

Giới thiệu Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu

Thể loại: hiện đại, trùng sinh, giới giải trí

Số chương: 7 quyển: 461 chương + 68 ngoại truyện

Edit: Phạm Mỹ Linh, Thienbao95.

Chuyên ngữ: QT ca ca.

Cô vốn từng là một người đứng trên đỉnh cao danh vọng trong làng giải trí, được quốc tế tôn vinh như một thần thoại, thế nhưng ông trời như muốn trêu đùa cô khi khiến cô bị hại chết bởi chồng chưa cưới và người em gái của mình.

Một sớm mai sau khi trùng sinh, cô lại là một nữ sinh đang bước trên con đường đi đến đỉnh cao giới giải trí khiến người đời kinh diễm.

Không những tiếp tục bước lên đỉnh cao vòng giải trí, còn tìm được tình yêu chân chính thuộc về mình!

Chẳng qua con đường theo đuổi vợ yêu của anh để đại nhân cực kỳ long đong!

Đây là trận chiến giữa ảnh hậu lạnh nhạt cùng anh đế phúc hắc. . .

(không ngược, không hãm hại, HE)

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Trùng sinh bắt đầu

Thế giới giải trí là một nơi thần kỳ, luôn có một vài người ở nơi này một lần thành danh từ nay về sau không lo chuyện cơm áo, cũng có người cả một đời vẫn mãi là kẻ diễn một vai phụ nho nhỏ, vô số người vì muốn trở thành ngôi sao mà bỏ đi một nửa mình.

Hôm nay chỉ là một ngày bình thường như bao ngày, thế nhưng trước cửa công ty giải trí EM người đông nghìn nghịt, nguyên nhân cũng chẳng vì chuyện gì khác, hôm nay chính là ngày công ty EM tuyển chọn diễn viên trong bộ phim mới sắp được sản xuất «Tình yêu khuyên thành» từ công chúng. Bộ phim này chính là bộ phim chủ đạo năm nay của công ty EM, tiền vốn đầu tư gần trăm triệu, do Quách Lâm người đã hai lần nhận phần thưởng đạo diễn xuất sắc nhất Kim Thị làm đạo diễn, vai nam chính đã được xác định là xác định là “Anh cả phim truyền hình” của Công ty EM Lăng Duy. Còn chưa tuyên truyền quảng bá gì nhiều, bộ phim này sớm đã là chiếm lấy sự quan tâm của vô số người.

Phòng vấn chọn diễn viên mười giờ mới bắt đầu, thế nhưng còn không tới tám giờ trước cửa công ty EM đã xếp thành hàng dài, một dãy nữ sinh hoặc xinh đẹp hoặc thanh thuần không thì cũng quyến rũ diễm dứa cầm sơ yếu lý lịch đứng đó mong mỏi có được cơ hội này, cơ hội một lần thành danh nhảy lên đỉnh cao, từ nay về sau không lo cơm áo. Hôm nay, vai nữ chính có thể sẽ được ra đời từ nơi này.

“Tôi nói, Lâm Từ, chẳng lẽ cậu thật sự có suy nghĩ chọn ra vai nữ chính từ trong những người này!” Người đại diện kim bài của EM Phùng Cẩm hỏi, “Thật sự không suy nghĩ cân nhắc gì thêm tới Thẩm Vân Ly, cô ấy cũng tới đây tìm cậu không ít lần!”

“Đáng đáp Thẩm Vân Ly quả thật không tệ, nhưng đáng tiếc kỹ thuật diễn xuất tôi không dám khen tặng, diễn diễn vài vai trong mấy bộ phim thần tượng không có dinh dưỡng kia thì còn không khó khăn lắm, còn bộ phim này thì miễn đi!” Quách Lâm không chút khách khí trả lời, một đôi mắt từng trải lợi hại không gì sánh được: “Biết đâu được, nói không chừng còn có thể tìm ra một người mới đủ tốt từ những người này.”

“Nếu thật sự có người không tệ vậy tôi nghĩ chọn cô ấy đi! Phùng Cẩm nói: “Gần đây mấy người trong tay nhìn đi nhìn lại mãi tôi cũng chán ngán rồi, đổi gương mặt khác cũng tốt.”

Mười giờ thời gian phỏng vấn bắt đầu, dùng phương pháp rút thăm, lấy mẫu ngẫu nhiên trúng đề nào thì biểu diễn cái đó.

“Tôi là số 1, thực hiện cảnh tai nạn xe cộ. . .”

“...”

“Tôi là số 98, diễn. . .”

Gần hai giờ trôi qua, Quách Lâm đã phỏng vấn sắp si 100 người, đương nhiên không phải ai cũng có cơ hội diễn hết, có người còn chưa thực hiện đã bị Quách Lâm nhân chuông cho đi xuống.

“Thật ra số 36 Lâm Dung cũng không tệ lắm, rất có khả năng uốn nắn đó!” Phùng Cần nói.

“Cô ta cũng có khả năng diễn, nhưng mà còn quá non, không phù hợp với vai diễn này.” Quách Lâm nói: “Nếu là vai phụ thì cô ấy có thể thử một lần.”

《Tình yêu khuyên thành》là câu chuyện kể về một cô gái sống trong thời kỳ dân quốc đã nhẫn nhục chịu khổ để tiếp cận con trai kẻ giết cha mình nhằm mục đích báo thù, nhưng rồi lại yêu đối tượng mà mình muốn trả thù, cả ngày do dự giữa ranh giới tình yêu và thù hận, cuối cùng ra tay hạ độc giết chết kẻ thù sau đó tự sát ngay trước mặt người yêu. Yêu cầu đối với vai nữ chính trong bộ phim này rất cao, đòi hỏi phải có năng lực thể hiện tâm lý nhân vật rất nhiều.

Khi tiến hành đến ba giờ chiều Quách Lâm đã khá mệt mỏi.

“Chào đạo diễn, tôi là số 261, sẽ diễn cảnh tử vong.” Một giọng nói dịu dàng ảm áp vang lên trên sàn diễn.

Quách Lâm ngẩng đầu lên thờ ơ nhìn sang, lại kìm lòng không được mà bị cặp mắt kia hấp dẫn.

Cô gái có khuôn mặt xinh đẹp, điểm duy nhất hấp dẫn người khác chính là cặp mắt kia, trong đó hoàn toàn không có sự kiêu căng xốc nổi của tuổi tác, trái lại lại bình thản như ngọc thạch đen, dường như đã lắng đọng toàn bộ ánh sáng từng trải hơn mười năm, khiến người ta không thể kìm lòng mà chìm đắm trong đó.

Cũng không để ý tới Quách Lâm đang sững sờ, nữ sinh bắt đầu rồi phân trình diễn của mình.

Cô đi lên hai bước, tiếp đó bình tĩnh cầm cốc nước lên, cứ thế mà uống hết. Khi đôi mắt kia mở ra nhìn vào thế giới đen tối, hi vọng sống sót đã không còn, cô thân nhiên đối mặt với cái chết đang tới gần, ngoại trừ ánh mắt ra dường như không có bất cứ thứ gì để lộ về khác thường của cô, một người sắp chết.

Quách Lâm cứ như đắm chìm trong màn diễn xuất của cô, mãi đến khi phía bên kia đã diễn xong cúi chào vẫn chưa hoàn hồn.

“Cô tên gì?” Quách Lâm ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

“Tôi tên Lê Thu!” Nữ sinh không kiêu không vội trả lời.

“Tốt, diễn xuất của cô rất tốt.” Quách Lâm khen ngợi nói: “Có học qua kỹ xảo biểu diễn chưa?”

“Tôi đã tự xem qua một ít sách viết về kỹ năng diễn xuất.” Lê Thu trả lời.

“Để số liên lạc cùng cách liên hệ với cô lại, sau khi có quyết định sẽ thông báo cho cô!”

“Cảm ơn.”

“Câu vừa ý cô gái đó?” Phùng Cần nhìn bóng lưng của cô: “Quả là một tài năng mới, chưa từng gặp qua!”

“Cô ấy diễn rất tốt,” Quách Lâm trầm ngâm “Hơn nữa cô ấy khiến tôi nhớ tới một người bạn cũ!”

“Cậu nói gì?”

“Không có gì. . .” Hắn đó chỉ là trùng hợp hoặc là ảo giác, “Nếu được thì cậu chọn cô ấy luôn đi, tôi thấy cô ấy rất có tiềm lực.”

“Để xem đi, nếu cô ấy thật sự có thực lực như đã nói.” Phùng Cần thế nào cũng được gạt đầu.

Về đến nhà, Lê Thu mệt mỏi uống cốc nước sau đó ngã nhào lên ghế sa lon.

Đã từng, cô không phải là Lê Thu, cô là Đỗ Tĩnh.

Đỗ Tĩnh - là thần thoại chân chính trong giới giải trí, mười tám tuổi dựa vào chụp hình áp phích quảng cáo bước vào nghiệp diễn, hai mươi tuổi diễn bộ phim truyền hình 《Hậu trạch》 của Quách Lâm một lần thành danh, ký hợp đồng với Công ty điện ảnh và truyền hình Thần Tĩnh, từ đó không ngừng được mời đóng phim, ba lần liên tiếp nhận phần thưởng Kim Ảnh cùng giải thưởng Kim Thị, ba mươi tuổi đạt được vinh quang ảnh hậu quốc tế, thành công bao phủ toàn thế giới, phong quang không ai bằng. Hơn nữa khi đó, cô còn là hôn thê của Nam Thần - tổng giám đốc công ty Thần Tĩnh, là đối tượng được tất cả những người phụ nữ hâm mộ lẫn ghen tỵ, thế nhưng lại không nghĩ rằng. . .

Đến nay cô đã sử dụng thân thể này đã được nửa năm rồi. Lúc vừa tỉnh lại cô cực kỳ kinh hoàng hốt thậm chí còn cảm thấy sợ hãi, đây là chuyện mà chưa một ai từng nghe qua, vì cái gì mà rõ ràng cô đã chết rồi lại trùng sinh vào cơ thể cô nữ sinh này. Đối mặt với thân thể non nớt chỉ mới hai mươi bốn tuổi, chỉ tốt nghiệp trung học thì thôi học phải trải qua nhiều chuyện, thứ duy nhất có được là chi phiếu gửi ngân hàng trị giá hai nghìn đồng, cô thực sự có

phần bất đắc dĩ.

Tĩnh lại trong thân thể này chẳng qua chỉ là chuyện trong nháy mắt, thế nhưng trên thực tế đã cách thời gian nguyên thân Đỗ Tĩnh của cô chết đi ba năm rồi.

Đối mặt với tình trạng bị thảm căn nhà chỉ có bốn bức tường, lại không có bằng cấp gì, tìm kiếm công việc là điều cực kỳ khó khăn, cô không thể làm công việc nhân viên phục vụ ở khách sạn như nguyên chủ Lê Thu. Hiện tại Lê Thu chỉ có thể trở về với khả năng vốn có của mình, đóng phim.

Mặc dù cuộc sống này có phần khó khăn, nhưng chỉ ít cô vẫn còn sống, lấy một thân phận khác, thậm chí từ một người phụ nữ đã ba mươi tuổi trở về với tuổi thanh xuân niên thiếu. Thế nhưng đến tận cùng là vì cái gì cô lại có thể trùng sinh chứ?

Cái này có thể tính là kiếm được lời không. Lê Thu không khỏi tự giễu.

Lựa chọn của cô là lại tiếp tục lấy bộ phim do Quách Lâm làm đạo diễn để vào ngành bởi vì Quách Lâm người này không bị bất kỳ công ty nào kềm chế, hơn nữa cũng cực kỳ chán ghét quy tắc ngầm, là người có tác phong ngay thẳng ít có trong làng giải trí, có thể nói anh ta là người có phần ngoan cố, nhưng phim truyền hình do anh đạo diễn luôn có tỉ lệ người xem rất cao.

Nên được chọn vào vai chứ nhỉ.

Lê Thu suy nghĩ một hồi lại tựa vào ghế salon ngủ quên mất.

Đỗ Tĩnh đóng phim ở ngoài hai tháng, hôm nay cô trở về trước thời hạn lại không báo tin cho bất kỳ người nào, nhưng khi cô mở căn biệt thự của mình ra, cô bỗng thấy hận chỉ muốn cả đời không bao giờ đặt chân vào nơi này thêm lần nữa.

Giữa màn đêm tối truyền ra giọng nói nam nữ đầy đê hèn.

Bật đèn lên, trong phòng khách rải rác đầy đồ lót, âu phục, dây thắt lưng, còn có mảnh váy rách của phụ nữ đã bị xé nát.

Hai người trên ghế salon, tặng cho cô điều ngạc nhiên lớn nhất đời này!

Chồng chưa cưới của cô Nam Thần giờ phút này đang nằm sấp trên người em gái ruột cô Đỗ Vũ.

Thực sự là truyện cười hoang đường nhất trên thế giới này!

“Hiểu Tĩnh!” “Chị!”

Hai người hốt hoảng che kín cơ thể.

Đỗ Tĩnh không nói gì chỉ lạnh nhạt nhìn bọn họ.

“Hiểu Tĩnh, đây chỉ là hiểu lầm, em nghe anh giải thích, “Nam Thần kéo tay Đỗ Tĩnh, “Là do anh uống say nên nhìn nhầm Đỗ Vũ coi đó là em!”

“Chị, xin lỗi, đều là lỗi của em!” Nước mắt chảy đầy trên khuôn mặt Đỗ Vũ, “Là chính em thích anh Nam Thần, chị tha lỗi cho em có được không?”

Đỗ Tĩnh lạnh nhạt rút tay về.

“Nếu chuyện đã xảy ra rồi, vậy Nam Thần hôn ước của chúng ta đến đây kết thúc.” Sau đó Đỗ Tĩnh nhìn Đỗ Vũ, “Anh có ở cùng với Đỗ Vũ cũng là quyền tự do của anh.”

Cô xoay người rời khỏi biệt thự, không ai thấy được trong nháy mắt xoay lưng bước đi nước mắt đã tràn ngập hốc mắt của cô.

Thật ra tình cảm của cô dành cho Nam Thần cũng không phải là yêu vô cùng sâu đậm, Đỗ Tĩnh là người phụ nữ có phần thiếu hụt tình cảm, nhưng mà đây lại là mối tình đầu thời đại học của cô, còn là chồng chưa cưới mà cô sắp kết hôn.

Cô lái xe chạy lung tung không có mục đích.

Một chiếc xe vận tải từ trước mặt chạy nhanh tới, Đỗ Tĩnh muốn dừng lại.

Thế nhưng ——

Thắng xe không ăn!

Có đập thế nào cũng không có tác dụng!

Chuyện gì xảy ra?! Vì cái gì?!!

Sau đó ý thức của cô bị hút khỏi thân thể. . .

“Tôi hôm qua ngày 22 Ảnh hậu Đỗ Tĩnh bất hạnh qua đời do tai nạn xe cộ, hưởng niên ba mươi tuổi, viên minh châu rực rỡ của làng giải trí cuối cùng đã tắt.”

Lê Thu bất an giật mình tỉnh lại từ trong mộng.

Xe của cô để trong nhà xe cứ theo định kỳ một tháng sẽ được kiểm tra bảo dưỡng một lần, nên phanh xe tuyệt đối không thể không nhảy, vậy chỉ có thể là do ai đó làm, thế nhưng là ai làm kia chứ ?

Ngày đó cô trở về vô cùng đột ngột hẳn là không có ai biết được!

Sẽ là ai. . .

Ring ring ring ring!

Tiếng chuông điện thoại đìếc tai nhức óc vang lên.

“Alô, xin chào?” Lê Thu bắt máy.

“Đây là đoàn làm phim «Tình yêu khuynh thành», hai giờ chiều nay mời cô tới trụ sở công ty điện ảnh và truyền hình Tây Hoa thử năng lực!”

“Được, tôi biết rồi, tôi sẽ tới đúng giờ.”

Cúp điện thoại, Lê Thu mỉm cười, trông cứ như thể cơ hội này vốn dĩ là của mình.

Thế nhưng, rốt cuộc có phải là vai nữ chính hay không, thì phải xem cốt truyện của đạo diễn Quách. . .

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Ký hợp đồng với EM

Edit + beta: Linxu

1 giờ rưỡi chiều Lê Thu tới trụ sở Công ty điện ảnh và truyền hình Tây Hoa, ở cạnh chỗ treo tám biểu ngữ «Tình yêu khuynh thành» mọi người đang vội vàng làm việc vô cùng khí thế.

“Chào cô, chắc hẳn cô là Lê Thu, tôi là Lí Hằng phó đạo diễn của bộ phim này.” Một người đàn ông mang kính đi tới, liếc mắt nhìn qua trông có vẻ tương đối tri thức, “Cô tới tổ trang phục thay quần áo trước đi, là trang phục của Phương Khuynh.”

“Được, cảm ơn đạo diễn Lý.” Lê Thu lễ phép nói cảm ơn sau đó tự mình đi tìm tổ trang phục.

Phương Khuynh chính là nữ chính của bộ phim này, cô là đại tiểu thư thế gia, nhưng vì gia cảnh trở nên sa sút mà sa chân thành gái hồng lâu nổi danh ở thời dân quốc, trang phục của cô ấy là sườn xám xinh đẹp tinh xảo.

“Ồi thật là xinh đẹp!” Nữ sinh quản lý trang phục kinh ngạc tán thán.

Lê Thu không thể không thừa nhận điểm tốt nhất của cơ thể này chính là đáng người, mặc dù có chút gầy ốm do thiếu dinh dưỡng, nhưng trên cơ bản đã đủ lôi lỏm hút người, mặc lên bộ sườn xám lại càng hiện rõ vẻ đẹp. Tùy ý mọi người trong tổ hoá trang vẫn mái tóc dài vốn được buông xõa của cô lên thành một búi tóc.

“Ồ không tệ lắm,” Quách Lâm hài lòng gật đầu, thật có cảm giác yên vũ thời dân quốc, đưa một tờ giấy, “Diễn thử một màn của bộ phim này đi.”

Lê Thu nhận lấy tờ giấy, quét mắt nhìn qua sơ lược một lần, muốn cô biểu hiện sự đấu tranh của Phương Khuynh khi mới vào chốn phong trần.

“Có thể bắt đầu chưa?” Quách Lâm hỏi.

“Có thể.” Lê Thu gật gật đầu.

Quách Lâm là một đạo diễn khá nghiêm cẩn, cho dù chỉ là quay phim thử thì vẫn chuẩn bị tốt mọi thứ như cũ, không hề kém lúc quay phim chính thức.

Trong nháy mắt Lê Thu liền trở thành đại tiểu thư Phương Khuynh. Phương Khuynh xuất thân trong thế gia đại tộc, cho dù lưu lạc chốn phong trần, trong mắt cô vẫn chỉ có duy nhất sự kiên cường cùng ản nhẫn.

Quách Lâm yên lặng nhìn máy quay phim

Hình ảnh trong phim này Phương Khuynh mặc sườn xám màu đỏ, nhan sắc diễm lệ phối hợp với khuôn mặt trắng nõn tạo cho người ta một vẻ đẹp nhìn thấy mà đau lòng, mi mắt cô nhắm lại rồi mở ra, cô đã không phải là đại tiểu thư được chứng tình cùng nguyệt, trong mắt cô là nét câu người ma mị, nhưng sâu trong đó lại ản chứa cảm giác đau đớn cùng khuất nhục.

“Từ hôm nay trở đi, tôi, không phải Phương Khuynh, tên của tôi,” Phương Khuynh suy nghĩ trong khoảng khắc, “Mạn Hoa!” Cô buông tha dòng họ của mình, cô không xứng để dùng dòng họ này, cô không thể bôi đen dòng họ ấy.

Mạn Châu Sa Hoa, hoa của cái chết, cô sống lại trong sự diệt vong!

“Cát!” Quách Lâm hô một tiếng.

Quá giống, thật sự quá giống!

Thế nhưng không có khả năng, kỹ thuật diễn quả thực có thể bất chước, nhưng giống tới mức này là chuyện hoàn toàn không có khả năng làm được!

Lê Thu mới vừa hai mươi, kỹ thuật diễn lại hoàn thiện giống Đỗ Tình ba mươi tuổi!

Không quan tâm tới cái lí do gì, trong lòng Quách Lâm đã xác định Lê Thu chính là người được chọn tốt nhất cho vai nữ chính.

Hiện tại phòng họp của công ty giải trí EM đang ảm ỉ lạt trời.

“Bất kể như thế nào, việc dùng một người mới chưa từng diễn bộ phim nào vào vai chính thật sự quá mạo hiểm!” Tổng giám đốc EM Chung Diệu đã hơn bốn mươi tuổi cau mày nói.

“Đạo diễn Quách hãy cân nhắc thêm lần nữa đi,” Phùng Cẩn khuyên bảo, “Cô ấy phát huy tốt có thể giao cho cô ấy một vai phụ, còn nữ chính thì. . .”

“Đây chính là bộ phim công ty đầu tư lớn nhất trong năm nay, không được phép thất bại!”

“Nếu không thì để cho Thẩm Vân Ly thử xem đi!”

“...”

Rầm!

Quách Lâm đập kịch bản lên trên bàn.

“Thế nào? Máy người là đạo diễn hay tôi là đạo diễn! Cái loại bình hoa như Thẩm Vân Ly mà vẫn không biết xấu hổ cho tôi diễn bộ phim này!” Giờ phút này Quách Lâm tức giận nói, “Muốn tôi thì chọn Lê Thu, nếu muốn cô ta vậy liền đổi lại đạo diễn!”

Mọi người ngậm miệng không nói.

Quách Lâm chính là sự bảo đảm cho tỉ lệ người xem TV, ngay cả bộ phim này cũng rất không dễ dàng mới mời anh làm đạo diễn được, nếu đổi anh ta, đoán chừng cũng không cần làm phách nữa! Mà trước khi anh ta đáp ứng quay bộ phim này đã nói mình phải có quyền lực tuyệt đối.

“Ài!” Chung tổng giám đốc thở dài, “Vậy thì cô ấy, chỉ có điều phải để cô ấy ký hợp đồng quản lý của EM trước mới được! Không thể nâng đỡ cô ấy một cách không công được!”

“Tôi chịu trách nhiệm đi,” Thực ra Phùng Cẩn cũng nhìn ra Lê Thu rất có tiềm lực, “Tôi thu xếp người nói chuyện với cô ấy.”

Việc ký hợp đồng này đương nhiên không thể để Phùng Cẩn tự mình đi, anh sẽ tìm người tới chỗ cô.

Ngay trong ngày Lê Thu nhận được điện thoại gọi tới muốn cô đến cao ốc công ty EM một chuyến.

Hiện tại công ty có danh tiếng trong Làng Giải Trí chính là Công ty chế tác điện ảnh và truyền hình Thần Tinh, công ty giải trí Thánh Hoàng ngoài ra còn có công ty EM, những công ty khác quy mô nhỏ hơn, còn có một ít nghệ sĩ nổi danh tự mở phòng riêng cho mình.

Công ty EM lúc đầu chỉ là một công ty đại diện nho nhỏ, tới sau này khi tổng giám đốc Chung Diệu tới thay thế, đồng thời mang đến số vốn đầu tư đáng kể từ tập đoàn Chung thị, một lần hành động ký hợp đồng với Ảnh Hậu Phạm Lệ, Ca vương Tần Lâm, lại nâng đỡ thêm một Lãng Duy lên cao, xét tổng thể mặc dù thực lực hơi kém, nhưng cuối cùng vẫn giữ được một vị trí riêng trong làng giải trí.

Cao ốc công ty EM có hai mươi tầng, trên đỉnh có dòng chữ tiếng anh mạ vàng rất lớn, nhìn qua tương đối có khí thế.

Lê Thu được cô lễ tân ở đại sảnh thông báo đi tới tầng 12 văn phòng của người đại diện.

Xuất hiện trước mặt cô là một người đàn ông trên dưới ba mươi tuổi, đây là người đại diện Phùng Cần chỉ định tên là Trịnh Hải, năng lực tốt, hiện tại trong tay anh ta chỉ có một nhóm nhạc nữ, thời gian tương đối nhàn rỗi.

“Cô Lê Thu, đây là hợp đồng quản lý của EM, nếu đồng ý ký vào vậy cô có thể trở thành nữ chính của 《Tình yêu khuynh thành》!”

Lê Thu cẩn thận xem xét phần hợp đồng này, thành thật mà nói phúc lợi trong này đã thuộc loại khá tốt, doanh thu kiếm được cô có thể lấy đến bốn phần, thông thường rất nhiều người mới ra nghề chỉ có thể lấy nhiều nhất hai phần thậm chí còn ít hơn, chỉ là kỳ hạn của hợp đồng này là sáu năm, xem như khá dài, nếu vi phạm hợp đồng còn phải bồi thường một ngàn vạn tiền vi phạm hợp đồng.

Đòi trước Lê Thu ký hợp đồng với công ty Thần Tinh, đòi này cô dứt khoát không thể vào Thần Tinh. Thánh Hoàng lại là một công ty rất có thực lực, lại có hậu thuẫn là tập đoàn Thánh Hoàng với tài lực khổng lồ chống đỡ, muốn vào đó cũng không phải chuyện dễ dàng. Trước mặt cô cũng không có phương pháp gì với những công ty khác.

Hiện tại lựa chọn tốt nhất của cô chính là ký hợp đồng.

“Bây giờ tôi chính là người đại diện của em, hi vọng sau này hợp tác vui vẻ.”

“Cảm ơn.”

Theo sau đó Trịnh Hải đưa ra kịch bản của 《Tình yêu khuynh thành》，bộ phim này tổng cộng 30 tập, mặc dù là nữ chính, nhưng Lê Thu lấy tư cách là người mới ra nghề, casting mỗi tập của cô chỉ có năm vạn, hoàn thành bộ phim này cô có được số tiền casting khoảng một trăm năm mươi vạn.

“Tuần sau bộ phim sẽ được quay liền chính thức, cho nên trước mắt hẳn sẽ không có sự sắp xếp nào khác cho em, chờ sau khi em quay xong bộ phim này sẽ tiến hành huấn luyện theo hệ thống cho em, bao gồm vũ đạo, thanh nhạc cùng diễn xuất,” Trịnh Hải nói, “Trong khoảng thời gian này nếu có chuyện gì thì gọi điện thoại cho anh, sau khi khai máy bộ phim này sẽ thu xếp cho em một trợ lý, em còn yêu cầu gì khác không?”

Thông thường mà nói thời điểm nghệ sĩ quay phim người đại diện sẽ theo bên người, đặc biệt rất nhiều lúc còn phân bộ phim. Chính là Trịnh Hải cảm thấy Lê Thu mới ra nghề hơn nữa cũng không có bất kỳ tỏa sáng nào, sau này có thể trở nên nổi tiếng hay không khó mà nói, anh không thể đặt toàn bộ tiền cược của mình vào cô. Trong tay anh còn có một nhóm nhạc nữ trẻ Sweety vào nghề đã hai năm, người biết tới ba người cũng tích lũy tới trình độ nhất định, cũng tạo cảm giác nữ thần trong lòng nhóm trẻ nam, lúc này các cô ấy mở mấy buổi biểu diễn âm nhạc anh phải đi theo, để tránh gặp chuyện không may, tự nhiên sẽ không có thời gian ở chỗ Lê Thu.

“Không có gì tệ, tôi không có ý kiến gì khác.” Lê Thu gật gật đầu.

“Bộ phim của đạo diễn Quách, lại có Lăng Duy tới hợp tác, cô cố gắng nắm chắc cơ hội này.” Trịnh Hải nghĩ thầm nói không chừng người này lại chính là vàng thật cũng không biết chừng!

Lê Thu quay phim trừ bỏ vì kiếm tiền sinh hoạt ra, cũng muốn âm thầm tìm người đi thăm dò điều tra chân tướng vụ tai nạn xe cộ năm đó, việc này cần một khoản tiền không nhỏ.

Kỳ thật bản thân cô có một tài khoản cá nhân bí mật, trừ bỏ cô ra không ai biết, chính là sau khi cô tỉnh lại đã len lén đi thăm dò tài khoản kia lúc ấy tiền bạc trong đó đã sớm bị lấy đi, nhưng nhờ ra không có ai biết được mật mã, cô chưa từng nhắc nó với ai khác.

Bây giờ thật là sương mù loạn một đoàn phủ kín.

Chẳng biết tại sao bộ phanh xe lại mất tác dụng mà tài khoản gửi ngân hàng cũng mất tích. . .

Tôi cùng là ai làm chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Bắt đầu quay phim

Edit: Thienbao95

Beta: Linxu

Thứ hai là ngày làm lễ tuyên bố khởi quay 《Tình yêu rực rỡ》*, Quách Lâm yêu cầu tất cả nhân viên nhất định phải đến đủ, đây là thói quen của

anh, bất kể có quay phim hay không thì tất cả đều phải có mặt.

*Không biết vì sao ở chỗ này lại để “Tình yêu rực rỡ” mà không phải “tình yêu khuynh thành” như hai chương trước, nhưng mình theo bản tiếng trung edit ra thì nó là vậy, nên đành để thế luôn.

Lê Thu cũng gặp được Lăng Duy người đóng vai nam chính, kiếp trước Lê Thu chỉ ngẫu nhiên gặp được anh trong lúc quay phim, lúc đó anh đóng một vai phụ nhỏ, hai người cũng không gặp nhau nhiều, không nghĩ tới chỉ mới qua hai, ba năm mà anh đã trở thành nhân vật hết sức quan trọng của công ty EM.

“Chào em, em là Lê Thu đúng không, hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ!” Tuy rằng hiện tại Lăng Duy là diễn viên vô cùng nổi tiếng nhưng cũng không làm giả, ôn tồn lễ độ mỉm cười với Lê Thu.

Lúc mới gặp khuôn mặt của Lăng Duy không khiến người ta kinh diễm, thế nhưng trải qua thời gian dài lại khiến người ta có cảm giác anh là một người nhẹ nhàng, thanh nhã đột ngột xuất hiện giữa chốn trần tục.

“Chào anh!” Lê Thu lễ phép bắt tay anh.

Ở phim trường Lê Thu cũng nhìn thấy không ít khuôn mặt quen thuộc, đều là những người lão làng có thực lực, có thể thấy bộ phim này được đầu tư không nhỏ.

Buổi họp báo có khá nhiều phóng viên đến dự, ánh đèn flash không ngừng sáng lên.

“Xin hỏi đạo diễn Quách, bộ phim này ông dùng rất nhiều khuôn mặt mới, ông cho rằng bọn họ có thể gánh vác được sao?”

“Đạo diễn Quách ông cảm thấy Lê Thu như thế nào?”

“Lê Thu, đây là bộ phim đầu của cô đúng không, cô có thể diễn tốt sao?”

“.....”

Phần lớn phóng viên đều hướng thẳng về phía Lê Thu mà hỏi, trước đây cô chưa bao giờ diễn trong bộ phim nào, lần đầu tiên vào nghề đã đóng một vai diễn quan trọng trong phim truyền hình, tự nhiên sẽ khiến mọi người dị nghị.

“Tôi rất xem trọng Lê Thu, kỹ thuật diễn xuất của cô ấy rất tốt!”

Quách Lâm chỉ nói một câu như vậy nhưng lại khiến mọi người kinh ngạc, ai cũng biết trong giới diễn viên nghệ sĩ Quách Lâm là người có danh tiếng, nhưng hôm nay lại khích lệ một người mới nhìn qua khá bình thường, chẳng lẽ Lê Thu này thật sự có chỗ gì hơn người?

“Cảm ơn đạo diễn Quách đã khuyến khích, tuy đây là bộ phim đầu tiên của tôi, nhưng tôi sẽ cố gắng diễn thật tốt.” Lê Thu đứng ở trước máy ảnh mỉm cười, “Xin mọi người tin tưởng đạo diễn Quách, cũng xin tin tưởng tôi!”

Đối mặt với ánh đèn huỳnh quang nhấp nháy, Lê Thu thản nhiên bắt đầu một cuộc sống mới.

Sau khi kết thúc nghi thức khởi quay, trợ lý Trịnh Hải ủy nhiệm cũng đến studio.

“Chào chị, chị Lê, em là trợ lý mới của chị, em tên Tiểu Văn!” Nhìn qua trông Tiểu Văn khoảng hai mươi tuổi, buộc tóc đuôi ngựa, rất có sức sống, “Sau này mong chị quan tâm hơn!”

“Chào em.” Lê Thu gật đầu.

《 Tình yêu khuynh thành 》 cảnh 12.

“Mạn Hoa, đây là Lộ thiếu,“ Tú bà trong hồng lâu bắt đầu giới thiệu, “Cô phải tiếp ngài thật tốt, không được chọc Lộ thiếu tức giận.”

Vóc người Lộ đại tướng quân Lộ Khải cao to, tính tình nhã nhặn, Lộ tướng quân hoàn toàn trái ngược với danh tiếng hung ác bên ngoài.

Mạn Hoa, cũng chính là đại tiểu thư Phương gia Phương Khuynh trong nháy mắt nhìn thấy Lộ Khải sâu trong đôi mắt hiện lên một vài tia sáng đen tối, sau đó khôi phục lại như cũ, lộ ra nụ cười khiến người khác khuynh đảo.

Thờ nhỏ Phương Khuynh đã đọc đủ thứ thi thư, lại ở hải ngoại du học nhiều năm, cách nói năng không tầm thường, không chút nịnh nọt, khiến cho người ta cảm thấy cô là một ngôi sao quét ngang chốn hồng trần, siêu nhiên thoát tục.

“Tiểu thư Mạn Hoa có nhiều tài hoa như vậy, thật hiếm thấy!” Lộ Khải tán thưởng nói.

“Tài hoa, là thứ vô dụng nhất trong thời đại này, còn điều quan trọng nhất.” Phương Khuynh nhìn vào mắt Lộ Khải: “Là tìm được một người đàn ông hiểu mình.”

Lần đầu tiên Lộ Khải nhìn thấy Phương Khuynh, trái tim của hắn đã trao cho cô mà không hề hay biết.

“Cất!” Quách Lâm không thể không tự khen ngợi chính mình là đã đào được báu vật, “Chuẩn bị cảnh tiếp theo!”

Thông thường cho dù là một diễn viên có thiên phú, thì người đó cũng phải có nhiều kinh nghiệm mới xây dựng được khả năng diễn xuất. Nhưng Lê Thu lại như người đã có nhiều năm kinh nghiệm, rất có cảm ứng với máy quay, mỗi một góc độ đều là vị trí tốt nhất, mỗi một ánh mắt đều trong trạng thái tốt nhất, nếu không có sự đúc kết của thời gian thì không thể nào làm được tốt như vậy.

“Lê Thu, cô diễn cực kì tốt, tôi cũng bị cô lôi cuốn đưa mình vào trong phim!” Lăng Duy thở dài nói, cô thật sự rất có thiên phú!

“Anh diễn cũng rất hay.”

“Lê thu, cô biết.” Quách Lâm có chút do dự, “Đỗ Tinh sao?”

Lê Thu lặng im trong phút chốc, sau đó gật đầu.

“Đương nhiên biết, Đỗ Tinh là thần tượng của tôi!” Lê Thu trả lời, “Có chuyện gì sao?”

“Cô rất giống cô ấy!” Quách Lâm nói.

Quách Lâm nhớ tới năm đó lần đầu tiên nhìn thấy Đỗ Tinh, khi đó cô mới hai mươi tuổi, là một người mới vừa quay quảng cáo nhỏ xong, diễn xuất còn rất non nớt, thế nhưng khả năng tiếp nhận của cô rất mạnh, lại chịu nghiên cứu tìm hiểu chịu được gian khổ, mỗi lần bị NG* cô đều tìm tới anh để hỏi thêm. Trong bộ phim “Hậu trạch” đóng vai một nha hoàn có tâm địa gian trá bên cạnh đại thái thái, nha hoàn kia vô cùng thích đại thiếu gia, cuối cùng vì hắn mà chết. Bộ phim vừa mới công chiếu đã giúp Đỗ Tinh nổi tiếng, có được không ít fan hâm mộ.

**NG: bị yêu cầu ngừng diễn, xảy ra khi diễn viên diễn tả không đúng nhân vật đạo diễn sẽ kêu ngừng và yêu cầu quay lại.

Từ đó về sau cuộc đời của cô như một ngôi sao lấp lánh, lấy được rất nhiều giải thưởng vinh quang lớn.

Mãi đến tận ba năm trước cô gặp điều bất trắc, đột ngột như vậy, anh quả thật không tin được trong tương lai sẽ có một người giống cô.

Thế nhưng, Lê Thu xuất hiện .

Cô mới hai mươi bốn tuổi, cái đáng nói là thiên phú của cô còn cao hơn Đỗ Tinh, kỹ thuật diễn xuất khiến người ta kinh diễm.

Quách Lâm khẳng định, tương lai Lê Thu nhất định sẽ đứng trên đỉnh cao của giới giải trí!

“Cô diễn thật sự rất tốt đó. . . !” Người đóng vai nữ phụ Phùng Doanh chính là người đã trở hết tài năng trong buổi thử vai Lâm Dung.

Khuôn mặt Lâm Dung trông rất ngọt ngào, đôi mắt to có thần, có chút quen thuộc, khiến người ta không tự chủ có ấn tượng tốt với cô.

“Tôi diễn không được tốt lắm.” Lâm Dung dẫu môi.

Năm nay Lâm Dung mới hai mươi ba tuổi, được gia đình ủng hộ, tới đây đóng phim chính là sở thích thuần túy của cô, người trong nhà cũng chiều cô nên không phản đối. Vai nữ phụ Phùng Doanh này là Đại tiểu thư Phùng gia, thanh mai trúc mã của Lộ Khải, hai người có hôn ước, tính cách của nhân vật cũng giống với Lâm Dung, hồn nhiên chân chất, nhưng khi Phùng Doanh biết được Lộ Khải yêu Phương Khuynh thì tâm lý bắt đầu vận vẹo, làm khó dễ Phương Khuynh ở khắp nơi, thậm chí **, cuối cùng tự sát, kết cục rất đáng buồn.

“Không sao, cô nên xem lại, ngắm lại tình cảnh của Phùng Hoang, hãy đặt mình vào vị trí nhân vật.” Lê Thu rất yêu thích loại người như Lâm Dung, không có tâm cơ, đôi mắt trong suốt, làm cho người ta không thể chán ghét.

“Đến lúc đó anh sẽ giúp em!” Nói xong Lăng Duy véo má của Lâm Dung, quá dễ thương mà!

Thật ra Lâm Dung đã sớm quen biết Lăng Duy, Lăng Duy là bạn học thời đại học của Lâm Thăng anh trai Lâm Dung, chỉ có điều sau đó Lâm Thăng rời khỏi giới nghệ sĩ tiếp nhận công ty của gia đình, không yên lòng với đứa em gái này, nên nhờ Lăng Duy giúp đỡ.

Ban đêm, ba người Lâm Dung, Lê Thu và Lăng Duy cùng nhau đi ăn khuya.

Lê Thu không muốn đi, nhưng Lâm Dung lại làm nũng và nhõng nhẽo, đành phải ngoan ngoãn thỏa hiệp!

Có trời mới biết Lê Thu, cũng chính là Ảnh Hậu Đỗ Tinh kiếp trước, nhược điểm lớn nhất của cô chính là kháng cự không lại những sinh vật đáng yêu thế này!

Đáng yêu không chịu được mà!

Lăng Duy dịu dàng phong độ, Lâm Dung thẳng thắn đáng yêu, sau khi ăn bữa cơm cảm tình ba người càng thêm thân thiết, Lâm Dung gọi Lê Thu là “chị Lê”, Lê Thu cũng đồng ý sẽ giúp Lâm Dung nâng cao kĩ năng diễn xuất, dạy cô làm sao diễn được nhân vật của mình.

Ảnh Hậu tương lai Lê Thu nhất được hai người bạn thân, tung hoa!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 4: Thảo luận sôi nổi

Edit: Thienbao95

Beta: Linxu

Sau khi đoàn làm phim《 Tình yêu khuynh thành 》tuyên bố kết thúc lễ khai máy không lâu sau đó liền tung ra ảnh tạo hình nhân vật.

Toàn thân Lăng Duy mặc một bộ trang phục thiếu tướng thời Dân quốc nhã nhặn mà kiên cường; Lê Thu mặc một bộ sườn xám màu trắng thêu hoa mai trông rất thanh nhã lạnh nhạt; còn Lâm Dung lại mặc một bộ đầm màu vàng nhạt, nhìn rất thời thượng và đáng yêu.

Truyền thông nhộn nhịp đưa tin tức có liên quan tới 《 Tình yêu khuynh thành 》，nhà sản xuất lớn, đạo diễn nổi danh, nhưng lại khẳng khái chọn một gương mặt chưa bao giờ đóng phim đảm nhận vai chính, khiến các chuyên gia nhao nhao đưa ra ý kiến thảo luận.

Tiêu đề trên các bài báo toàn bộ đều là ——

Tài năng mới Lê Thu vào diễn vai chính, liệu đạo diễn Quách có nhìn nhầm hay không?

Người mới không có kinh nghiệm dựa vào đâu mà diễn tốt vai nữ chính?

Người mới lên ngôi, Lăng Duy trở thành câu nói!

Linh tinh đủ loại

Hơn nữa, vì 《 Tình yêu khuynh thành 》được soạn lại kịch bản từ một cuốn tiểu thuyết nổi danh trên mạng, nên bộ phim này cũng gặp phải tình trạng bị một nhóm người trên mạng châm chọc tới tấp.

“Làm ơn đi, Phương Khuynh nghiêng nước nghiêng thành của chúng tôi!”

“Tử Trung Phần đã khóc ngất trong nhà vệ sinh! !”

“Về ngoài cùng tên tuổi của Lăng Uy Vũ quả thật không tệ lắm, nhưng vai nữ chính thì ha ha”

“Phương Khuynh ôi! Nữ thần ôi!”

“Trái tim đã vỡ, quyết không xem!”

“Yêu cầu thay đổi người!”

“”

Vốn Lê Thu không biết những tin tức trên mạng này, nhưng cô nhận được điện thoại của Trịnh Hải, nói là công ty đã thay cô tạo một tài khoản weibo, cho cô tài khoản mật mã. Kiếp trước cô không thích weibo, khi đó weibo cũng không phát triển mạnh như bây giờ, tài khoản của cô đều do đội ngũ quan hệ công chúng quản lý, chủ yếu là thực hiện một số chương trình quảng cáo phim truyền hình và điện ảnh mà thôi.

Chỉ có điều, hiện tại cô ngược lại rất có hứng thú với nó!

Chẳng qua.

Ài!

Lê Thu nhìn điện thoại di động mà thờ dài bất lực, có vẻ như chiếc điện thoại này không có chức năng kia rồi!

“Chị Lê, chị muốn lên weibo sao?” Lâm Dung đưa điện thoại của mình qua nói cứng ngắc, “Dùng cái này của em đi!”

Lê Thu vẫn đang phân vân là có nên xem hay không, cuối cùng sự hiếu kỳ vẫn chiến thắng tính cẩn trọng.

Trên weibo vừa mới đăng ký của cô chìm ngập tin tức phô thiên cái địa, vô số nhóm người trên mạng nhao nhao gõ @Cô muốn cô rời khỏi bộ phim này.

Đúng như dự đoán, người mới đóng phim sẽ bị chỉ trích trùng trùng điệp điệp!

“Lê Thu, chị đừng để ý nhiều, những người trên mạng đều như vậy!” Lâm Dung lo lắng nhìn Lê Thu.

“Đúng vậy, Lê Thu, không cần lo lắng quá!” Ngay cả Quách Lâm cũng mở miệng an ủi.

Lăng Duy cũng đăng bài trên weibo giúp đỡ: “Kĩ thuật diễn của Lê Thu thật sự rất tốt, hi vọng mọi người xem phim rồi hãy bình luận, làm như bây giờ là không công bằng với cô ấy”!

Chẳng qua đều là bọn họ suy nghĩ nhiều rồi, thật ra Lê Thu không sao cả.

Kiếp trước sau khi thành danh không lâu Lê Thu đã từng diễn qua bộ phim điện ảnh “Vô thanh chi luyến” (Yêu trong câm lặng), vai nữ chính bị câm, không thể nói, chỉ có thể dựa vào động tác và ánh mắt để biểu đạt tính cách của nhân vật, điều này cũng làm tăng lên độ khó của vai diễn đối với diễn viên, lúc đó tất cả mọi người không coi trọng cô, toàn bộ các trang báo chỉ tập san đều là cô **, ngay cả người quản lý của cô cũng khuyên cô từ bỏ nhân vật kia, nhưng cuối cùng vai diễn đó vừa lúc giúp cô nhận được giải ảnh hậu đầu tiên trong sự nghiệp, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người. Bộ phim ấy có thể nói là tác phẩm kinh điển nhất của Lê Thu, hơn nữa nó còn được đưa vào các trường dạy diễn kịch trở thành bản diễn kịch mẫu tốt nhất.

Có thể nói bộ phim kia mới là thứ đặt cơ sở giúp cho Lê Thu chân chính đứng vững trong giới nghệ sĩ.

Cho nên đối với cô mà nói, những tin tức bôi đen kiểu trẻ con này căn bản là tập mãi thành thói quen.

Nếu một người thật sự vì những lời nói này mà tức giận, thì rõ ràng người này không thích hợp sống trong giới diễn viên nghệ sĩ.

Mà Lê Thu vừa vặn lại một diễn viên vô cùng thích hợp trong giới này, cho dù là kỹ năng diễn xuất hay cách đối xử với người trong nghề, chính thái độ cư xử của bạn sẽ cho thấy sự chuyên nghiệp trong ngành.

“Tôi không sao, những chuyện này rất bình thường.” Lê Thu nhún mày, “Phim truyền hình càng có nhiều tranh luận kịch liệt này lửa thì sẽ càng có nhiều người xem, kết quả cuối cùng sẽ chứng minh tất cả.”

Lê Thu không đặt những việc này trong lòng, trái lại càng thêm chăm chú nghiêm túc diễn vai diễn, lâu lâu sẽ hướng dẫn Lâm Dung một chút, sau khi tan làm cũng cùng Lăng Duy và Lâm Dung đi liên hoan.

“Em muốn bồi bổ nhiều thêm một chút, gần đây đóng phim mệt mỏi quá!” Lâm Dung tràn đầy phấn khởi gọi món: “Một thịt kho tàu, thịt dê nấu thì là Ai Cập, một mâm tía tô thập cẩm*. Canh bắp nấu xương, cho tôi thêm một ly kem đĩa thịt nguội!”

* một mâm tía tô thập cẩm: gốc: 什锦苏盘 – Hán Việt: Thập cẩm tô bàn, chữ 苏 : phiên âm là [tô], tên gọi thực vật của nó là tía tô. Đại khái là mình không dám chắc món đó là tên này, nên chém nhá :D.

“Được rồi, chúng ta ăn không hết đâu.”

“Không sao, em sẽ ăn hết” Lâm Dung vô cùng tự tin, “Chị Lê có muốn ăn thêm thứ gì khác không?”

Lê Thu lắc đầu, bây giờ đã gọi hơn mười món ăn rồi.

“Đại tiểu thư, em ăn nhiều sắp thành heo rồi!” Lăng Duy không nói gì mà nhìn cô.

“Nào có, em rất gầy mà!” Lâm Dung bắt mồm bừa bãi, “Chị Lê, em nói đúng không?”

“Ừ, “ Lê Thu gật đầu, “Chính là có lẽ đạo diễn Quách Đạo sẽ rất không vui.”

“Tại sao?” Lâm Dung không rõ.

“Bởi vì trước bộ phim mặt em là trái xoan, nhưng sau đó lại thành mặt trứng ngỗng!” Lê Thu bắt đắc dĩ lắc đầu một cái, “Em thêm công việc cho ban biên tập rồi!”

“A phì phì!” Lâm Dung phát điên lời kéo cánh tay Lê Thu, “Chị Lê xấu quá đi! !”

“Ha ha!”

Ở phim trường của một bộ phim thần tượng khác 《 Công chúa đừng chạy 》.

Vai nữ chính Trầm Vân Ly được trang điểm vô cùng tinh xảo, mặc bộ váy đất tiền ngồi dưới cây dù che nắng uống nước ép hoa quả, bên cạnh có bốn cô gái nhỏ khác chạy đông chạy tây làm việc vặt cho cô, một người cầm kịch bản, một người cầm ly nước trái cây, một người quạt gió, và một người xoa

bóp vai.

Phô trương thật lớn!

“Vân Ly, hiện tại những dân tình trên mạng đang vô cùng bất mãn với cái người Lê Thu kia!” Một người phụ nữ nhìn qua gần bốn mươi tuổi, ánh mắt sắc bén lóe tinh quang.

“Đó là đương nhiên, chỉ là một người mới chưa từng đóng phim mà thôi!” Thẩm Vân Ly khinh thường hừ lạnh, “Sao rồi chị, chị tìm người đốt thêm chút lửa cho cô ta đi!”

Thẩm Vân Ly là đại tiểu thư nhà họ Thẩm, được nuông chiều từ bé, vừa vào giới nghệ sĩ, dựa quan hệ trong nhà bỏ vốn đầu tư vào mấy bộ phim thần tượng, làm đại diện cho vài nhãn hiệu nổi tiếng, cho nên có không ít fans trẻ nam, bọn họ đều gọi cô là: “Công chúa Điềm Tâm”.

Lần này EM đầu tư《Tình yêu khuynh thành》, thân là tiểu hoa đán được ưu ái nhất trong thời gian gần đây của EM cô đã sớm nắm trúng vai nữ chính, lại không ngờ rằng cái tên Quách Lâm kia có thể nào cũng không chịu để Thẩm Vân Ly đến quay, thậm chí còn lấy việc bỏ làm đạo diễn làm điều kiện áp chế để cho người mới kia được vào quay, rõ ràng đã đánh cô một cái bạt tai thật mạnh, sao cô có thể không tức giận!

“Quách Lâm không chọn em chính là sự tổn thất của anh ta, không đáng phải tức giận.” Hà Tuệ là người quản lý của Thẩm Vân Ly, địa vị của Thẩm Vân Ly bây giờ đều do một tay cô ta gây dựng nên, không ai có thể rõ ràng thực lực của Thẩm Vân Ly hơn cô, cô ta hoàn toàn không thể diễn được những vai cần kỹ thuật diễn, chỉ là ngại quyền lực của nhà họ Thẩm nên không thể không nhân nhượng tính khí cáu kỉnh của cô đại tiểu thư này.

“Tôi muốn uống canh đậu xanh!” Thẩm đại tiểu thư làm khó làm dễ nhóm trợ lý đáng thương của mình, trong cái không khí hơn ba mươi độ này lại sai những cô gái nhỏ kia đi tới đi lui hơn mười chuyến khiến cả người đầm đìa mồ hôi.

“Chậm chạp lẽ mề quá, đi làm nhanh cho tôi!”

“Làm nhanh lên đi!”

Thẩm Vân Ly có tiếng là người mang tính cách cáu gắt của một đại tiểu thư, không chỉ đối xử như vậy với nhóm trợ lý, mà còn hất hàm sai khiến những diễn viên không bằng mình, nhưng trong nháy mắt lại lên giọng làm nũng khoe mẽ, thật khiến người ta tức giận không chịu được.

Lê Thu đóng vai nữ chính đã gián tiếp chọc giận cô ả, cô ả liền tìm ít phiền phức cho Lê Thu.

Chẳng qua giờ phút này, cô ả còn không biết, người phụ nữ đó, sẽ là người mà cô ả hận nhất đời này!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 5: Phá kỷ lục rating truyền hình

Sau hai tháng, cuối cùng《Tình yêu khuynh thành》cũng tuyên bố đã quay xong, đoàn làm phim tổ chức tiệc liên hoan hơn không thể tre*, tùy công ty EM sắp xếp ngày phát sóng《Tình yêu khuynh thành》trên tivi.

*hơn không thể tre: ví von với việc hoàn thành một tác phẩm.

Lúc bộ phim này được phát sóng lần đầu trên kênh Thanh Vũ Vệ vào buổi tối, thực không nghĩ tới vừa lên sóng mấy tập đầu tiên người xem TV liền được nâng cao liên tục, nhà đài kênh Thanh Vũ Vệ nhìn thấy tình thế này liền vội vàng chuyển giờ phát sóng《Tình yêu khuynh thành》tới khung giờ vàng, quả nhiên tỉ lệ người xem TV lại càng cao hơn, trong lúc nhất thời tất cả đài báo thông tin đều nồng nhiệt đưa tin về《Tình yêu khuynh thành》.

Lúc này xu thế của cộng đồng trên mạng xã hội cũng ào ào phản chiến.

“Lăng Duy quá đẹp trai, giá trị nhan sắc đột phá mạnh mẽ đó!”

“Sự cố gắng trên màn hình không thể nói nên lời!”

“Không nghĩ tới người mới này lại diễn hay như vậy đâu, Phương Khuynh mặc sườn xám thật quá đẹp mà!”

“Nữ thần ơi!”

“...”

Nhưng người theo dõi bộ phim《Tình yêu khuynh thành》ngay từ đầu cũng gửi lời **, bày tỏ bản thân vô cùng hài lòng với nhà sản xuất bộ phim, các diễn viên đều diễn cực kỳ tốt.

Những chuyện này đều gây cho mọi người một bất ngờ lớn.

Sản xuất ra tác phẩm lớn một cách tinh mỹ đồng thời làm toát nên phong cách cùng cảnh vật thời kì dân quốc ở Thượng Hải ngày xưa, Lăng Duy âm áp tạo nhã phối hợp với Lê Thu dịu dàng uyển chuyển, nhìn vào có thể nói đây là cặp đôi đẹp nhất màn ảnh, lại có rất nhiều diễn viên thực lực diễn dịch khuynh tình, có thể nói đây là chế tác tốt nhất trong số các phim truyền hình.

Nhất là khi trên tivi chiếu tới cảnh Lộ Khải hy sinh vì kháng chiến, và một màn Phương Khuynh giờ súng tự sát trước mộ Lộ Khải, tỉ lệ rating đạt tới mức cao nhất của cả bộ phim.

“Phá kỷ lục rồi!”

“Phá vỡ 4 rồi! Phá vỡ 4 rồi*!”

*Là phong trào phá vỡ 4 cái cũ (4 cũ là ý tưởng cũ, văn hóa cũ, phong tục cũ, và thói quen cũ) ở Trung Quốc. Bạn nào muốn tìm hiểu thêm thì vào trang web: baike.baidu.com gõ 3 chữ : “破 4 了” sẽ tìm được.

“Ôi trời ơi!”

Người trong đài truyền hình đều kinh ngạc đến ngất người.

Kỷ lục bộ phim này đã vượt mặt kỷ lục mà bộ phim chiến tranh “Khói Lửa” do Ảnh Hậu Đỗ Tĩnh làm diễn viên chính năm đó, trong khoảng thời gian ngắn hẳn là không một bộ phim nào có thể phá vỡ được rồi.

Cũng tiếp theo đó tiếng tăm Lê Thu được nâng cao, số lượng fan của cô ** nhanh chóng đột phá con số một trăm ngàn, và vẫn tiếp tục tăng lên, các fan bị thuyết phục bởi kỹ thuật diễn thuần thực của cô. Một người hơn hai mươi tuổi lại có thể đưa cả tình cảm cảnh ngộ vào phim thông qua diễn xuất, khiến người ta không tự chủ được mà theo chân diễn xuất của cô đắm chìm vào giữa đời người trầm bổng nhấp nhô của nhân vật.

Một bình luận giả có danh tiếng khá cao trong giới bình luận điện ảnh đã đánh giá: “Bộ phim này quả thật khiến người xem phải bất ngờ, thời gian qua Quách Lâm làm việc đã giỏi còn muốn giỏi hơn, mặc dù nội dung tình tiết vẫn theo khuôn sáo cũ, nhưng kỹ thuật diễn của các diễn viên quả thực dư sức để bù lại. Lăng Duy đương nhiên tôi không cần phải nói tới, khí chất sát với Lộ Khải hình tượng cũng phong mãn. Để cho người ta phải kinh ngạc tán thán chính là Lê Thu người vào vai nữ chính Phương Khuynh đã diễn rất thỏa đáng, rất khó để tưởng tượng được đó là một diễn viên hơn hai mươi và chỉ mới bước chân vào nghề diễn, lại có thể có kỹ thuật diễn như vậy, không thể không thừa nhận thiên phú cùng khả năng tạo hình của Lê Thu rất cao, đem cuộc đời cùng nội tâm đau thương của Phương Khuynh phơi bày vô cùng nhuần nhuyễn, như đóa hoa rực rỡ ngày hè, khiến người ta hiểu ra vô số điều!”

Bộ phim đầu tiên của Lê Thu, có thể nói là hoàn mỹ!

Lúc này công ty EM cũng đang họp bàn về phần sau của《Tình yêu khuynh thành》.

“Đạo diễn Quách à, ánh mắt cậu quả thật quá tốt, không nghĩ tới Lê Thu này lại thật lợi hại như vậy!” Chung Diệu không khỏi đập bàn ca ngợi, ai có thể nghĩ được một người mới có thể phát huy tốt như thế chứ!

“Quả thực thiên phú của Lê Thu cực kỳ cao!” Quách Lâm khen ngợi.

“Kế tiếp sắp xếp vài chương trình phỏng vấn liên tiếp, nhất định phải sắp xếp tính toán cho thật tốt, phải làm cho Lê Thu trở thành thần tượng mới!” Chung Diệu muốn nhân cơ hội này lăng xê Lê Thu lên cao.

Bản thân công ty EM còn chưa vững mạnh, thần tượng trẻ tuổi còn thiếu, đặc biệt là nữ thần tượng, mặc dù fan của Thảm Vân Ly không ít nhưng kỳ thật người nào cũng biết cô chỉ có thể tham gia quay mấy bộ phim thần tượng, những bộ chế tác lớn cô khó mà diễn được. Hiện tại mặc dù khuôn mặt Lê Thu không thể coi là quá nổi trội, thế nhưng thực lực quả thực rất phi thường, đây chính là sự bảo đảm nâng EM bọn họ lên một tầng cao mới!

Thông qua bộ phim này không chỉ Lê Thu nổi bật lên, mà lực ảnh hưởng của Lăng Duy cũng nâng cao một bước, hợp đồng chụp hình đại diện phát ngôn cũng bay tới nườm nượp.

Mà Lâm Dung đóng Phùng Doanh mặc dù phần diễn của cô hơi ít hơn một chút, nhưng được cái khuôn mặt Lâm Dung quả thật rất đáng yêu, trên khuôn mặt trắng nõn nà là đôi mắt to tròn long mi dày, lại là cô bé háu đồ vật dễ thương, rất nhiều fan nhao nhao mua sổ sách, đến chỗ cô khoe tài bán mạnh (bán mạnh: dễ thương, đáng yêu.)

“Chị Lê, tuyệt vời quá, tất cả mọi người đều thích diễn xuất của chị!” Lâm Dung vô cùng vui vẻ gọi điện thoại tới.

“Mọi người cũng rất thích em đấy!” Lê Thu mỉm cười đáp lại một câu.

“Ra ngoài đi dạo phố đều bị làm phiền đó!” Lâm Dung có chút xoắn xuýt, quá nhiệt tình cũng không phải chuyện tốt đâu, ra ngoài một chuyến đều bị mọi người vây lấy cả.

Kỳ thật Lê Thu cũng rất phiền về chuyện này, đã là minh tinh hễ có chút biến động nhỏ nào đều sẽ gây ra một làn sóng tin tức loạn xạ, ra ngoài đi dạo phố thì có nghĩ cũng đừng nghĩ làm gì, đời trước cô có muốn đi dạo phố cũng phải ra nước ngoài, tốt xấu gì người có thể nhận ra cô ở đó cũng không nhiều như khi ở trong nước, phóng viên nước ngoài cũng không theo sát mình tới mọi địa điểm.

Lúc này Lê Thu cũng nhận được số tiền lương đầu tiên của mình, công ty còn thêm vào khen thưởng cho cô một chiếc xe bảo mẫu Porsche*, mặt khác bởi vì Lê Thu đã có danh tiếng nhất định nên không thể tiếp tục ở phòng thuê nhỏ cũ nữa, công ty bố trí cho cô một phòng ở tập thể của các nghệ sĩ, ngay trong khu vực gần cao ốc EM, tính bảo mật cũng tốt hơn.

*xe bảo mẫu Porsche: là loại xe có thể phục vụ cho các nhu cầu sinh hoạt hằng ngày của các ngôi sao, có thể nấu ăn, trang điểm, tạo kiểu tóc và có 7 chỗ ngồi trở lên.

Lê Thu không có hành lý gì chỉ xếp vào bộ đồ liền di chuyển đến chỗ ở mới, hai phòng ngủ một phòng khách, điện nước trong nhà đều được lắp ráp tốt, thực sự rất thuận lợi.

Rốt cục người đại diện là Trịnh Hải cũng ý thức được tương lai không thể đo lường của Lê Thu, vội vàng chạy về từ hội trường biểu diễn của Sweety. Chỉ có điều Lê Thu cũng không quá quan tâm tới mấy chuyện này, có người đại diện hay không đối với cô mà nói nó không có gì quan trọng, kịch bản sẽ do tay cô chọn lựa, không cần Trịnh Hải làm gì.

Mà lúc này Lê Thu quyết định lấy thù lao mà mình có được từ bộ phim mua một chiếc Notebook trước tiên.

“Xin hỗ trợ điều tra về việc phân phối tài sản của Ảnh Hậu Đỗ Tĩnh sau khi cô ấy chết, và cả trình trạng thay đổi trong tài khoản!”

Lê Thu gửi tin nhắn này tới hộp thư của thám tử tư mà mình biết rõ nhất ở kiếp trước.

“Thời gian: một tuần, giá cả: một trăm vạn, gửi tiền vào tài khoản: 4324****.”

Rất nhanh Lê Thu đã nhận được tin nhắn trả lời.

Kiếp trước cô đã từng nhờ thám tử tư này điều tra rất nhiều chuyện, bao gồm việc bản thân bị vướng vào vụ tai tiếng tình dục cũng từng nhờ anh ta điều tra nơi phát ra những tin tức này, người này rất đáng tin, chỉ có điều chi phí phải trả không hề rẻ, thế này thì toàn bộ tiền cô kiếm được từ đóng phim đều bị tiêu sạch phần số nguyên vào cái tin tức này.

Kiếp trước rốt cuộc tiền gửi ngân hàng của mình có bao nhiêu kỳ thật ngay cả chính bản thân Lê Thu cũng không rõ, thù lao đóng phim đều được gửi trực tiếp vào tài khoản, cái mình làm chỉ có một việc tiêu tiền thì ký đơn xác nhận, phần lớn đều do chuyên gia quản lý tài vụ mà Nam Thần sắp xếp cho cô quản lý nó, kiếp trước nếu tính đại khái thì mỗi năm cô quay chừng bốn bộ phim điện ảnh và hai bộ phim truyền hình, casting mỗi một bộ phim điện ảnh là hơn một ngàn vạn, một phim truyền hình cũng cỡ mấy chục vạn, hàng năm còn là gương mặt đại diện quảng cáo cho rất nhiều thương hiệu, cô cũng không phải người có sở thích tiêu tiền, trừ việc tự tay mình mua căn biệt thự kia, còn có hai chiếc xe ngoại và quần áo, số còn thừa cộng lại ít gì cũng được vài tỷ. Cô bị tai nạn xe cộ bất ngờ và đột ngột qua đời, không có di chúc, không biết số tiền này đã bị ai lấy đi.

Nam Thần và Đỗ Vũ, cho dù bọn họ là nhất thời say rượu mà ý loạn tình mê hay đã sớm thông đồng ăn ở với nhau, cô không có ý muốn tìm hiểu, bây giờ cô đang sống cuộc đời thuộc về Lê Thu, kiếp này không muốn xuất hiện cùng bọn họ, cô hận nhất chính là bị người mình thương yêu phản bội, không bao giờ có chuyện cô sẽ đi tìm họ, cứ như vậy cũng rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Bài hát chủ đề

Edit + beta: Linxu

Mặc dù “Tình Yêu Khuyết Thành” đã phát sóng hết, thế nhưng độ hot của nó trong lòng người xem lại hoàn toàn không có dấu hiệu tan biến, ngay cả khi phát sóng lại lần hai trên TV thì tỉ lệ người xem cũng cố định ở mức cao cao không hề suy giảm, quả thật đã làm cho các đoàn làm phim truyền hình khác hăm mộ ganh tị, đồng thời hối hận vì lúc đầu đã chọn sai thời điểm cho phát sóng trùng với bộ phim này.

Buổi tối Lê Thu mới ăn cơm xong vừa nằm lên giường nghỉ ngơi, liền nhận được điện thoại của Trịnh Hải.

“Lê Thu, Đài Truyền Hình Thanh Vũ mời đoàn làm phim “Tình yêu khuyết thành” tới tham gia chương trình phỏng vấn nghệ thuật của bọn họ, “Ở đầu điện thoại bên kia Trịnh Hải vui vẻ ra mặt nói, “Lần này các nghệ sĩ chương trình mời tới đều là những người nổi tiếng nhất, cô nhất định phải nắm chắc cơ hội, biểu hiện thật tốt đó!”

“Tôi sẽ.” Lê Thu nói, rồi mới hỏi, “Có phải biểu diễn tiết mục gì không?”

Đời trước Lê Thu đã từng tham gia chương trình có tên “Giải trí cuối tuần” của bọn họ, diễn ra hơn mười năm, bình luận viên là vương bài Thanh Hải, tỉ lệ người xem TV mỗi cuối tuần đều xếp hạng chính giữa năm trước một vài chương trình nghệ thuật khác trên cả nước.

“Lần này công ty sắp xếp cho cô cùng Lăng Duy cover bài hát chủ đề của “Tình yêu khuyết thành”, Trịnh Hải trả lời “Nếu cover lại mà có hiệu quả tốt

công ty sẽ đưa lên đài phát thanh internet, coi như một cách để tuyên truyền.”

Sau khi nghe đến mấy cái này Lê Thu hơi ngây ra một lúc, đời trước khi cô là Đỗ Tĩnh mặc dù nghề chính của cô là diễn viên, nhưng lại có khả năng biểu diễn ca hát, cho nên cô cũng từng phát hành không ít album, phản ứng cũng không tệ lắm.

Chỉ có điều khả năng ca hát của nguyên thân này Lê Thu không hiểu rõ lắm.

“Cô không cần quá lo lắng, “Không nghe được câu trả lời của Lê Thu, Trịnh Hải cho rằng Lê Thu lo lắng mình hát không tốt: “Thanh âm của cô không khó nghe, chỉ cần không bị lạc nhịp thì khán giả cũng không để ý quá đâu.”

Những lời này trái lại rất đúng sự thật, Lê Thu vốn cũng không phải là ca sĩ chuyên nghiệp, người xem chỉ xem khuôn mặt của cô, cô lại không dựa vào việc bán album để kiếm tiền, chỉ cần có thể nghe được là tốt rồi.

“Tôi tới ký túc xá đón cô, mấy ngày tới đây nhớ nắm chặt thời gian luyện tập thật tốt với Lăng Duy.” Thật sự không được, thì sắp xếp cho hát nhép cũng không sao cả.

Chín giờ ngày hôm sau Trịnh Hải đón Lê Thu tới công ty.

Ngoại trừ Ca Vương Tần Lâm thì phòng thu âm mà Công ty EM sắp xếp cho Lê Thu cùng Lăng Duy là phòng chuyên môn lớn nhất.

“Tôi còn chưa từng nghe anh hát lần nào đấy!” Lê Thu mỉm cười nhíu nhíu mày, “Chỉ có điều được hát song ca với anh, Lâm Dung sẽ hâm mộ tôi chết cho coi.”

“Thân thể Tiểu Dung có tốt hơn không?” Lê Thu hỏi.

Dạ dày Lâm Dung yếu, nhưng lại có đặc tính tham ăn không chịu nghe lời, kết quả là bị viêm dạ dày vào bệnh viện, làm ông anh có hội chứng muối không Lâm Thăng kia tức gần chết. Lê Thu đã từng tới thăm cô một lần, kết quả là bị khuôn mặt than tẽ liệt kia hù dọa tới nỗi chỉ ở được nửa tiếng đã phải dọn đồ về nhà rồi.

“Tốt hơn nhiều, hiện tại em ấy bị anh trai theo dõi chặt chẽ trong nhà, cái gì cũng không cho em ấy ăn, “Lăng Duy cười rộ lên “Mỗi ngày em ấy chỉ có thể húp cháo trắng, thể này so với để em ấy chết còn khó chịu hơn!”

Lê Thu không nói gì.

Đối với một mặt hàng háu ăn mà nói thì đây quả thật là sống không bằng chết mà!

Ca khúc chủ đề của “Tình yêu khuynh thành” có tên “Lặng im” là do chính tay Thao Dao viết ca từ, tình yêu lớn lao dạt dào như sóng tràn bờ, vốn do Ca Vương Tần Lâm thể hiện, có hơn ba triệu lượt nghe trên mạng. Lần này vì để Lăng Duy cùng Lê Thu hát lại nên làm chút sửa đổi đơn giản, bởi vì độ khó ban đầu của bài hát rất cao, Lăng Duy và Lê Thu lại không phải là ca sĩ chuyên nghiệp, toàn bộ phiên bản mới đều được hạ bớt độ khó, âm vực không cần quá rộng, độ cao cũng vừa phải dựa vào âm vực là chính.

Lần này người chế tác bản cover cho bọn họ thế mà lại là người chế tác chuyên môn riêng của Tần Lâm, cũng là giám đốc âm nhạc của EM Thời Phần, xem ra EM thật sự ôm kỳ vọng rất lớn.

“Chất giọng của Lăng Duy hơi yếu, nhất định phải tăng cường sức bật, “Thời Phần cau mày nhìn hai người, “Lê Thu cô biểu diễn một đoạn trước đi, tôi nghe thử xem trình độ của cô đã tới đâu.”

Lê Thu gật gật đầu, đi vào phòng thu đóng cửa lại.

Đeo tai nghe lên đầu, Lê Thu cẩn thận nhìn lời bài hát cùng giai điệu sau khi được soạn lại một lần, rồi mới làm dấu tay ra hiệu bắt đầu với bên ngoài.

Âm nhạc chậm rãi vang lên, Lê Thu nhắm mắt lại để cho chính mình tan vào trong tình cảnh của “Tình yêu khuynh thành”,

“Đôi mắt anh trái tim em gọn ngàn con sóng

Mỗi lần gặp nhau, em không thể quên mỗi hận nước nhà

...

Đôi mắt anh em không nói nên lời

Nhìn vào anh em cam tâm tình nguyện

Hãy để em say trong nụ cười anh

Mãi mãi lâu dài”

Giọng hát của Lê Thu không phải giọng ca non nớt của một thiếu nữ, mà hơi khàn khàn một chút, cảm giác như khóc như kể như muốn đưa người nghe

vào niên đại ngày ngày sống trong khói lửa kia, theo thanh điệu lên xuống của cô, tình cảm của người nghe cũng theo đó xao động.

Lê Thu biểu diễn hết thì nhìn thấy Thòi Phàn làm một dấu tay cho cô đi ra, liền tháo tai nghe xuống.

“Tốt, kỹ xảo rất hoàn thiện, tình cảm cũng rất tốt, chỉ là lúc chuyển tông còn có chút lỗi nhỏ,” Thòi Phàn hài lòng gật gật đầu, “Nhưng mà nói tóm lại, cô làm tốt lắm.”

“Cảm ơn giám đốc Thòi.” Lê Thu cười.

“Lê Thu cô hát thật quá tốt, tôi lại có thêm nhiều áp lực rồi!” Lăng Duy thở dài một tiếng.

“Quả thật cậu nên học hỏi người ta, giọng hát của Lê Thu còn có khí thế hơn cậu.” Thòi Phàn không chút khách khí phê bình.

“Uyển chuyển một chút không được sao!” Lăng Duy không biết làm sao xoa xoa trán “Thật không nể mặt người khác mà.”

Thòi Phàn tặng cho anh một cái liếc xéo.

Bởi vì trình độ của Lê Thu hơi cao, làm cho Lăng Duy bị Thòi Phàn liên tục bắt bẻ một lúc lâu, thu đi thu lại mười mấy lần tới nỗi cổ họng sắp bốc khói, Thòi Phàn mới miễn cưỡng đồng ý cho nghỉ ngơi, rồi lại tiếp tục sau.

Khi ăn cơm trưa Lăng Duy nhẹ nhàng tốt tính cũng không chịu nổi, không ngừng theo sát Lê Thu mà oán trách.

“Tôi không bao giờ muốn bị Thòi Phàn giám sát quá trình thu âm thêm lần nữa,” Lăng Duy oán hận cắn một miếng thịt kho tàu, “Cũng chỉ có Tần Lâm có thể chịu được!”

“Thế này chứng minh giám đốc Thòi là người có trách nhiệm!” Lê Thu nói, “Bằng không sao mỗi một album của Tần Thiên vương đều có thể coi là tinh phẩm được!”

Năm nay Tần Lâm 31 tuổi, mặt mày tuấn tú, là nhân vật số một số hai trong giới ca sĩ, lượng album tiêu thụ hàng năm có hơn trăm ngàn bản, phong cách âm nhạc của anh đa dạng, vô luận là nhạc dance, nhạc pop, hay đại chúng anh đều từng thử qua, không có cái nào không tốt, giải thưởng âm nhạc lớn hàng năm đều giành vào tay. Các nhà phê bình trong giới âm nhạc đều đánh giá anh là vương giả được sinh ra dành riêng cho âm nhạc.

“Tần Lâm quả thực không tầm thường.” Về điểm này Lăng Duy vô cùng đồng ý.

Mỗi lần Lăng Duy gặp Tần Lâm anh ấy đều đang sáng tác bài hát, Tần Lâm nói linh cảm mỗi ngày có rất nhiều bất cứ lúc nào cũng phải nhớ kỹ, thật là cẩn thận!

Lê Thu cùng Lăng Duy luyện hát song ca, cuối cùng cũng đạt tới yêu cầu của Thòi Phàn.

“Lê Thu, cô hát khá hay, đã từng suy xét tới việc bước vào giới âm nhạc chưa?” Thòi Phàn đánh giá cao năng lực của Lê Thu.

“Cảm ơn giám đốc Thòi đã khen ngợi,” Lê Thu ngó lời cảm ơn, rồi mới lắc đầu, “Tôi vẫn ưa thích làm diễn viên hơn.”

Thòi Phàn gật gật đầu, anh cũng xem qua “Tình yêu khuynh thành” kỹ thuật diễn của Lê Thu quả thật hiếm có, tương lai sẽ có cơ hội phát triển nhiều hơn.

“Khoảng chừng tháng mười một A Lâm sẽ phát hành một Album, nếu đến lúc đó có thời gian có sẵn lòng hợp tác với A Lâm chứ?” Thòi Phàn mở lời mời Lê Thu. Phải biết rằng, album của Tần Lâm không phải ai cũng có thể tham gia.

“Có thể hợp tác với Tần Thiên Vương là vinh hạnh của tôi!” Lê Thu mỉm cười đồng ý, “Tôi sẽ cố gắng hết sức!”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 7: Chương trình giao lưu phỏng vấn (1)

Công ty truyền thông Thanh Vũ được coi là đài truyền hình nổi tiếng số một số hai trong nước nhờ các show phỏng vấn giao lưu, tổng tỉ lệ người xem hàng năm của nó đứng đầu toàn quốc, sáng tạo nên rất nhiều chương trình kinh điển. Chương trình 《Giải trí cuối tuần》 được xem là tiết mục có sức hấp dẫn nhất của đài truyền hình Thanh Hải*, có ba biên tập viên là Khương Dịch, Lâm Đông Và Hạ Lam, tính ra mà nói thì số lượng fans của bọn họ không hề thua kém các nghệ sĩ thần tượng.

*Không rõ vì sao nhưng trong raw lại ghi là Thanh Hải mà không phải là Thanh Vũ nên mình để theo raw, thực tế thì 2 cái này là một.

《Giải trí cuối tuần》 được chia thành ba phân đoạn, chào hỏi phỏng vấn, chơi trò chơi và biểu diễn tiết mục. Chương trình lấy sự hài hước buồn cười,

thậm chí là chính gáy** khách mời làm chính, có rất nhiều điểm bất ngờ, thế nên rất nhiều nghệ sĩ vừa yêu vừa hận với tiết mục này.

**Chỉnh gáy: chắc nói đơn giản và dễ hiểu như ngôn từ giới trẻ chúng ta ngày nay thì chương trình chỉ có thể nói bằng một chữ “LÀY”. Mọi người tự loại suy nha :D.

Giờ phút này, rốt cuộc Lê Thu và Lăng Duy cũng được gặp mặt ba biên tập viên trong phòng hóa trang.

Vốn 《Giải trí cuối tuần》cũng mời Lâm Dung và Quách Lâm, chẳng qua sức khỏe Lâm Dung còn chưa phục hồi như cũ, nên Lâm Thăng không cho đi, còn Quách Lâm lại không thích xuất hiện trên các tiết mục giải trí.

“Lê Thu! Chào chị*!” Hạ Lam mặc một chiếc váy dài màu hồng nhạt nhảy nhót đi tới trước mặt Lê Thu, sau đó đưa qua một quyển vở, đôi mắt hạnh tỏa sáng lấp lánh trên khuôn mặt tròn tròn như bánh bao trông thật đáng yêu, “Em* vô cùng vô cùng thích vai diễn Phương Khuyên của chị, chị ký tên tặng em có được không?”

“Đương nhiên là được rồi, em cũng rất yêu thích chị*!” Lê Thu nhận lấy vở bút, bàn tay kí tên vô cùng trôi chảy. Đồi trước Lê Thu đã dành rất nhiều thời gian để luyện thư pháp, mỗi một nét bút đều rất có phong độ, chẳng qua sau khi cô trùng sinh mỗi lần viết chữ cô sẽ cố hết sức bắt chước lại nét chữ của nguyên chủ, sợ người ta phát hiện có gì đó không thích hợp.

“Chữ của chị* thật là đẹp !” Hạ Lam vui vẻ hôn lên quyển vở một cái, sau đó đau lòng thở dài, nói, “So với nét chữ của chị thì chữ em* trông xấu hơn nhiều.”

*Chị - em mình để xưng hô này nhằm tỏ ý tôn trọng giữa hai người với nhau, chứ k phải là gọi theo tuổi tác, nên mọi người đừng nhầm.

Cốp!

Đầu Hạ Lam bị đánh một cái, là Lâm Đông.

“Ai bảo em không cố gắng luyện cho tốt!” Lâm Dung khinh bỉ nhìn Hạ Lam, “Chữ viết hết như học sinh tiểu học, xiêu xiêu vẹo vẹo !”

“Đáng ghét!” Hạ Lam quệt miệng, sau đó quay đầu nhìn về phía anh cả Khương Dịch, “Anh Dịch, anh xem Đông Đông nói em như thế kìa!”

Trong ba người anh cả Khương Dịch là người có danh tiếng nhất trong giới biên tập MC, từng đạt giải kim nha tượng ba lần, làm chủ trì cho vô số buổi lễ long trọng, lời nói sắc bén lại hài hước, bây giờ tuy đã gần bốn mươi nhưng nhìn qua vẫn như ba mươi tuổi .

“Được rồi, vừa thấy mặt nhau là không yên tĩnh được rồi!” Khương Dịch bất đắc dĩ tách hai người ra.

Lâm Đông cũng chào hỏi Lê Thu một chút, “Chào em Lê Thu, anh có nghe Tiểu Dung nói qua về em, em đã dạy em ấy rất nhiều.”

“Anh là gì của Tiểu Dung ?” Lê Thu không rõ.

“Anh là anh hai của em ấy.” Lâm Đông trả lời, “Lần này không thể đến nên em ấy rất không vui, nói là không thể chơi trò chơi chung với em.”

“Sau này sẽ có cơ hội.” Lê Thu không nghĩ tới Lâm Đông thế mà lại là anh hai của Lâm Dung, tính tình của Lâm Dung giống như mùa hè hoạt bát vui vẻ, Lâm Đông lại giống như mùa đông, là một anh chàng đẹp trai mặt lạnh độc mồm ác miệng.

Sau đó Khương Dịch bắt tay Lê Thu, nói, “Anh rất thích kĩ năng diễn xuất của em, không hề giống người mới chút nào, rất tuyệt!”

“Cảm ơn anh Dịch khích lệ!” Lê Thu vui vẻ nở nụ cười.

Trước đây Lăng Duy đã tham gia 《Giải trí cuối tuần》nhiều lần, nên cũng khá quen thuộc với ba người Khương Dịch.

“Tôi nói cậu thật là có phúc, Lê Thu xinh đẹp như vậy, thằng nhóc cậu chiếm tiện nghi lớn rồi!” Khương Dịch đùa giỡn vỗ vào bả vai Lăng Duy, chế nhạo nói, “Cậu đúng là sói đội lột cừu!”

“Ồi! Anh Dịch lại đùa giỡn rồi!” Lăng Duy cười nói, “Em chính là con chiên khoác áo da cừu!” (Con chiên và con cừu đều có nghĩa là con cừu.)

“Ha ha!” Tất cả mọi người cười rộ lên.

Trên cơ bản sự sắp xếp của chương trình đã được phân phát cho Lê Thu và Lăng Duy xem trước đó, mọi người ở trong phòng hóa trang đọc qua kịch bản một lần sau đó liền chính thức bắt đầu thu hình.

Studio dùng để quay 《Giải trí cuối tuần》được coi là studio lớn nhất của truyền hình Thanh Vũ, sân khấu chủ trì rộng gần 50m2, thuận tiện để tiến hành các loại trò chơi, chỗ ngồi dưới đài có thể chứa đến một ngàn khán giả.

Sau bài múa mở màn đẹp mắt, toàn bộ khán giả dưới sân khấu đều vỗ tay ầm ầm.

“Hoan nghênh đến với chương trình 《Giải trí cuối tuần》ngày hôm nay, chúng tôi là bộ ba giải trí!”

Khung Dịch đứng ở chính giữa, Lâm Đông và Hạ Lam đứng ở hai bên.

“Hạ Hạ, em có biết bộ phim truyền hình gì đang hot nhất hiện nay không?” Khung Dịch hỏi Hạ Lam trước tiên.

“Đương nhiên nhá, là 《 Tình yêu khuynh thành 》 bộ phim mà em thích nhất!” Hạ Lam đáng yêu che mặt, “Em thích nhất Phuong Khuynh, thật sự là xinh đẹp quá mức mà! Em cũng muốn mặc sườn xám!”

“Vói vóc người ông lùn mục như em thì mặc không được đâu!” Lâm Đông châm chọc nói.

“Chương trình ngày hôm nay của chúng ta có mời tới diễn viên Lê Thu phóng vai Phuong Khuynh nghiêng nước nghiêng thành, còn có diễn viên Lăng Duy diễn vai Lăng thiếu đẹp trai phiến phiến.” Khung Dịch đưa tay về phía sau, “Mời mọi người tặng một tràng vỗ tay nhiệt liệt để hoan nghênh bọn họ bước lên sân khấu nào!”

Khán giả vui mừng kinh ngạc hoan hô.

Toàn thân cô gái mặc sườn xám bó sát người, trên mặt vải xanh lơ có thêu hoa mẫu đơn màu tím xảo, làn váy dài qua gối, vòng eo ôm chặt, mỗi bước đi đều duyên dáng uyển chuyển. chàng trai bên cạnh có vóc người cao to, âu phục màu trắng không chút tầm thường, khí chất phối hợp với khuôn mặt đẹp trai khiến lòng người không tự chủ được mà mỉm cười.

Lê Thu và Lăng Duy cùng nhau đi tới giữa khán đài.

“Thật quá đẹp! Thật đẹp trai!” Hạ Lam khoa trương ôm trái tim, “Trái tim em đã bị say mê mất rồi!”

Khán giả dưới đài cũng cùng kêu tên của Lê Thu và Lăng Duy.

“Chào mọi người, tôi tên Lê Thu, đóng vai Phuong Khuynh trong 《 Tình yêu khuynh thành 》!”

“Chào mọi người, tôi tên Lăng Duy, đóng vai Lộ Khải!”

Sau khi hai người chào hỏi mọi người xong, người chủ trì liền bắt đầu đặt câu hỏi!

“《 Tình yêu khuynh thành 》 là bộ phim truyền hình đầu tiên của Lê Thu, thành tích rất ấn tượng.” Khung Dịch hỏi, “Lê Thu cô có cảm tưởng gì?”

“Tôi rất vui. “ Lê Thu trả lời, “Những khổ cực của mọi người đều không bị uổng phí!”

“Lần đầu tiên Lê Thu đóng phim đã có thể diễn đến tốt như vậy, thật sự rất lợi hại!” Hạ Lam hỏi, “Có bí quyết gì sao?”

“Bản thân tôi có xem rất nhiều sách mẫu hướng dẫn diễn, cũng cẩn thận nghiên cứu những bộ phim điện ảnh và phim truyền xuất sắc, học tập các kỹ năng diễn xuất của các tiền bối!” Lê Thu nói.

Lâm Đông hỏi Lê Thu người mà cô yêu thích nhất là ai.

“Tôi thích nhất là Đỗ Tinh!” Lê Thu trả lời. Một người không yêu thích chính mình thì sao có thể khiến người khác yêu thích mình!

“Hóa ra là Ảnh hậu Đỗ Tinh!” Về mặt Khung Dịch hiện lên chút tiếc nuối: “Thực lực của Đỗ Ảnh hậu quả thật rất nổi bật, đáng tiếc lại mất sớm!”

Khán giả nghe thấy tên Đỗ Tinh cũng cảm thấy buồn bã, cho dù đã mấy năm trôi qua, giọng nói đáng điệu và gương mặt của Đỗ Tinh vẫn khiến mọi người hoài niệm, dung mạo, kỹ thuật diễn xuất, nhân phẩm tất cả đều không có chỗ nào để chê, chuyện năm đó đã làm nhiều người không thể ứng phó kịp. Lúc đó trên internet tràn ngập những lời xót xa truy điệu, tác phẩm của Đỗ Tinh được đài truyền hình phát đi phát lại nhiều lần, tất cả mọi người đều cảm thấy thương tiếc cho người phụ nữ hoàn mỹ này!

“Sắp tới Lê Thu có kế hoạch gì khác không?”

“Tạm thời vẫn chưa có quyết định, nếu có nhất định sẽ nói cho mọi người biết trước tiên!” Hiện tại Lê Thu vẫn đang chọn kịch bản. Thật ra cô muốn đóng phim bản điện ảnh, thế nhưng giao tới tay cô hơn phân nửa đều là bản truyền hình.

“Vậy chúng ta đành chờ mong tác phẩm tiếp theo của Lê Thu rồi!” Khung Dịch nói, “Cũng đừng để mọi người chờ quá lâu đó!”

“Đương nhiên rồi!”

“Được hợp tác cùng Lê Thu Lăng Duy có cảm giác như thế nào?” Hạ Lam hỏi Lăng Duy.

“Rất tốt đó, tôi cảm thấy hai chúng tôi phối hợp rất ăn ý.” Lăng Duy trả lời, “Hơn nữa Lê Thu diễn rất tốt, làm tôi không tự chủ được hóa thân vào nhân vật!”

“Vậy cậu có từng nghĩ sẽ kiếm một người bạn gái như Lê Thu không?” Khung Dịch tiện đà hỏi tiếp: “Cậu cũng khá lớn rồi!”

“Quả thật là Lê Thu rất tốt.” Lăng Duy suy nghĩ một chút rồi nói: “Chẳng qua làm bạn bè vẫn tốt hơn, tôi thích những cô gái đáng yêu!”

“Lê nào người anh thích là em?” Hạ Lam làm bộ kinh hãi biến sắc, “Người ta yêu thích kiểu người như tổng giám đốc độc tài ngang ngược hơn đó!”

Mọi người đều cười vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Chương trình giao lưu phỏng vấn (2)

Edit: Thienbao95

Beta: Linxu

“Vậy Lê Thu thích mẫu nam sinh như thế nào?” Khương Dịch hỏi: “Thích chàng trai trẻ tuổi ấm áp, hay là dạng ông chú như anh đây?”

“Anh Dịch không phải là ông chú!” Lê Thu cười cười: “Cũng không có mẫu người đặc biệt gì, tùy xem duyên phận.”

“Thật không rõ ràng!” Hạ Lam bắt đầu dằn môi, “Em thì yêu thích mẫu người như tổng giám đốc phúc hắc!”

“Hóa ra Hạ Hạ thích người phúc hắc!” Lăng Duy có ý nhìn về phía Lâm Đông, “Có phải là cậu Đông Đông đây không?”

“Ai thèm thích cô ấy (anh ấy)!!” Hai người đồng thanh kháng nghị, liếc mắt nhìn nhau sau đó lại ăn ý quay đầu đi.

“Quả nhiên rất ăn ý!” Lăng Duy mỉm cười xấu xa.

Khán giả dưới đài hô to một trận: “Cùng một chỗ, cùng một chỗ đi!”

“Được rồi, nói thêm lát nữa thì mặt của Hạ Hạ chúng ta sẽ muốn bốc cháy theo đó!” Khương Dịch vội vàng hòa giải: “Để anh tiến hành phân đoạn tiếp theo đi!”

Phân đoạn tiếp theo có tên “Bạn vẽ tôi đoán”, tên cũng là ý nghĩa, hai vị khách một người sẽ phụ trách vẽ một vật gì đó ra giấy, một người khác sẽ phụ trách đoán xem hình vẽ đó là thành ngữ gì, thời gian là hai phút.

“Lê Thu và Lăng Duy, ai trong hai người vẽ tốt hơn?” Khương Dịch hỏi.

“Để em vẽ đi!” Lê Thu nói. Thật ra đời trước Lê Thu đã từng làm triển lãm tranh Trung Quốc, trình độ tuy không thể tới bậc thầy, nhưng thắng ở chỗ đạt tới cảnh giới trong cảnh có ý có tình, lại có hiệu ứng của mình tình, lúc hội triển lãm tranh được đưa ra đấu giá cô cũng trưng bày ra mười bức tranh, thu về một khoản tiền gần một trăm ngàn, sau đó lại đem toàn bộ tiền đấu giá quyên góp cho các em học sinh nghèo hiếu học, hoạt động này coi như cũng có ý nghĩa công ích.

“Được, như vậy thì Lê Thu và Lăng Duy, còn có Hạ Lam và Lâm Đông thi đấu với nhau, thời gian hai phút, chúng ta cùng xem ai có thể đoán đúng nhiều hơn!”

Bắt đầu tính giờ.

Lê Thu vẽ rất nhanh, chỉ qua vài nét là đã có thể vẽ ra một vóc dáng có mắt to, nửa một bên con mắt bị một mảnh lá cây che khuất.

“Là bị vẽ ngoài che mắt đúng không!” Lăng Duy hô.

Tiếp theo là một con rồng dễ thương, rồi vẽ thêm một cây bút lông đang điểm trên mí mắt của rồng.

“Vẽ rồng điểm mắt!”

“Chỉ hươu bảo ngựa!” (nghĩa là: đôi trắng thay đen, nói sai sự thật)

“Thuyền cỏ mượn tên!”

“.....”

Lê Thu vẽ rất nhanh, cuối cùng hai người đoán đúng được chín thành ngữ.

“Oa, Lê Thu vẽ đẹp quá đi!” Hạ Lam hâm mộ lật xem từng bức vẽ một, “Tài vẽ của em kém xa rồi!”

“Lê Thu có luyện qua về tranh sao?” Lâm Đông cũng cảm thấy Lê Thu vẽ rất tuyệt, cho dù là trò chơi cũng không qua loa chút nào, mỗi bức tranh tuy trông rất đơn giản nhưng đủ để thấy được trình độ.

“Lúc rảnh rồi sẽ tập luyện một chút, thường xuyên cố gắng nên mới tốt được ấy mà!”

Hạ Lam và Lâm Đông cùng một đội, người vẽ là Hạ Lam, còn Lâm Đông phụ trách đoán.

Tuy trình độ về tranh của Hạ Lam không bằng Lê Thu, nhưng cũng may hai người đã hợp tác nhiều năm, nhiều lần chơi trò chơi này, cuối cùng lấy một đề tài ưu thế mà thắng hiểm tổ đội Lê Thu và Lăng Duy. (thắng hiểm: chiến thắng trong nguy hiểm, mạo hiểm, thắng ngay giây phút cuối.)

“Tuy rất vui vì hai người chiến thắng, chẳng qua...” Khương Dịch cũng lật lại những bức tranh của Hạ Lam: “Trình độ về vôi của em vẫn không có tiến bộ gì hết tron đó!”

“Đâu có đâu, rõ ràng có tiến bộ mà!” Hạ Lam kháng nghị không lại, ai bảo Lê Thu vẽ tốt như vậy chi, thật muốn khóc quá!

Bởi vì Lê Thu và Lăng Duy thua, vì thế phải nhận lấy sự trừng phạt của chương trình.

“Hiện tại trước mặt hai người có năm ô vuông, bên trong mỗi ô vuông đều có một ly nước ép khổ qua tươi ngon, chẳng qua những cái ly này có kích thước to nhỏ không giống nhau!” Khương Dịch chỉ chỉ mặt trên ô vuông, “Cái này phải dựa vào vận may của hai người thôi!”

Mặt trên của ô vuông bị che chắn nên không nhìn ra được cái gì.

“Người nào muốn chọn trước?”

“Để tôi chọn trước đi.” Lăng Duy chỉ chính mình, “Nếu như tôi chọn được ly nhỏ vậy có thể đổi với Lê Thu.”

“Lộ thiếu quả nhiên rất chu đáo!” Khương Dịch cười nói.

Chẳng qua.

“Vận may thật kém mà!” Hạ Lam che miệng cười trộm.

“Không ngờ, cậu lại chọn đúng ô có cái ly lớn nhất!”

Ly uống bia mà Lăng Duy cầm trong tay là cái lớn nhất, tràn đầy nước ép khổ qua màu xanh lục.

Đến phiên Lê Thu, chỉ thấy cô cực kỳ bình tĩnh tùy tiện chọn một ô vuông.

“A! Là ly uống rượu đế!”

“Số Lê Thu thật may mắn!”

Lê Thu cũng khẽ cười nhìn cái ly trong tay mình, vận may của mình thật rất tốt, nếu không cũng không thể sống lại một lần nữa!

“Em uống xong rồi, anh tùy ý đi!” Lê Thu uống một hơi cạn sạch, còn không quên nói móc Lăng Duy.

“Không muốn mà!” Về mặt Lăng Duy đưa đám, “Quả nhiên lúc trước anh không nên mạnh miệng nói chọn trước!”

Lăng Duy không còn cách nào đành uống hết ly nước khổ qua, đáng tới nỗi uống xong toàn bộ khuôn mặt đều trở nên xám ngắt.

Phần chơi trừng phạt cuối cùng cũng kết thúc .

“Tiếp theo Lê Thu và Lăng Dung sẽ mang đến tiết mục gì cho sẽ mọi người nào?” Khương Dịch hỏi.

“Chúng tôi sẽ biểu diễn tặng mọi người bài hát 《 Lặng im 》 là ca khúc chủ đề trong phim 《 Tình yêu khuynh thành 》 ,hi vọng mọi người yêu thích!”

Toàn bộ ánh đèn đều mờ đi, chỉ giữ lại đèn chiếu theo hướng Lê Thu và Lăng Duy.

“Đôi mắt anh, trái tim em gợn ngàn con sóng, mỗi lần gặp nhau, em đều không thể quên hận nước thù nhà.” Lê Thu hát.

“Đôi mắt mắt em, trái tim anh phập phồng lên xuống, mỗi lần gặp gỡ, là không cách nào quên được tình yêu cuồng dại say đắm.” Lăng Duy xướng.

.

“Đôi mắt anh, em không nói nên lời.” Lê Thu hát.

“Nhìn vào em, anh cam tâm tình nguyện.” Lăng Duy hát.

“Hãy để tôi, say trong nụ cười của người, mãi mãi lâu dài!” Họp ca.

Khán giả đều chìm trong tiếng ca xinh đẹp riêng biệt này mà nhớ lại tình yêu đau thương lưu luyến trong đoạn thời gian khói lửa kia.

“Thật sự quá hay.” Hạ Lam nghe xong có cảm giác sắp khóc, “Em nhất định sẽ tải bài hát này về làm chuông điện thoại mới được!”

“Nếu mọi người yêu thích thì lát nữa có thể đi lên mạng tải bản thu âm chúng tôi hát về.” Lăng Duy nói.

“Tốt rồi, chương trình 《Giải trí cuối tuần》ngày hôm nay của chúng ta đã đến lúc phải kết thúc!”

“Mong mọi người hãy tiếp tục đón xem chương trình của chúng tôi vào tuần sau!”

“Xin chào tạm biệt và hẹn gặp lại!”

Có thông lệ là sau mỗi lần chương trình《Giải trí cuối tuần》kết thúc sẽ sắp xếp một buổi kí tên nhỏ, đại khái sẽ có khoảng hai trăm khán giả ngồi ở năm hàng ghế đầu có thể xếp hàng tham gia.

Thế nhưng độ hot của chương trình hôm nay thật sự quá lợi hại, có rất nhiều người là fans trung thành của phim 《Tình yêu khuynh thành》đến xem, mà Lê Thu lại là người mới bước chân ra nghề, tạm thời mọi người không biết dùng cách nào để có thể nhìn thấy cô, cho nên sau khi kết thúc chương trình có rất nhiều khán giả không chịu đi, nhất định phải xin được chữ kí của Lê Thu.

“Không sao đâu, muốn kí tên để bọn họ xếp hàng được rồi, tôi về muộn một chút cũng không sao!” Lê Thu nói.

“Nhưng mà.” Trịnh Hải tới đón Lê Thu không quá tán thành.

“Mọi người đều là fans của phim truyền hình, nên tôn trọng nguyện vọng của bọn họ!” Lê Thu cho rằng những người quan trọng nhất trong cuộc sống của cô chính là những người ủng hộ cô.

Kiếp trước Đỗ Tinh là người sở hữu số lượng fans nhiều nhất trong giới diễn viên nghệ sĩ, không chỉ vì cô xinh đẹp có kỹ thuật diễn xuất tốt, mà nguyên nhân lớn nhất là do cô cực kỳ coi trọng fans của mình, tôn trọng ý nguyện của phần lớn các fans, nhờ đó mà càng có nhiều fans yêu thích cô hơn, vì thế Đỗ Tinh từng được giới truyền thông đánh giá và bầu chọn là “Nghệ sĩ có quan hệ với fans tốt nhất!”

Cứ như vậy, Lê Thu kí một mạch kí hơn một ngàn chữ kí, tuy cánh tay đau nhức gần như không thể nhắc lên nổi, nhưng cô vẫn rất vui vẻ, bởi vì đây là những người đầu tiên yêu thích Lê Thu cô.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 9: Quay thử bộ phim điện ảnh mới

Bộ phim 《Tình yêu khuynh thành》đã dùng phát sóng được một khoảng thời gian, đến nay Lê Thu còn chưa có quyết định muốn đóng thêm một vai diễn trong bộ phim nào mới. Cô muốn diễn điện ảnh, nhưng mà phim điện ảnh lại có sự khác biệt với phim truyền hình, không thể giao vai chính cho cô được, hơn nữa trước nay cô cũng chưa từng đóng phim điện ảnh, có rất ít kịch bản điện ảnh mời cô diễn. Mà trái lại bản truyền hình thì được mời rất nhiều, dù sao kỹ thuật diễn của cô có được sự đánh giá cao của Quách Lâm, lại phá kỷ lục rating của Đài Truyền Hình.

“Lê Thu, nếu em thật sự muốn trải nghiệm phim điện ảnh, bên công ty cũng có một bộ phim có thể giới thiệu em quay thử một lần xem sao.” Trịnh Hải cũng cực kỳ lo lắng ah, Lê Thu lần nữa không đưa ra quyết định chọn một bộ phim nào, công ty sẽ cho rằng là do người đại diện như anh không làm tròn bổn phận.

“Là cái gì?”

“Là dự án quay phim điện ảnh thần thoại 《Phong Thần》của tập đoàn Nam thị!” Trịnh Hải nói.

Mặc dù bộ điện ảnh này do Nam thị chiếm quyền phát ngôn chủ yếu, thế nhưng EM cũng tham gia đầu tư, chỉ là tỉ trọng không lớn, chỉ có điều tiến cử người đi quay thử thì vẫn có quyền làm được.

Lê Thu nhú mày.

Nam thị à. . .

“Trước mắt bộ phim 《Phong Thần》này chính là bản điện ảnh có quy mô lớn nhất, nếu em muốn tôi sẽ đi sắp xếp một phen.”

“Được rồi.” Lê Thu cũng đồng ý.

Cho dù không muốn có quan hệ dây mơ rễ má gì với những người đó nữa, nhưng mà cùng tồn tại trong làng giải trí nếu muốn không tình cờ gặp phải thì đó là chuyện hoàn toàn không có khả năng.

Phần lớn vai chính trong bản điện ảnh bộ phim 《 Phong Thần 》 đều là nam, vai nữ chỉ có dăm ba người. Chủ yếu là có Đắc Kỷ, Khương Hoàng Hậu, Đặng Thiên Ngọc, còn có một vài vai phụ nhỏ gần như không có đất diễn mà thôi.

Chỉ có điều nếu dự án phim điện ảnh này là do tập đoàn Nam thị thực hiện, như vậy kịch bản cũng sẽ có một vài thay đổi. Đưa vai diễn thê tử Chu Vũ Vương vốn không được đề cập nhiều trong nguyên tác chỉnh lại tăng thêm đất diễn, trở thành nữ chính. Trong nguyên tác nội dung của thần thoại《 Phong Thần 》 chỉ chú trọng chủ yếu vào tình tiết Võ vương trưởng thành sau đó phạt Trụ dựng cơ thành lập triều Đại Chu, còn về những người xuất hiện trước đó thì không có nhiều miêu tả cho lắm.

Nữ chính Ấp Khương của phim đã được xác định là Đỗ Vũ.

Trước mắt bộ phim này đã bắt đầu tiến hành công tác dựng cảnh, các khâu trước đã đi vào hoạt động, chỉ còn lại vài vai diễn chưa được xác định.

Tổng đạo diễn của 《 Phong Thần 》 là đạo diễn nổi tiếng nhất của Nam thị: Tạ Tông, kiếp trước Đỗ Tình đã từng hợp tác với Tạ Tông quay rất nhiều bộ phim. Con người của Tạ Tông nói năng thận trọng, khi đối mặt ống kính là tuyệt đối nghiêm túc, không cho phép bất kỳ ai bôi nhọ bộ phim của mình, là người có chấp, cho dù là Đỗ Tình cũng từng bị anh ta trách mắng diễn cái gì cũng sai, là người khiến người ta vừa kính vừa sợ.

“Cô là Lê Thu phải không, tôi có nghe nói về cô.” Tạ Tông có khuôn mặt chữ quốc chuẩn mực kết hợp với đôi lông mày thô đậm, làm cho người ta không nhìn được mà sinh ra cảm giác kính sợ ở trong lòng. “Nhưng mà là một người mới, mới quay xong một bộ phim truyền hình liền có suy nghĩ liều lĩnh muốn gia nhập điện ảnh đây cũng không phải là phương pháp quá tốt.”

“Cảm ơn đạo diễn Tạ đã chỉ bảo.” Mặt Lê Thu không chút thay đổi.

“Nếu Quách Lâm đã từng khen ngợi cô, vậy tôi cũng cho cô một cơ hội diễn thử, nếu không tốt tôi sẽ không chọn cô!” Tạ Tông nói chuyện không chút khách sáo nhẹ nhàng.

“Cảm ơn ngài đã cho tôi cơ hội này.” Lê Thu tiếp tục duy trì vẻ ngoài bình tĩnh.

Trước tiên Tạ Tông cho cô diễn thử phân đoạn lần đầu Khương Hoàng Hậu nhìn thấy Đắc Kỷ.

Lê Thu mỉm cười chấp nhận, đi đến chính giữa trường quay.

Chỉ sau vài giây, ngay cả Tạ Tông cũng tập trung tinh thần nhìn chăm chăm vào Lê Thu.

Nữ tử kia vốn đang ngồi trên ghế tựa, đoan trang bình thản dường như bất cứ sự tình gì cũng không thể làm nàng dao động.

“Người chính là Đắc Kỷ nữ nhi của Tô Hộ ah,“ Thanh âm nữ tử mang theo vẻ bình tĩnh nét mặt như đã hiểu ra, “Mỹ mạo như thế này, khó trách Đại vương xem trọng!”

“Chỉ có điều nếu người đã bước vào ** này thì nên rõ ràng một chuyện, Đại vương không phải nam nhân bình thường như những nam nhân khác, ngài là thiên hạ chi chủ, là người của ngài ấy thì phải tuân theo quy củ, thường xuyên nhắc nhở Đại vương cần cù việc triều chính!” Ngữ điệu vững vàng, mà lại mang dáng vẻ coi nhẹ. Nàng là hoàng hậu, là quốc mẫu thiên hạ, sẽ không vì một phi tử nho nhỏ là ghen tuông. Nàng phải làm theo trách nhiệm của chính mình, nàng cầm quyền chính **, khuyên nhủ Đại vương.

Nói vắn vắn mấy câu như thế lại khiến cho Tạ Tông quả thực kinh ngạc sửng sốt, một loại kỹ thuật diễn quen thuộc như có như không.

“Cắt!” Tạ Tông hô một câu, “Cô thử vai Đắc Kỷ xem đi.”

Lê Thu gật gật đầu.

Trước tiên cô mô phỏng mình như một thiếu nữ bé nhỏ vui chơi ở trong bụi hoa, hái một đóa hoa tươi xen vào giữa tóc, vẻ mặt hồn nhiên chân chất tựa ánh mặt trời cũng vì đó mà sung sướng.

Đột nhiên thân thể như bị chấn động, đôi mắt bất chợt mở to.

Thay đổi rồi!

Trong nháy mắt sóng mắt trở nên quyến rũ đa tình, lại lộ ra một tia xảo quyết cùng mưu tính.

Bông hoa vừa được cài lên tóc trước đó bị rút ra nhẹ nhàng, tay phải dùng lực, dường như có thứ gì đó bị nghiền nát trong chớp mắt.

Tốt cho một con hồ ly tinh!

Giờ phút này Tạ Tông thực như người ngọc, không thể nào, quá giống. . .

“Xin đạo diễn Tạ cho nhận xét!” Lê Thu khôi phục lại nét mặt lúc đầu đi đến bên cạnh Tạ Tông.

Tạ Tông không nói gì, hai mắt chỉ nhìn chăm chăm Lê Thu, cứ như muốn nhìn Lê Thu thiêu cháy ra một cái động.

Lê Thu cũng chỉ lẳng lặng chờ đợi.

“Cô diễn đúng thật là rất tốt, còn có chọn cô hay không tôi sẽ gửi thông tin cho cô sau.” Tạ Tông nói.

“Được.” Lê Thu nhếch môi cười.

“Quách Lâm tôi hỏi cậu, rốt cuộc cái người tên Lê Thu này là. . .” Tạ Tông gọi điện thoại cho Quách Lâm, hai người bọn họ cũng là bạn nhiều năm.

“Cậu cũng cảm thấy rất giống phải không?” Quách Lâm ha ha cười, “Nói không chừng là cô ấy nhập hồn vào rồi. . .”

“Đây không phải lúc nói đùa!” Tạ Tông cau mày, “Muốn có khuôn mặt tương tự cực kỳ dễ dàng, nhưng mà thần thái cùng kỹ thuật diễn không phải thứ dễ bắt chước tốt như vậy! Cô ấy cứ như là một Đỗ Tĩnh đang sống thật vậy!”

“Mặc kệ cô ấy là ai, Đỗ Tĩnh hay là Lê Thu, chúng ta đều không quản được không phải sao?” Quách Lâm thờ dãi một hơi, nói, “Dùng cô ấy đi, không cần thi đo là tồn thất của cậu!”

“...”

Năm đó khi Đỗ Tĩnh gặp chuyện không may có một đoạn thời gian rất dài tinh thần của Tạ Tông chậm chạp không thể hồi phục, năm ấy anh đang chuẩn bị quay tiếp một bộ phim điện ảnh với Đỗ Tĩnh, đến cả kịch bản cũng đã chỉnh sửa tốt, lại nhận được tin Đỗ Tĩnh chết. Đến nay anh cũng chưa từng bắt tay vào quay bộ phim kia, bởi vì không có Đỗ Tĩnh, cũng sẽ không có người nào có thể diễn được như cô. Đến nay mỗi khi nhớ tới cô, Tạ Tông đều cảm thấy cảm hận tự đáy lòng.

Trời ghét người tài!

Ngay thời điểm đó anh mới rõ ràng triệt để cái từ này!

“Đừng suy nghĩ quá nhiều, có lẽ là linh hồn Đỗ Tĩnh tái xuất trong người Lê Thu, hoặc có lẽ Lê Thu cũng là một thiên tài giống như Đỗ Tĩnh vậy thôi!” Quách Lâm nói, “Ít nhất có thể xác định tương lai Lê Thu là không thể hạn định! Hơn nữa cô ấy mới hơn hai mươi tuổi, không biết sẽ là viên ngọc sáng như thế nào trong tương lai!”

“Ài!”

“Đúng rồi, cậu thật sự đồng ý để cho Đỗ Vũ diễn vai nữ chính rồi hả?” Quách Lâm hỏi, trước đó anh chỉ xem tin tức truyền thông đưa lên.

“Ừ,” Tạ Tông đáp lại một tiếng, “Nam Thần nói dù sao Đỗ Vũ cũng là em gái ruột của Đỗ Tĩnh, chọn cô ta cũng coi như gửi cho Đỗ Tĩnh chút an ủi đi!”

“Nhưng mà vậy thì cái cần lo chính là bộ phim này,” Quách Lâm nói, “Ánh sáng của Lê Thu sẽ vượt qua Đỗ Vũ một cách tuyệt đối!”

Không phải Quách Lâm ghét Đỗ Vũ, mà sự thật là kỹ thuật diễn của Đỗ Vũ kém xa Đỗ Tĩnh nhiều lắm lắm. Ban đầu khi Đỗ Tĩnh còn sống thì chẳng mấy ai biết tới Đỗ Vũ, từ khi Đỗ Tĩnh mất, Đỗ Vũ cô em gái Ảnh Hậu quốc tế này mới được nhận nâng đỡ, rất nhiều fan Đỗ Tĩnh cũng nhao nhao trợ giúp em gái của thần tượng. Đỗ Vũ cứ việc ra sức bắt chước kỹ thuật diễn của Đỗ Tĩnh, nhưng mà hàng nhái thì chính là hàng nhái, vĩnh viễn thua kém hàng thật.

“Đỗ Vũ kia cũng nên quan tâm chút, nếu kỹ thuật diễn mà bị một người mới vào nghề lấn át mà nói, vậy cô ta cũng nên tự xem lại chính mình,” Tạ Tông không lưu tình chút phê phán Đỗ Vũ, “Thật tự xem mình là Đỗ Tĩnh thứ hai mà!” Bất chước Đỗ Tĩnh ở mọi nơi, quả khiến người ta không thể yêu mến nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 10: Vô đề

Hôm nay Lê Thu ở trong phòng tập nấu ăn.

Lần thứ sáu thất bại!

Lê Thu không biết nói gì mà nhìn trời nhìn đất.

Đã sống lại thêm một lần rồi, tại sao cô vẫn không thể nấu ăn được kia chứ! (Hồng Đậu: Này này, nấu ăn với trùng sinh thì có quan hệ gì với nhau à!?)

Đỗ Tinh có vẻ ngoài đẹp, kỹ thuật diễn xuất tốt, nhân duyên tốt, thi họa tốt, thế nhưng con người thì không có ai hoàn mỹ, với cô chắc hẳn là không thể nấu ăn. Lúc bắt đầu cô rất nghèo còn dẫn theo Đỗ Vũ, mỗi tháng cô đều phải làm thêm nhiều công việc để kiếm tiền mua đồ ăn, sau này khi nổi tiếng hơn thì phải ăn cơm hộp mình mang theo ở đoàn làm phim, phải tham gia bữa tiệc liên hoan nhỏ, về nhà thì mời nữ giúp việc tới nấu ăn.

Fan Đỗ Tinh đều biết một đạo lý, nữ thần của bọn họ cái gì cũng tốt, chính là không thể nào vào được phòng bếp!

Haiz!

Tắt lửa, không muốn ăn cháo trắng đã bị nấu khét, Lê Thu chỉ đành ăn một gói mì ăn liền. (Lin: cháo trắng mà cũng khét, tui sahara lời :.(.)

Lúc này máy tính của cô đột nhiên kêu lên.

Là bưu kiện!

Chuyện tình mà cô đã mời thám tử tư điều tra trước đó đã có thư trả lời.

Lê Thu điều khiển —— chuột bật máy tính lên mở hộp Email ra, kết quả điều tra làm cho cô kinh ngạc.

Ba tài khoản của Đỗ Tinh tất cả đều trống không, ngay cả số tài khoản cô gửi không ít đồ trang sức cũng không còn. Thế nhưng biên bản bị người ta làm mất, trước mắt không điều tra ra được đến cùng là ai đã lấy đi tiền bạc cùng đồ trang sức trong tài khoản.

Không thể nào! Tài khoản của cô rõ ràng chỉ có mình cô biết, ngay cả Đỗ Vũ là người thân duy nhất cũng không thể lấy đi ah!

Hơn nữa ai lại có năng lực lớn như vậy, có thể xóa hết toàn bộ dấu vết hả!

Lê Thu không có đầu mối.

Đỗ Vũ? Hay là Nam Thần?

Lê Thu hơi nản lòng ngã mình lên trên chiếc giường êm ái, lấy cái gối trùm đầu lại.

Mặc dù cô vốn cũng không muốn lấy lại số tiền này, những thứ ấy đều thuộc về Đỗ Tinh, mà hiện tại cô là Lê Thu. Thế nhưng dù sao đó cũng là tiền tích góp nhiều năm của cô, cứ biến mất vô tung như vậy làm cho cô quá thực rất khó chịu, nhưng một chút biện pháp cũng không có.

Hiện tại năng lực gì cô cũng không có, chỉ có thể chờ, chờ đến khi cô có năng lực đi điều tra!

Trước đó Lê Thu đã nhận được thông báo từ Tạ Tông, đã quyết định để cô diễn Đắc Kỷ trong bộ phim 《 Phong Thần 》, chỉ có điều trước mắt đoàn làm phim cần chuẩn bị sinh hoạt một chút, còn phải đợi thêm khoảng nửa tháng nữa mới có thể bắt tay vào ghi hình chính thức, cho nên trong khoảng thời gian này cô không tới đó.

Lúc này Trịnh Hải gọi điện thoại đến.

“Lê Thu, đài truyền hình Thanh Vũ nói chương trình lần trước em và Lăng Duy tham gia có tỉ lệ người xem TV tốt lắm, gần đây đài truyền hình bọn họ có đưa vào một chương trình thực tế muốn mời em tham dự!” Trịnh Hải nói.

“Chương trình thực tế gì?” Trước kia Lê Thu chưa từng tham gia chương trình nào tương tự.

“Đó chính là mời một vài ngôi sao cùng tiến hành quay chụp ảnh chơi trò chơi trong 24 giờ, hiện tại thể loại chương trình này rất được hoan nghênh,“ Trịnh Hải giải thích, “Tôi gửi nội dung đại khái của chương trình cho em, em xem xem có muốn tham gia hay không.”

Sau đó Lê Thu liền nhận được email Trịnh Hải gửi tới.

Lần này chương trình đài truyền hình Thanh Vũ lên kế hoạch quy hoạch là 《 Sắc đẹp đột kích 》 mua từ nước H về, chương trình quy hoạch này có tỉ lệ người xem TV rất cao ở nước H, phản ứng rất tốt, cho nên đài truyền hình Thanh Vũ liền mua bản quyền của bọn họ. Đơn giản mà nói, chương trình này chính là mời một vài ngôi sao đi tới một số nơi hẻo lánh hoặc sầm uất tìm tòi và thưởng thức phong cảnh, hoàn thành một vài nhiệm vụ mà đạo diễn thiết lập, mỗi một kỳ có ba ngày, chương trình tổng cộng là 12 kỳ.

“Tôi còn phải quay phim, bố trí thời gian thế nào chứ?” Thật ra Lê Thu vẫn cảm thấy rất hứng thú, đời trước lúc ban sơ còn nghèo nàn, sau đó lại vội vàng làm việc, rất ít khi đi du lịch, cho dù mỗi lần quay phim đều sẽ tới một nơi nhưng cũng chỉ đặt trọng tâm vào việc nghiên cứu nhân vật, kỳ thật trong nội tâm của cô cực kỳ thích phong cảnh thiên nhiên này.

“Việc này thì không cần lo lắng, chương trình kỳ này tổng cộng có sáu người, mỗi một kỳ quay phim sẽ thông báo trước ít nhất một tháng, để thuận lợi cho việc cân đối thời gian.” Trịnh Hải nói, nếu thật có va chạm với thời gian quay phim, anh sẽ không để cho Lê Thu đi, “Còn có Lăng Duy cũng sẽ tham gia.”

“Được rồi, chương trình này tôi cũng tham gia!”

Nếu quyết định muốn tham gia, Lê Thu cũng chú trọng đến nó hơn.

Cô phải đi mua một chiếc vali trước, còn có cái chương trình kỳ đầu đề cập đến là cắm trại dã ngoại, cô phải chuẩn bị một vài đồ đặc cần cho cắm trại dã ngoại.

“Tiểu Văn, tôi liệt kê cho em một bảng danh sách, em đi mua cho tôi đi.”

Vốn có ý nghĩ tự mình đi, thế nhưng ngẫm lại có thể sẽ bị nhận ra, nên Lê Thu bỏ ý nghĩ này đi, bị chặn lại chính là một việc cực kỳ phiền toái.

“Được, chị Lê!”

Qua một đoạn thời gian ở chung Lê Thu cảm thấy tiểu Văn làm trợ lý vẫn rất đúng quy cách, người cũng cực kỳ chịu khó. Chỉ có điều Lê Thu không mấy thích sai khiến người khác, trừ bỏ như loại chuyện mà mình thật sự không có biện pháp này ra, chuyện mình có thể làm thì sẽ tự làm.

Lê Thu liệt kê tờ danh sách rất đầy đủ, dù sao cắm trại dã ngoại cần rất nhiều đồ đạc, dàn ý tổ chương trình gửi đi chỉ nói cung cấp lều trại cùng thức ăn sống.

Vài thứ đồ gia vị đơn giản, mặc dù cô không biết nấu ăn, nhưng cô biết đồ gia vị vẫn rất cần thiết.

Chuẩn bị chính là hộp y tế, một chút thuốc trị thương cùng thuốc đuổi côn trùng đơn giản, với lại thuốc muỗi vẫn còn rất nhiều muỗi.

Đối với người hơi mù đường, không phân biệt rõ Đông Nam Tây Bắc như Lê Thu, la bàn là thứ rất cần thiết.

Còn lại chính là mang một bộ quần áo chống gió thật dày, đi dã ngoại trên núi hắt là rất lạnh, còn có áo dài tay và quần dài, hai đôi giày leo núi để thay đổi.

Cái khác xác định là không cần gì nữa.

Tiểu Văn làm việc rất nhanh, hai tiếng đồng hồ liền trở lại, hơn nữa còn mang xuống một bộ.

“Tiểu Văn, sao em lại làm trợ lý nghệ sĩ vậy?” Vừa sắp xếp Lê Thu vừa tán gẫu với Tiểu Văn.

“Nghề vụ tốt nghiệp thật sự rất khó tìm, bạn học của em nói làm trợ lý nghệ sĩ rất tốt, hơn nữa còn có thể gặp các ngôi sao.” Năm nay Tiểu Văn hai mươi mốt tuổi, mới vừa tốt nghiệp liền nhận lời mời đến công ty EM.

“Nhà em còn có ai nữa?”

“Cha mẹ em mất sớm, em còn một em trai, năm nay 18 tuổi, là sinh viên năm nhất.” Về mặt Tiểu Văn hơi cô đơn, nhắc tới em trai mới có nụ cười vui mừng.

“Tôi cũng là cô nhi, không biết cha mẹ là ai.” Lê Thu buông đồ đạc trong tay ra. Hai đời đều là trẻ mồ côi, trước giờ không biết cảm giác có cha mẹ là gì.

“Chị Lê. . .” Tiểu Văn hơi lo lắng bắn khoăn nhìn về phía Lê Thu.

“Cuộc sống luôn luôn dành cho chúng ta rất nhiều khó khăn, vượt qua những khó khăn này chúng ta sẽ càng kiên cường hơn những người khác!” Lê Thu vẫn luôn lấy những lời này an ủi mình. Không nhất thiết bởi vì ông trời không công bằng với bạn mà tự ngồi đó than thân trách phận, đưa cho bạn bạn chỉ có thể chịu đựng, thế nhưng bạn không thể cam chịu số phận. Chỉ có thể dựa vào chính mình để thành công.

“Vâng ạ.”

Lê Thu thu dọn đồ đạc xong, tiểu Văn xuống bếp làm một bữa cơm.

“Ăn rất ngon.” Lê Thu khích lệ nói, “Tài nấu nướng của em thật tuyệt!”

“Hi hi, cũng tạm tạm, “ Tiểu Văn đỏ mặt nói, “Cũng là vì thường xuyên nấu ăn cho em trai.”

“Tôi liền không có chút thiên phú xuống bếp nào, phòng bếp cũng đều bị tôi đốt sạch.” Lê Thu đành chịu.

“Chờ lúc chị Lê nghỉ ngơi em có thể dạy chị.”

“Được ah.” Lê Thu cười gật gật đầu. Làm thử một cái, cô quả thật rất rất muốn học nấu ăn.

Ăn cơm chiều xong tiểu Văn thu dọn mâm bát và phòng bếp.

Lê Thu đã lên giường nằm từ sớm

Nhưng mà còn chưa buồn ngủ nên không ngủ được, bèn cầm lấy chiếc Smart phone mới mua lên lướt xem **.

Nhìn thấy Lăng Duy chia sẻ « Sắc đẹp đột kích! » mà đài truyền hình Thanh Vũ phát sóng, còn đề caption lòe loẹt rất riêng Lê Thu “Cố lên”.

Lê Thu cũng comment lại: “Cố lên

Hiện tại fan của Lê Thu có gần hai mươi triệu người, tất cả mọi người nhắn lại tới tập hi vọng Lê Thu xuất hiện nhiều hơn.

Lê Thu nhìn tin nhắn cộng đồng mạng nhắn lại từng cái từng cái một dần mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 11: Cẩm trại dã ngoại (thượng)

Edit + beta: Linxu

Chương trình « Sắc đẹp đột kích » mà đài truyền hình Thanh Vũ chế tác lần này có thể nói là chương trình được nhà đài bỏ vốn đầu tư nhiều nhất.

Phải biết rằng chương trình thực tế không phải thứ dễ quay chụp như thế, phải có ý tưởng sáng tạo, đòi hỏi phải chú ý đến mọi mặt, không những phải ghi lại tình hình hằng ngày của các nhóm khách quý, mà còn phải chuẩn bị tốt để đối mặt với các loại tình huống không hay có thể đột phát bất cứ lúc nào, đặc biệt càng phải chú ý an toàn của các khách mời, nếu để xảy ra tình huống nguy hiểm gì, thì uy tín của đài truyền hình sẽ bị giảm sút rất lớn.

Lần này đài truyền hình Thanh Vũ đầu tư rất lớn vào nhân lực tài lực, có sáu vị khách mời, mỗi người sẽ có hai camera riêng biệt chỉ dùng để quay riêng họ, ba máy quay trên không, ngoài ra còn có nhân viên công tác, cộng lại cũng cỡ vài chục người.

Tám giờ sáng ngày đầu tiên bắt đầu chương trình, cuối cùng Lê Thu cũng gặp được người cùng tham gia chung trong chương trình.

Lần này những người được mời đều là các nghệ sĩ thần tượng mới nổi.

Lệ Tuy, 25 tuổi, ca sĩ mới nổi, từng phát hành hai album lượng tiêu thụ cũng rất khách quan, thuộc loại đàn ông trầm tĩnh.

Dương Sóc, 25 tuổi, Chu Doanh Doanh, 21 tuổi, hai người là diễn viên nam nữ chính trong bộ phim thần tượng « Nam nữ độc thân » đang hot gần đây.

Còn có Lăng Duy và Lê Thu.

G ngoài ra người có vẻ đặc biệt nhất hẳn là Tiêu Mộ Tuyết, cô không phải là một diễn viên, mà là biên kịch mới có tiếng.

Mọi người giới thiệu hỏi thăm qua lại.

Lê Thu cũng có chút quái lạ, Tiêu Mộ Tuyết có thể coi là một nhân viên công tác sau hậu trường, sao ban tổ chức chương trình lại mời cô ấy tới tham gia vậy nhỉ.

"Việc này là em không rõ rồi," Lăng Duy mặc áo somi dài tay màu trắng bên ngoài phối hợp với một chiếc gile cao bồi nhỏ, quần dài màu ngà, dưới chân là một đôi giày skate màu trắng, nam tính cực chất, anh nghe xong thắc mắc của Lê Thu liền giải thích cho cô, "Cô ấy là em gái Tiêu Mộ Vân!"

Lê Thu bừng tỉnh hiểu ra.

Mấy ngày này cô cũng nhìn thấy tin tức về Tiêu Mộ Vân qua không ít chương trình còn có báo chí tạp san, Tiêu Mộ Vân là em trai tổng giám đốc tập đoàn Tiêu thị, về ngoài soái ca hơn người, vào nghề ba năm đã kéo về vô số fan hâm mộ, thế nhưng anh cũng không phải người tôn tại như kiểu bình hoa. Tiêu Mộ Vân vào nghề lúc 27 tuổi, theo lý thuyết bước vào nghiệp diễn ở tuổi này đã thuộc loại tương đối muộn, thế nhưng bộ phim điện ảnh đầu tiên mà anh diễn xuất đã giúp anh giành được giải thưởng tài năng mới xuất sắc nhất ở Kim Ảnh, bộ điện ảnh thứ hai vào năm sau đã giành về cho anh danh hiệu ảnh đế, cũng trở thành ảnh đế trẻ tuổi nhất trong lịch sử của giải Kim Ảnh, mà còn làm ảnh đế hai lần liên tục rồi.

Thời gian rảnh rỗi Lê Thu cũng đi tìm và xem hai bộ phim điện ảnh giúp cho Tiêu Mộ Vân đạt được danh hiệu ảnh đế.

Trong hai bộ điện ảnh này anh đóng hai nhân vật hoàn toàn khác nhau, một người là tướng quân thiếu niên hy sinh vì nước, người còn lại là một bác sĩ kỳ dị tâm lý không được bình thường.

Ngay cả cô cũng không thể không thừa nhận, Tiêu Mộ Vân quả thật diễn viên trời sinh, giá trị bề ngoài cùng kỹ thuật diễn đều bùng nổ mạnh mẽ.

"Hơn nữa trong chương trình này Tiêu thị cũng có đầu tư." Lăng Duy lại tiết lộ một tin tức.

Khó trách.

Sáu người ngồi trên xe buýt mà chương trình chuẩn bị đi về trước lần này là đi với mục đích sinh tồn trong thời gian ba ngày hai đêm.

Đi một đường dài, càng chạy khu vực xung quanh càng hẻo lánh.

Đi khoảng bốn tiếng đồng hồ cuối cùng đoàn xe cũng dừng lại.

Đoàn xe dừng dưới chân một ngọn núi, chung quanh chỉ có hơn mười hộ gia đình nằm rải rác.

Hiện tại đang là tháng mười, thời tiết không thể nói là quá nóng, cây xanh chiếu bóng râm, thậm chí từ dưới chân núi đều có thể nhìn thấy cây ăn quả tươi tốt ở xa xa trên núi, tháng mười là mùa chín của sơn tra và quả hồng.

"Ngọn núi xuất hiện trước mặt mọi người lúc này chính là địa điểm du lịch lần này của chúng ta!" Tổng đạo diễn của 《 Sắc đẹp đột kích 》 - Lã Thành giới thiệu sơ lược về tình huống của ngọn núi này cho mọi người biết.

Ngọn núi này tên là núi Hồng Ngọc, bởi vì trên núi có trồng rất nhiều cây sơn tra nên đặt tên như vậy, chiều cao ước tính cỡ 300 mét, diện tích bao phủ khoảng 80 kilomet vuông.

Nhiệm vụ của bọn họ lần này là căn cứ vào bản đồ hướng dẫn tìm được các nơi mà đoàn làm phim đặt vật phẩm và đồ ăn ở trên núi, và sau cùng là leo lên ngọn núi này.

Vì nếu để cả sáu người cũng nhau hành động sẽ cực kỳ phiền phức, có thể gây ra bất đồng, cho nên quy định cứ ba người một tổ, các tổ lấy một cái tên riêng, rồi mới nhận được bản đồ hướng dẫn tương ứng.

Kết quả rút thăm bốc trí cuối cùng: Lê Thu, Lê Tùy và Tiêu Mộ Tuyết một tổ tên là Thái Phong; Lăng Duy, Dương Sóc và Chu Doanh Doanh thuộc đội Người Dừng Cắm.

"Vì tổ Thái Phong có hai cô gái có vẻ đang ở trong hoàn cảnh bất lợi, cho nên ban tổ chức chương trình sẽ cho đội Thái Phong một bản đồ chỉ đường có một vài tuyến đường tương đối gần."

Lã Thành cầm tám bản đồ chất liệu từ giấy chống ẩm phân phát cho hai đội ngũ.

Theo sau đó ban tổ chức phân cho mỗi người một túi đồ leo núi.

"Hành lý của mọi người không thể mang theo toàn bộ được, bỏ tất cả những vật phẩm cần thiết vào trong ba lô, phải cân nhắc xem cái gì đáng cần nhất, chớ làm cho đồ của mình nặng thêm! Lều trại sẽ do chương trình phụ trách, mọi người chỉ cần đến nơi đúng thời gian quy định rồi nghỉ ngơi vào buổi tối."

Hai đội ngũ suy xét cẩn thận hồi lâu, trừ bỏ hai bộ quần áo cần thiết, đều mang theo bật lửa, la bàn, nước, thuốc cùng một vài vật phẩm thiết yếu.

Ngay sau đó, hai tổ chính thức xuất phát, chỉ có điều lúc này đã là một giờ rồi.

Ngọn núi này không thể nói là quá cao, thế nhưng có rất nhiều nơi cực kỳ dốc có chỗ gần như dựng đứng, hơn nữa cũng không có con đường riêng biệt, khắp nơi đều toàn cây là cây.

Lê Thu và Tiêu Mộ Tuyết là con gái nên thể lực tương đối kém một chút, thỉnh thoảng cần Lê Tùy tới giúp đỡ một chút. Tuy Lê Tùy không phải người hay nói, thế nhưng lại là một người rất biết quan tâm, túi đồ trên lưng anh là túi đặt nhiều đồ nhất và cũng nặng nhất.

Bọn họ căn cứ theo tuyến đường trên bản đồ cũng thuận lợi tìm được đồ ăn, chỉ có điều tất cả đều là thịt sống, lúc này là ba giờ.

Nhìn thời gian còn thừa khá nhiều, ba người lựa một chỗ đất bằng phẳng nghỉ tạm.

Chỉ có điều Lê Thu vẫn rất buồn rầu, cô là người có thể lực yếu nhất.

Không nghĩ tới đại tiểu thư Tiêu thị như Tiêu Mộ Tuyết, được nuông chiều từ bé lại có thể là người thuộc loại hình nữ hán tử*, sức sống liên tục bắn ra bốn phía, không giống mình thờ hờn hờn liên tục.

* nữ hán tử: hay còn gọi là tomboy.

"Theo thông lệ của nhà tôi thì không cần biết là nam hay nữ, đều phải học võ thành thạo ngay từ nhỏ, tôi tương đối vững về, chỉ học được chút căn bản có thể giúp cơ thể khỏe mạnh hơn." Như nhìn ra nghi ngờ của Lê Thu, Tiêu Mộ Tuyết cười cười giải thích cho cô, hai má lúm đồng tiền nho nhỏ đáng yêu hết sức.

"Vậy thật rất tốt ah." Lê Thu cực kỳ hâm mộ.

"Lê, lát sau có thể ký tên cho tôi không?" Khuôn mặt trắng nõn của Tiêu Mộ Tuyết hơi phỉếm một chút, "Tôi cực kỳ 《 Tình yêu khuyên thành 》 của cô đó!"

"Đương nhiên không thành vấn đề ah." Lê Thu khẽ mỉm cười đáp ứng.

"Cả nhà tôi ai cũng thích xem bộ phim này, mẹ tôi còn hơn hết ngày nào cũng trông giờ xem." Tiêu Mộ Tuyết cười nói, ba mẹ cô đều là người gần 50 mỗi ngày đều giành TV với nhau.

Chỉ có điều, anh hai Tiêu Mộ Vân cũng đi theo xem bộ phim này quả thực khiến mọi người kinh hãi không nhỏ.

"Anh hai tôi cũng rất thích xem đấy!"

"Cô đang nói Tiêu Mộ Vân?" Lê Thu cũng hơi bị dọa rồi, người kia nhìn cao lãnh như vậy mà lại có thể xem những bộ phim yêu hận triền miên thế này à!

"Đúng ah." Tiêu Mộ Tuyết gật gật đầu.

Lê Thu lắc đầu trong lòng, nam thần cao ngạo lạnh lùng của thế giới quả nhiên khiến người ta khó hiểu quá mà!

"Lần này tôi tới tham gia chương trình vẫn là nhờ anh cả dẫn dò cho, tôi đang nghĩ muốn đi du lịch tìm kiếm thêm linh cảm!" Tiêu Mộ Vân le lưỡi cười nói, "Ba mẹ tôi không đồng ý cho tôi tới đây, họ sợ tôi không kiên trì được."

Lệ Tùy nhìn hai người tán gẫu không hề nói chen vào, yên lặng uống nước bổ sung thể lực.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 12: Cẩm trại dã ngoại -trung-

Edit + beta: Linxu

Ba người Lệ Tùy, Lê Thu và Tiêu Mộ Tuyết nghỉ ngơi một lúc sau đó liền xuất phát lần nữa, rốt cục khi tới vị trí chương trình chỉ định, lúc ấy đã là sáu giờ, hiện tại có vẻ như ban ngày còn khá dài, thời điểm này mà trời cũng còn rất sáng.

Địa điểm mà tổ chương trình đã chọn quả thật rất tốt, nằm giữa sườn núi cực kỳ bằng phẳng, cạnh đó còn có một con suối nhỏ chảy qua, nhìn qua rất có ý cảnh.

Chỉ có điều bọn họ cũng không có nhìn thấy ba người khác, ban tổ chức chương trình liên lạc với bọn họ qua bộ đàm, bảo bọn họ còn cần thêm một khoảng thời gian nữa.

"Vì các bạn tới trước, nên bây giờ mọi người có thể sử dụng các công cụ mà ban tổ chức cung cấp để nấu nướng bữa tối cho mình." Đạo diễn Lã Thành vừa nói vừa đưa dụng cụ nấu nướng cho bọn họ.

Đồ dùng rất đầy đủ, một nồi xào rau và một nồi nấu cơm, dao bào, bát đũa, mâm nhỏ, ngoài ra còn có một chút gia vị.

"Các bạn phải tự đi tìm củi để đốt lửa." Lã Thành nói, "Mọi người tự phân công lẫn nhau nhé."

"Hai người các em đi múc nước rửa rau đi, tôi đi đốn củi." Lệ Tùy tính toán chọn lấy việc nặng nhất, song anh không nghĩ tới hai cô gái kia ++ đưa mắt nhìn nhau, cùng lựa chọn đi tìm củi.

"Em không biết nấu ăn!"

Hai người nói ra cùng lúc, Lê Thu ngược lại vẫn rất bình tĩnh, chỉ có Tiêu Mộ Tuyết là hơi đỏ mặt.

Lệ Tùy bày tỏ cô thật không có gì để nói.

Vì thế hai người Lê Thu và Tiêu Mộ Tuyết cầm cây rìu nhỏ và dây thừng đi sang mấy vùng lân cận tìm củi lửa.

Trên núi những vật khác có thể không có, nhánh cây trái lại không thiếu, hai người nhặt một bó lớn, còn hơp súc chặt một cây nhỏ rất nhỏ, rồi mới bắt đầu cột chúng thành một bó.

Lúc hai người trở về điểm tập hợp, Lệ Tùy đã dùng suối vo gạo và rửa đồ ăn, cũng thái thật tốt rồi, chỉ chờ cho lên nồi nấu thôi.

Không nghĩ tới Lệ Tuy vậy mà cũng là một tay nấu ăn cừ khôi, khoai tây cắt vừa nhỏ vừa tinh tế lại rất đều, quả dưa chuột và miếng thịt cũng thái thật đẹp, ngay cả con cá kho xử lý nhất anh cũng làm nó sạch sẽ.

"Thật là lợi hại đó!" Tiêu Mộ Tuyết hâm mộ mà khen ngợi.

Nhìn Lệ Tuy nhóm lửa nhanh nhẹn, bắt nồi, thêm dầu, thả đồ ăn, lật chuyển rang xào, hai người kia chỉ có thể ngồi một góc hâm mộ.

Không tới một giờ Lệ Tuy đã nấu xong cháo trắng, kho xào tốt đồ ăn, cũng hầm xong cá.

"Người nào gả cho anh là có lộc ăn rồi." Lê Thu cười nói, "Thần tượng cũng cực kỳ có phong độ khi ở nhà à nhen."

"Đúng đó, ăn thật quá ngon rồi!" Tiêu Mộ Tuyết vừa húp canh cá thơm nồng vừa khích lệ, "Trình độ so với đầu bếp trong khách sạn không kém tí nào."

Lệ Tuy được khen ngợi thế mà lại đỏ mặt, trong nháy mắt hình tượng chuyển từ lãnh nam thành thiếu nam ngây thơ ah.

Đợi cho ba người com nước xong xuôi, ngay cả đồ đặc cũng dọn dẹp sạch sẽ ba người khác mới chậm chạp tới nơi, lúc này trời đã hơi tối.

Mà nhìn qua ba người có chút nhếch nhác, sắc mặt cũng không được tốt, chân Chu Doanh Doanh còn bị thương nữa.

Nhân viên y tế của chương trình nhìn qua sau đó nói, chỉ là bị thương nhỏ trật chân một chút, nghỉ ngơi một đêm là không sao nữa.

Bởi vì tổ Người Dưng Cảm tới thứ hai, hơn nữa lại vượt quá giờ quy định rất nhiều, cho nên ban tổ chức chương trình chỉ cung cấp một cái nồi xào rau, dầu muối và bát đũa.

Cho dù vật dụng có đơn giản thế nào đi nữa cũng không thể không ăn com tối, nếu không nhất định nửa đêm sẽ bị đói.

Lăng Duy nói mình đi chuẩn bị củi, để Dương Sóc rửa rau cắt rau.

"Tôi đi cùng với anh, trời tối đi một mình không an toàn áh!" Chu Doanh Doanh muốn đuổi theo Lăng Duy.

Cô gái à, cô đang cho là kĩ thuật viên quay phim không phải là người hà!! Hơn nữa chân cô đang bị trật cô còn muốn phá thế nào nữa!

Nghe lời này của Chu Doanh Doanh, sắc mặt Dương Sóc càng thêm khó chịu.

"Em cũng không giúp được gì không cẩn thận còn gây thêm rắc rối!" Lăng Duy quả quyết từ chối, rồi mới bước nhanh rời đi.

Chu Doanh Doanh hơi xấu hổ đứng đó, sắc mặt dường như đã bị tức tới ửng hồng.

Dương Sóc buồn bực ngồi cắt đồ ăn một mình, có điều kĩ thuật xắt rau có vẻ không thành thạo cho lắm, có lúc không cẩn thận cắt trúng ngón tay, may mắn vết thương không sâu, chỉ cần dán băng cá nhân là được.

Lệ Tuy vừa có định qua giúp đỡ, song Lê Thu lặng lẽ lắc đầu với anh.

Tuy rằng nhìn qua bề ngoài Lệ Tuy đúng là trông có vẻ lạnh nhạt, nhưng thực tế lại là một người ngoài lạnh trong nóng, hơn nữa tâm tư cũng có phần đơn giản. Mặc dù anh có lòng tốt, nhưng Dương Sóc chưa hẳn đã cần tới lòng tốt của anh, lúc này người khác nhìn vào sẽ cho rằng Dương Sóc thật sùng bái, không bằng Lệ Tuy, chắc hẳn Dương Sóc không muốn lưu lại ấn tượng như vậy với mọi người, nếu như Dương Sóc lại còn là người nhỏ nhen nói không chừng anh ta có thể sẽ ghen ghét anh.

Cho nên Lê Thu ngăn cản anh.

Lăng Duy trở lại rất nhanh.

Ba người qua loa ăn một bữa com không chút mùi vị.

Ban tổ chức phân phát lều trại, ba người Lê Thu là nhóm xuất sắc được chia một lều đôi và một lều đơn, mà tổ của Lăng Duy ban tổ chức chỉ phân cho ba người một cái lều đơn nhỏ.

Ba người Lê Thu hợp tác dựng hai cái lều lên.

Nhóm của Lăng Duy và Dương Sóc nhận lấy lều của mình xong chỉ có thể giúp Chu Doanh Doanh nựng nịu kia dựng lên.

Lều vải còn mới cũng rất tốt không gian trong lều của nhóm Lê Thu không những rất lớn, mà bên trong còn rất đầy đủ tiện nghi, đệm giường dày lót ở bên dưới, chăn gối cũng đều rất mới, còn có một tầng vải mỏng lót phía trong, cho dù có mờ lều ra, cũng có thể kéo lớp vải lót bên trong lên, vừa phòng được muối, lại có thể hưởng thụ gió đêm thoải mái. (bạn nào đi cắm trại đêm rồi thì chắc biết rõ dạng lều này, Editor không giỏi tả nên chỉ ed dc thế này thôi :D.)

Mà lều trại của mấy người Lăng Duy thì rất không tốt.

Không gian nhỏ không tính, còn không có lớp vải lót, phải nói là khi ngủ buộc phải kéo hết cửa lều lên, nếu không cẩn thận tối đi ngủ có thể được muỗi thăm hỏi.

Chu Doanh Doanh rất không hài lòng bèn kháng nghị với ban tổ chức, Dương Sóc và Lăng Duy đều không nói gì.

Ban tổ chức chỉ nói nhóm tới chậm thì chỉ được phân phối như vậy thôi, Chu Doanh Doanh bực bội mà trở về lều của mình.

Buổi tối rút cuộc ban tổ chức cũng cho ngừng quay phim.

Cuối cùng Lê Thu cũng có có thời gian tán gẫu với Lăng Duy.

"Sao mọi người tới trễ vậy?" Lê Thu hỏi. Cho dù tuyến đường có xa hơn một chút, nhưng thực tế thì thật sự không kém nhau là bao, mà bọn họ lại có thể tới muộn gần hai tiếng đồng hồ.

"Anh sắp điên thật rồi!" Lăng Duy nhún mày thật chặt.

Lăng Duy nói với Lê Thu chuyện xảy ra lúc sáng của bọn họ.

Sau khi ba người xuất phát không bao lâu, Chu Doanh Doanh liền kêu một mối đòi nghỉ ngơi, còn không ngừng lôi kéo làm quen với Lăng Duy, rồi lại làm nũng này nọ, Lăng Duy ghét nhất chính là những thứ này. Khi đi tới một đoạn dốc gần Chu Doanh Doanh chỉ lo nói chuyện với Lăng Duy, đương nhiên vẫn chỉ có mình cô ta nói, thế nhưng không nghĩ tới cô nàng lại bước hụt chân, rồi sau đó mới chính là một mớ phiền toái lớn.

Lăng Duy và Dương Sóc chỉ có thể thay phiên nhau công cô, đường núi khó đi quay người đã khó, công thêm một người trên lưng lại càng thêm khó.

Chờ đến một hồi lâu rất lâu sau khi Chu Doanh Doanh có thể đứng xuống chân thấp chân cao mà đi, khi ấy thể lực của hai anh chàng cũng sắp tiêu sạch.

Lăng Duy thật sự rất ghét Chu Doanh Doanh.

Về phần Dương Sóc tại sao lại có sắc mặt khó chịu à, trên thực tế là vì anh và Chu Doanh Doanh vừa mới diễn vai một cặp yêu đương trong phim thần tượng xong, tỉ lệ người xem TV rất cao, bọn họ lại do cùng một công ty đại diện, công ty để cho họ tận dụng lợi thế tham gia chương trình giả vờ yêu đương mờ ám tạo chút scandal. Cho dù Dương Sóc không thật thích Chu Doanh Doanh, nhưng công ty đã sắp xếp việc này anh cũng chỉ có thể nghe theo. Không nghĩ tới suốt đường đi Chu Doanh Doanh lại làm trái ý tứ của công ty, liên tục lấy lòng Lăng Duy, ai bảo danh tiếng của Lăng Duy lớn hơn Dương Sóc nhiều kia chứ.

Lăng Duy coi như nằm cũng trúng đạn, Dương Sóc chẳng có cảm tình gì với anh cả rồi.

Dù sao ba người không bằng mặt mà cũng chẳng bằng lòng, bầu không khí cũng trở nên không tốt.

"Ngẫm lại mấy phần sau của chương trình này anh đều sẽ bị phiền chết rồi!" Lăng Duy buồn bực nói. Anh là một người thích du lịch thử nghiệm những điều mới mẻ, bây giờ lại bị sắp xếp hợp tác với mấy người khó chịu này, thật buồn bực!

"Cố lên, kiên trì lên chương sẽ kết thúc rất nhanh mà!"

"Cũng không còn cách nào khác mà! Lăng Duy mặt ừ mày chau.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 13: Cắm trại dã ngoại - hạ -

Edit + beta: Linux

Cuối cùng cũng tới ngày dã ngoại thứ hai.

Bữa sáng hôm nay bọn họ không cần phải chuẩn bị, bên tổ chức chương trình đã làm tốt từ sáng sớm.

Lăng Duy, Dương Sóc và Chu Doanh Doanh ăn cực kỳ nhiều, ngày hôm qua bọn họ ăn cơm chiều chẳng có bao nhiêu, nửa đêm đã đói bụng không chịu nổi rồi.

Lần xuất phát thứ hai thông qua không ít kinh nghiệm đã tích lũy từ ngày hôm qua, cho nên đi đường có thể coi là thuận lợi.

Nhưng mà tới cùng bọn họ lại gặp phải phiền toái không thể tính trước ——

"Mộ Tuyết, hiện tại cậu phải đứng yên đừng cử động!" Đột nhiên Lê Thu nhỏ giọng nói.

"Làm sao vậy?" Tiêu Mộ Tuyết khó hiểu hỏi.

Cô vô ý quay đầu lại.

Trời ạ!

Cách đó khoảng năm sáu chục centimet có một con rắn nhỏ màu vàng đang ngóc đầu nhìn cô chăm chăm, không hề nhúc nhích, còn phát ra tiếng kêu "xi xi".

"Á!" Tiêu Mộ Tuyết sợ tới mức không dám cử động, cảm thấy toàn thân cũng theo đó xụi lơ, cô sợ nhất chính là rắn loài động vật thân mềm này đó!

Lúc này Lê Tuyền đang đi đầu ở phía trước quay đầu lại nhìn cũng thấy kinh hãi.

"Sao, sao vậy, làm . ." Giọng Tiêu Mộ Tuyết hơi phát run một chút, mồ hôi lạnh cũng chảy xuống.

Nhân viên công tác đi theo cũng bó tay không biết làm sao, trước đó bọn họ đã điều tra trên ngọn núi này không hề có rắn, theo lời những người sống dưới chân núi thì loài rắn rất ít khi lui tới ngọn núi này, nên trước đó họ không chuẩn bị công cụ đuổi rắn, bây giờ gặp phải liên thành quả gấp gáp.

Lê Thu lục lọi lấy đồ trong túi, cô có chuẩn bị ít thuốc đuổi côn trùng, nhưng mà lại không nghĩ tới sẽ gặp phải rắn, không cần biết những thứ thuốc này có tác dụng với loài rắn không, chỉ có thể thử xem sao.

"Tôi ném thuốc đuổi côn trùng này cho cậu!" Lê Thu nói, "Cậu nhận lấy!" Lê Thu không dám đi qua đó, sợ làm động tới con rắn.

Tiêu Mộ Tuyết run rẩy bắt tay đón lấy túi thuốc bột Lê Thu ném sang.

Cô xé miệng của túi thuốc ra tung thuốc bột một vòng quanh chỗ mình đứng.

Con rắn này như ngủ được mùi thuốc bột, sau đó thoáng thối lui vài cái, nhưng mà vẫn không chịu rời khỏi.

"Rắn này hẳn là loại rắn không có độc, tôi thấy hình như nó không có răng nọc!" Lê Tuyền nói, "Tôi đi tìm mấy thứ bắt nó đi."

Lê Tuyền bẻ một cành cây dài trên cây gần đó.

Anh chậm chậm đi đến bên cạnh Tiêu Mộ Tuyết, rồi mới vung tay dùng nhánh cây hất con rắn đi xa thật nhanh, vừa lúc chỗ bên cạnh là đường xuống núi, cho nên con rắn chắc sẽ không bò lên lại.

Con rắn vừa biến khỏi, Tiêu Mộ Tuyết liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, cả người mềm nhũn ngồi xuống đất.

"Không có việc gì rồi, yên tâm!" Lê Thu đi tới vỗ vỗ bờ vai của cô.

"Lê. . ." Tiêu Mộ Tuyết ôm lấy Lê Thu, nước mắt không kiềm được mà chảy xuống, nhìn qua rất là tội nghiệp.

"Tốt rồi, không có việc gì rồi!" Lê Thu vỗ lưng cô nhẹ giọng an ủi.

Lê Tuyền đứng một bên cũng có chút lo lắng, lại không tiện đi tới.

Khóc một hồi rồi cục Tiêu Mộ Tuyết cũng lấy lại hơi sức.

"Cảm ơn anh, Lê Tuyền!" Tiêu Mộ Tuyết đỏ mặt cảm ơn Lê Tuyền.

"Không sao, không cần khách khí." Lê Tuyền đáp.

Nhìn hai người này, trong lòng Lê Thu như cảm giác được chút ít đầu mối.

"Uhm, đây coi như là ân cứu mạng ah!" Lê Thu trêu ghẹo nhìn hai người, "Ồ cô đại có phải là nên lấy thân báo đáp hay không nhì!"

Tiêu Mộ Tuyết và Lê Tuyền liếc nhau, lại đồng thời xấu hổ xoay đầu.

Xem chừng, thật đúng là thành một đôi ah. . .

Bởi vì đột phát sự cố gặp rắn, ba người không dám dây dưa thêm nữa, gia tăng tốc độ tiến lên đỉnh núi, không dám nghỉ ngơi giữa chừng.

Trước giữa trưa bọn họ đã lên tới đỉnh núi.

Lã Thành chờ trên đỉnh nghe được chuyện bọn họ gặp rắn cũng giật nảy mình, ngay sau đó liền cảm thấy lo sợ. Bọn họ đã phạm phải sai sót lớn khi tổ chức chương trình rồi, may mà không xảy ra chuyện gì, nếu không sẽ không có cách nào khác báo cáo kết quả với bên ngoài, cũng không có biện pháp

trả lời với nhà họ Tiêu!

Ba người trải qua đủ loại khó khăn, lại gặp phải cảnh nguy hiểm lớn, lúc này rốt cục cũng lên tới đỉnh núi nên vô cùng vui mừng.

Từ trên đỉnh núi nhìn xuống đúng là có cảm giác "Hội đường lăng tuyết đỉnh, nhất lãm chúng sơn tiểu", khiến người ta thấy thật có thành tựu. (Lin: cho em chém: "Gặp mặt trên đỉnh cao tốt cùng, nhìn quanh mọi thứ đều nhỏ bé.")

Ba người mượn di động của nhân viên công tác chụp rất nhiều ảnh.

Ba người kia tới trễ hơn bọn họ, mà không khí cũng xa cách không hài hòa bằng bọn họ.

Giữa trưa phía tổ chức nói cơm trưa lần này là do sáu người cùng hoàn thành, mỗi người nhất định phải làm một món ăn.

Lê Thu và Tiêu Mộ Tuyết liền có loại cảm nhận đời thật sầu lo, sắc mặt Chu Doanh Doanh cũng rất khó coi.

Mà nói lại cũng quá hài hước, sáu người, ba nam ba nữ, ba nam giới đều biết nấu ăn, không cần biết trình độ thế nào tóm lại là đều có thể kho xào nấu ra một mâm đồ ăn, còn ba cô nữ toàn bộ đều không biết gì.

"Trứng gà phải đánh cho tan, cà chua phải cắt thành miếng nhỏ!" Lê Tùy vừa phải dùng lời nói chỉ cho Lê Thu bên này, vừa phải giúp Tiêu Mộ Tuyết xử lí chảo dầu đang bắn tung tóe bên kia.

Nấu ăn với Lê Thu mà nói quả thật là quá khó, ban tổ chức quy định có thể dạy nhưng mà cắt rau nấu nướng thì không người khác không được giúp đỡ.

Cho nên, Lê Thu làm được là món trứng chiên cà chua cháy đen, dính kèm với ít vỏ trứng. (Lin: người ta là trứng sốt cà, chị là trứng chiên cà, còn chiên cháy đen tặng kèm vỏ free mới chịu.)

Còn thành phẩm của Tiêu Mộ Tuyết là món khoai tây cắt sợi xào nhưng lại vì cắt sợi lớn nhỏ không đều cho nên thành nửa sống nửa chín.

Hai người hoàn toàn không so được với Lê Tùy làm ra món khoai tây hầm nạm bò thơm lừng hương vị bay xa!

Mặc dù tài nấu nướng của Lăng Duy không bằng Lê Tùy, nhưng cũng thuận lợi hoàn thành món gà xé cay.

Dương Sóc long đong khó khăn làm xong món địa tam tiên của mình, đang dạy Chu Doanh Doanh làm món đơn giản nhất: Rau trộn dưa chuột. Dù là món ăn đơn giản nhất tới chuyện nấu cũng không cần, nhưng mà ngay cả việc cắt trái dưa chuột Chu Doanh Doanh cũng cắt không được, mắt công sức thật lớn mới làm xong.

"Không nghĩ tới em thế mà lại không biết nấu ăn đâu đó!" Lăng Duy nhìn món trứng chiên cà chua kỳ diệu kia, "Đóng phim tốt vậy, thế mà lại không biết nấu ăn."

"Diễn kịch và nấu ăn có quan hệ gì với nhau sao. . ." Đầu Lê Thu đầy vạch đen, cô cũng muốn biết nấu ăn lắm mà, nhưng sự thật là không có thiên phú về phương diện đó.

"Sau này tìm một người biết nấu ăn là được rồi!" Tiêu Mộ Tuyết hùng hồn mà nói, "Con gái không cần xuống bếp! Không biết nấu ăn cũng không sao!"

Lê Thu đồng ý mà nhìn Tiêu Mộ Tuyết.

". . ."

Lăng Duy và Lê Tùy không còn gì để nói.

Cuối cùng bốn người bọn họ cùng ăn khoai tây hầm nạm bò của Lê Tùy và gà xé cay của Lăng Duy.

Mà Dương Sóc và Chu Doanh Doanh chỉ ăn đồ ăn do bọn họ làm.

Ăn xong cơm trưa lại muốn xuất phát, bọn họ phải xuống núi trở lại nơi nghỉ ngơi đêm qua, lều trại còn được buộc dựng ở đằng đó.

Chỉ có điều lần này bên chương trình suy xét đến việc trước đó mấy người Lê Thu gặp phải nguy hiểm, nên lúc này là cả sáu người cùng nhau đi chung, còn cho bác sĩ đi chung đội với họ.

Có thể là do có nhiều người, da mặt Chu Doanh Doanh cũng không đủ dày mà bám sát Lăng Duy, cuối cùng Lăng Duy cũng thở dài nhẹ nhõm.

Bọn họ về tới doanh địa cực kỳ thuận lợi.

Chỉ có điều lều trại không có thay đổi, vẫn phân phối như trước vậy.

"Bây giờ tôi có cảm giác cuối cùng mình cũng đã được giải thoát rồi!" Lăng Duy lặng lẽ nói với Lê Thu.

Lê Thu không nói gì mà nhìn anh.

Ai bảo nhìn qua vóc dáng bề ngoài Lăng Duy chính là hình mẫu bạch mã hoàng tử kia chứ!

Bọn họ ở lại một đêm cuối cùng, sáng sớm hôm sau liền lên xe trở về.

Tóm lại, cho dù có khó khăn gì, thì chuyến đóng quân dã ngoại ba ngày hai đêm lần này của bọn họ rốt cục cũng kết thúc.

Còn lại liền xem hiệu quả chương trình kỳ này truyền ra rồi.

Lăng Duy chỉ hy vọng Chu Doanh Doanh có thể cách xa anh ra một chút thì mọi việc sẽ kết thúc tốt đẹp thuận lợi hoàn toàn!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Đỗ Vũ

Edit +Beta: Linxu

« Sắc đẹp đột kích » cần có thêm một khoảng thời gian cắt nối biên tập chỉnh chu cho xong xuôi, chương trình còn chưa phát sóng Lê Thu đã phải gia nhập đoàn làm phim « Phong Thần » rồi.

« Phong Thần » là bộ phim thần huyền vĩ đại hao tốn nhiều kinh phí nhất, Tạ Tông lại nổi danh nghiêm khắc, cho nên tất cả các công đoạn của « Phong Thần » đều được đặt ra yêu cầu phải đạt tới mức hoàn hảo nhất.

Lê Thu dẫn tiểu Văn đi theo, vừa đến đoàn làm phim, liền nhìn thấy Tạ Tông đang ngồi nghiêm chỉnh ở trước camera, hình như đang điều chỉnh vị trí cùng góc độ máy quay.

Cô không thấy Đỗ Vũ, nhưng nghĩ lại cũng phải, làm nữ chính, chắc chắn cô ấy sẽ không đến trước tiên.

"Lê Thu, hôm nay sẽ chụp ảnh tạo hình trước, cô đi hoá trang trước đi!" Tạ Tông nói.

Lê Thu gật gật đầu, sau đó đi tới phòng hóa trang.

Hứa Vân là chuyên gia trang điểm hàng đầu có danh tiếng rất lớn trong giới các chuyên gia trang điểm, mặc dù kiếp trước Lê Thu rất tán thưởng kỹ thuật trang điểm của cô ấy, cũng từng mời cô tới nhiều lần, nhưng trên thực tế Lê Thu cũng không có cảm tình gì với cô ấy. Hứa Vân, người này thích nhất cảm giác được khác tầng bậc khen ngợi, có rất nhiều lần cô ta cố tình xoi mói mấy lỗi lầm nhỏ của nhóm chuyên gia trang điểm khác nhằm lấy đó biểu hiện ra kỹ thuật tuyệt vời của mình, làm cho người ta rất phản cảm.

"Liều Liều, cô tới trang điểm cho Lê Thu đi!" Hứa Vân chỉ chỉ một trong số những trợ lý trang điểm.

"Vâng, chị Hứa." Liều Liều đáp lại một tiếng.

Nhìn qua cô gái này chắc hẳn vừa tốt nghiệp chưa lâu, áo sơ mi màu trắng phối hợp với quần jean trông thật tươi trẻ, nét mặt hơi tươi cười cũng làm cô gái này rạng rỡ hơn không ít.

Phòng hóa trang chuyên dành cho diễn viên nữ này có một cái bàn hóa trang tương đối lớn, mấy cái khác hơi nhỏ hơn một tí.

Lê Thu tự động ngồi xuống chỗ bàn trang điểm nhỏ hơn, cái lớn hơn kia tất nhiên là dành cho nữ chính Đỗ Vũ.

"Chị Lê diễn vai Đắc Kỷ đúng không ạ?" Liều Liều tìm kiếm đồ dùng trang điểm trong túi công cụ mang theo bên người.

"Đúng vậy." Lê Thu gật gật đầu.

"Vậy khi trang điểm nét mặt cần phải điểm lệ hơn một chút rồi!" Liều Liều suy tư trong lòng.

Đắc Kỷ là ai, kia chính là hồ ly tinh ngàn năm chuyên mê hoặc đế vương ah!

Nhìn Liều Liều tuy còn non nớt, nhưng mà ngón tay lên xuống bay lượn làm việc quả thật rất lưu loát.

Lê Thu vẫn nhắm hai mí mắt lại, mãi đến khi cô bé hoàn thành trang điểm cô mới mở mắt ra.

Trên khuôn mặt trái xoan có thể nói là không quá nổi bật kia có thêm một lớp phấn lót mỏng khiến da thịt nhìn qua trông óng ánh trong suốt, hàng lông mày lá liễu dài mảnh trông đậm nét hơn, bóng mắt màu đỏ, đuôi mắt kẻ dài ra thêm 1cm phối hợp chung một chỗ với màu nền đỏ sậm càng dễ lộ ra tia

mắt hẹp dài thâm thúy, môi tô son nước màu hồng căng mọng, cả người trở nên kiều diễm vô cùng.

Những người khác trong phòng hóa trang nhìn diện mạo Lê Thu cũng có chút kinh ngạc sửng sò, khuôn mặt vốn trông thanh tú bây giờ chỉ hơi về phác thêm một chút lại có thể lộ ra phong tư như vậy.

"Cô trang điểm rất được!" Lê Thu cũng có phần khen ngợi.

Khuôn mặt của thân thể này lại rất thích hợp với kiểu trang điểm này!

Ban đầu lúc quay 《Tình yêu khuynh thành》 vì bộ phim này thuộc vào thời dân quốc cho nên đồ trang sức trang nhã đều là những thứ đồ trang sức trang nhã, chỉ có màu son môi tương đối đậm hơn một tí, cho nên bản thân Lê Thu cũng không biết tiềm lực của thân thể này thế mà lại rất lớn, ban đầu Lê Thu vẫn lo lắng khuôn mặt của cô chỉ có thể nói là thanh tú, không tạo ra cảm giác mê hoặc thể nhân được kia.

"Chị Lê, chị thật đẹp quá!" Tiểu Văn khen ngợi nói.

"Chị Lê có phần nền rất tốt, đường nét thích hợp với nhiều kiểu chải chuốt trang điểm, làn da cũng rất đẹp, chỉ cần đánh ít phấn lót là được." Liễu Liễu nhìn thành quả của mình cũng thật rất vui vẻ.

Liễu Liễu vừa tốt nghiệp trường học trang điểm điện ảnh và truyền hình được một năm, trong quá trình tuyển chọn được Hứa Văn chọn làm học trò của cô, lúc ấy tất cả mọi người đều cực kỳ hâm mộ, thật ra đau khổ chân chính chỉ có mỗi mình cô ấy biết. Ai càng biểu hiện xuất sắc Hứa Văn lại càng không vừa lòng, lần này để cô trang điểm cho Lê Thu cũng là vì cô ta cảm thấy Lê Thu và Đắc Kỷ khác nhau khá xa, nếu cô phát huy không tốt Hứa Văn liền có lý do để trách móc.

Liễu Liễu liếc nhìn Hứa Văn, quả nhiên sắc mặt của cô ta không tốt lắm.

Lúc này bên ngoài đột nhiên truyền vào một trận âm thanh nhón nha nhón nháo.

Sau đó cánh cửa phòng hóa trang mở ra, một cô gái được sáu bảy người vây quanh tiến vào.

Đỗ Vũ!

Cô ta mang kính mắt bò câu che khuất khuôn mặt, trên người mặc một chiếc đầm vừa nhìn đã biết là có giá trị vô cùng xa xỉ, dưới chân là một đôi giày cao gót gót nhọn cao tới tám chín centimeter.

Hình như Đỗ Vũ thấp hơn Lê Thu một chút, Đỗ Tinh kiếp trước cao hơn Đỗ Vũ cỡ nửa đầu, dáng người Đỗ Tinh cao gầy sắp si 1m7, mà Đỗ Vũ lại không tới 1m65. Đỗ Vũ có thói quen đi giày cao gót, lúc nào cũng muốn làm tốt hơn Đỗ Tinh, trong lòng Đỗ Tinh cũng biết chút này, mỗi lần đi tham dự các sự kiện với Đỗ Vũ cô đều cố gắng hết sức mang giày đế bằng hoặc mang giày búp bê thấp, đều là vì chú ý tới tâm tình không thăng bằng của Đỗ Vũ.

Có thể nào Lê Thu cũng không thể hiểu được mình đối xử với Đỗ Vũ tốt đến không thể tốt hơn, vì sao Đỗ Vũ lại vụng trộm với chồng chưa cưới của cô sau lưng cô.

Thay vì nói là ghét Nam Thần, không bằng nên nói rằng Đỗ Vũ mới là người khiến lòng cô càng thêm đau đớn hơn.

Trong lòng Lê Thu không hiểu sao lại tự cảm thấy hơi thê lương.

Khi Lê Thu âm thầm quan sát Đỗ Vũ, Đỗ Vũ đã ngồi xuống bàn trang điểm phía trước do Hứa Văn tự mình trang điểm.

Lớp trang điểm của Đỗ Vũ rõ ràng nhạt nhẽo hơn rất nhiều, bởi vì cô đóng vai thê tử Võ vương - Áp Khương chỉ là một nữ tử bình thường, phong thái cũng là lấy đoan trang làm chính, chính là vì Áp Khương thông tuệ hiền thực mới được Võ vương cưới về làm chính thất.

Cho dù ở chung một phòng, lại là nữ chính và nữ thứ chính, Đỗ Vũ và Lê Thu lại không hề trao đổi gì.

Lê Thu là vì không thể nào khom lưng uốn gối lấy lòng em gái kiếp trước của mình được, còn Đỗ Vũ lại khinh thường Lê Thu chỉ là người mới, trong lòng cảm thấy khinh thường không muốn gặp gỡ.

Hai người hóa trang xong chia ra hai phía đi thay quần áo.

Đỗ Vũ thay xong trang phục trước rồi tới phim trường, phục sức của cô có vẻ khá đơn giản, chỉ có váy dài lụa mềm và áo Hoa Cầm hoa văn mẫu đơn, trên búi tóc chỉ cài một chiếc trâm ngọc, nhìn qua hết sức thanh lệ.

Năm đó khi mới vào Làng Giải Trí, Đỗ Vũ và Đỗ Tinh có bảy tám phần tương tự, Đỗ Tinh thắng ở nét thành thực uyển chuyển hàm xúc, còn Đỗ Vũ lại là vẻ đẹp son phấn tươi trẻ chiếm đa số, chỉ có điều đã có thành danh của Đỗ Tinh làm chỗ dựa vững chắc, mặc dù kỹ thuật diễn thua kém Đỗ Tinh, nhưng cũng là một đường trời chảy. Chẳng qua hiện nay Đỗ Vũ đã 28 tuổi, ít đi vẻ tươi trẻ năm đó, lại không có danh tiếng của Đỗ Tinh, Đỗ Tinh không còn nữa cô ta cũng thiếu người che chở, hiện tại Đỗ Vũ cũng gặp trở ngại, hợp đồng quay phim rất ít, ngay cả 《Phong Thần》 cũng là do Đỗ Vũ xin Nam Thần rất lâu mới có thể nhận được vai nữ chính.

Đỗ Vũ muốn dùng bộ phim này để xoay người, cho nên cô nhất định phải dùng hết toàn lực.

Một lát sau Lê Thu mới từ từ đi ra, quần áo và trang sức của cô thật sự rất khó thay vào.

Váy lót một tầng lại một tầng sa mỏng màu hồng kéo dài, bên trên may hoa văn hoa lệ mà phức tạp, bên ngoài khoác một chiếc áo cân vạt dài thêu tơ vàng vân bạc chạm đất, nhìn qua tràn đầy hoa lệ, cổ áo lông to lớn màu trắng làm nổi bật lên cả khuôn mặt xinh xắn tinh xảo. Trên phần ngực váy thấp, nơi xương quai xanh được vẽ lên một đóa hoa tường vi kiểu điểm màu đỏ rực, nhìn qua có sức quyến rũ cực cao.

Cô vừa ra sân diễn đã làm cho mọi người, kể cả đạo diễn lẫn nhiếp ảnh gia đều phải kinh ngạc tán thán một lúc lâu.

Lê Thu nguyên bản vốn lạnh nhạt như nước, tạo cho người khác cảm giác xa cách.

Mà lúc Lê Thu quay phim khi ống kính quay ảnh tạo hình nhắm tới chỗ cô, ánh mắt của cô liền biến đổi trong nháy mắt.

Sóng mắt chậm rãi lưu chuyển, trong ánh mắt lộ ra bảy phần lười biếng và ba phần **, gãi ngứa lòng người.

Quả đúng là hồng nhan họa thủy!

Nếu Đắc Kỷ thật có sắc đẹp tuyệt trần như vậy, thì chẳng thể trách Trụ vương cũng phải quỳ gối dưới váy thạch lưu được!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 15: Bắt đầu quay bản điện ảnh

Vai nam chính《 Phong Thần 》, đóng vai Võ Vương chính là một Ảnh Đế làm việc trong Nam Thị, ngoài Nam Thần ra thì người đó chính là —— Giang Giai Hành.

Anh là bạn học thời đại học của Nam Thần, cũng là người bạn tốt nhất của Nam Thần, thời đại học ba người bọn họ thường xuyên qua lại với nhau. Cá nhân Giang Giai Hành là một người đàn ông tốt, chỉ là anh chưa từng quen cô bạn gái nào, thậm chí ngay cả một scandal cũng không có, hẳn đã từng bị truyền thông đùa giỡn bầu chọn thành:“Nam nghệ sĩ giữ mình trong sạch nhất”.

“Chào em, Lê Thu!” Giang Giai Hành nhìn thấy Lê Thu liền tiến tới chào hỏi, anh mặc một bộ áo giáp kim sắc dành riêng cho Vũ Vương, nhìn qua vô cùng có khí thế, đôi lông mày kiếm phối hợp mắt phượng không tạo ra sự đột ngột, trái lại càng thêm tuấn tú: “Em hóa trang thành Đắc Kỷ rất đẹp!”

Giang Giai Hành chính là người như vậy, chưa bao giờ bởi vì địa vị của mình cao mà xem thường người khác, anh tôn trọng mọi người, vì thế anh luôn nhận được lời bình luận vô cùng tốt.

“Cảm ơn Giang ảnh đế khách lệ.” Lê Thu nở nụ cười, kiếp trước Giang Giai Hành đối xử rất tốt với cô, đời này cô vẫn sẽ ở cùng một chỗ thật tốt với hắn.

“Em khách khí rồi, gọi anh Giang đi.” Giang Giai Hành nói.

Giang Giai Hành cũng không biết tại sao, lần đầu tiên nhìn thấy Lê Thu anh lại có cảm giác quen thuộc, thế nhưng cảm giác này quá nhanh, chỉ thoáng qua một cái mà thôi.

Đối thủ chân chính của Lê Thu chính là diễn viên lão làng Chu Kha - đóng vai Trụ Vương, anh đã bốn mươi tuổi, ở trong giới giải trí hay đời cù lấy mới này, sự nổi tiếng của anh đã không bằng lúc trước, chẳng qua Lê Thu vẫn rất bội phục anh, kĩ thuật diễn xuất của anh không hề hiện ra một chút phô trương, rất chân thực.

“Cũng xin anh Chu chỉ bảo nhiều hơn!” Lê Thu chủ động đưa tay ra.

“Đâu có, sau này cũng xin ái phi chỉ giáo nhiều hơn!” Chu Kha nở nụ cười bắt tay Lê Thu.

Đỗ Vũ vẫn chưa từng giao lưu với Lê Thu, chỉ ngồi ở một bên nghỉ ngơi xem kịch bản, trò chuyện cùng với người đại diện của mình.

“Lê Thu kia thật không đơn giản.” Phương Thành, người đại diện của Đỗ Vũ đẩy gọng kính vàng trên mũi, trong mắt như lóe lên một tia sáng.

“Thế nào?”

“Cô ta chỉ là một người mới, không có hậu trường, lại nhanh chóng lấy được vai nữ chính của bộ phim, thật khiến người ta khó mà tin nổi!” Phương Thành chậm chậm nói. Anh nhìn người rất chuẩn, Lê Thu này tuyệt đối không phải là nhân vật bình thường.

“Cô ta có thể nào thì liên quan gì tới tôi.” Đỗ Vũ không để ý chút nào, chỉ là một người mới mà thôi.

“Nếu cô ta thật sự không có hậu trường, chứng tỏ diễn xuất của cô ta đã tốt đến mức có thể đánh động Tạ Tông!” Phương Thành giải thích.

”Chờ xem cô ta diễn chẳng phải sẽ biết sao!” Đỗ Vũ nói. Thật ra Phương Thành nói như vậy cô cũng có chút thấp thòm, dù sao kĩ thuật diễn xuất của bản thân cô vẫn có hạn, nếu vai nữ chính lại bị vai phụ đoạt danh tiếng sẽ là một chuyện cực kì không tốt.

”Được.”

Cảnh Đắc Kỳ diễn đa số là ở trong hoàng cung của Thương Trụ vương, vì thế phần diễn của cô tập trung chủ yếu vào những phần sau, giai đoạn trước sẽ tập trung quay các cảnh về Vũ Vương.

Đỗ Vũ sẽ diễn trong cảnh thứ năm.

Đây chính là lần đầu tiên Áp Khương nhìn thấy Vũ Vương, cô là con gái của Khương Tử Nha, đi theo phụ thân vừa được thăng chức Tể Tướng tới hầu phủ Tây Bá, gặp được Tây Bá Hầu và con trai thứ hai của hắn Cơ Phát.

”Trung lai sau này của Đại Chu phải dựa vào thừa tướng rồi!” Tây Bá Hầu hết sức kích động, đuổi hai tay nâng Khương Tử Nha đang quỳ lạy trên mặt đất dậy.

”Ôn tri ngô của Quân hầu Tử Nha chắc chắn sẽ báo đáp, sau này sẽ xuất hết toàn lực vì sự hưng thịnh của Đại Chu!” Từ lúc này một Khương Tử Nha đầu đầy tóc bạc mới có thể phát huy chí lớn.

”Đây là con thứ Cơ Phát, hi vọng thừa tướng sẽ dạy dỗ hắn!” Tây Bá Hầu giới thiệu Cơ Phát.

Cơ Phát lúc này khoảng chừng hai mươi tuổi, dáng người cao lớn có chút oai hùng.

”Cơ Phát gặp qua thừa tướng!” Cơ Phát thi lễ, vô cùng kính trọng với Khương Tử Nha.

”Công tử!” Trong lòng Khương Tử Nha gật đầu, người này có tướng đế vương!

Lúc này Cơ Phát mới chú ý tới thiếu nữ thanh xuân ở phía sau Khương Tử Nha.

”Con gái của lão tên là Áp Khương, có thể xem là con gái yêu của ta!” Khương Tử Nha từ ái nhìn con gái mình.

Quần áo Áp Khương đơn giản mộc mạc nhưng lại có khí chất uyển chuyển hàm xúc, không khỏi làm cho người khác sinh ra hảo cảm trong lòng.

”Tiểu nữ Áp Khương gặp qua Tây Bá Hầu, gặp qua công tử Cơ Phát!” Áp Khương hơi quỳ gối thi lễ.

”Gọi ta Cơ Phát là được rồi!” Cơ Phát cũng có cảm tình với Áp Khương.

Áp Khương hơi xấu hổ.

”Dừng lại!”

Tạ Tông lớn tiếng cắt ngang.

”Đỗ Vũ, ánh mắt của cô có thể đoan chính một chút được không, phẩm chất của Áp Khương thế nào cô tự cân nhắc mà diễn!” Tạ Tông cau mày không chút lưu tình phê bình.

Đỗ Vũ vừa tức vừa thẹn, đoan trang, đây đang nói cô tùy tiện à!

”Làm lại!”

”Dừng!”

”Làm lại lần nữa!”

”Dừng!”

.....

Cứ như vậy bốn người quay đi quay lại cảnh này tới hai mươi mấy lần.

Sắc mặt Giang Giai Hành và hai diễn viên khác đều không tốt.

Đỗ Vũ tức giận vô cùng, Tạ Tông cố ý cho gây phiền phức cho cô, nếu không phải cô muốn dựa vào bộ phim này để xoay mình thì cô đã sớm nổi điên với Tạ Tông.

”Cứ như vậy đi!” Tạ Tông lắc đầu một cái, diễn xuất của Đỗ Vũ thật sự khó có tiến bộ, so với Đỗ Tình thì kém quá nhiều! Anh có nên vui mừng vì dù sao 《Phong Thần》 cũng chỉ quay Vũ Vương là chính, cũng may phần diễn của nữ chính cũng không quá nhiều, nếu không toàn bộ bộ phim đã bị phá

huỷ.

Lê Thu nhìn biểu hiện của Đỗ Vũ ở trước màn ảnh thì không khỏi âm thầm lắc đầu, cho dù Đỗ Vũ đã diễn xuất hơn hai năm nhưng vẫn không có chút tiến bộ nào, tới giờ vẫn dừng lại ở trình độ diễn viên phim thần tượng mới vào nghề hồi đó mà thôi.

Đỗ Vũ quay phim rất không thuận lợi, động tác có chút cứng nhắc, ánh mắt cũng không đúng chỗ, Tạ Tông nhìn kĩ thuật diễn của cô mà vô cùng phiền chán, quyết định ngừng lại quay cảnh của cô sau.

Đỗ Vũ trở lại xe bảo mẫu của mình nghỉ ngơi, vẻ mặt tức giận.

“Đừng quá đề tâm, tính khí của Tạ Tông là như vậy, không phải em không biết.” Phương Thành đưa ly nước tới: “Bớt giận đi.”

“Anh ta có ý chỉ trích em!” Đỗ Vũ ném ly nước xuống đất thật mạnh, mảnh thủy tinh văng tung toé, nước bắn đầy sàn xe.

“Hắn là sẽ không, em không nên chọc anh ta!” Phương Thành cảm thấy Tạ Tông chỉ hơi nghiêm túc một chút, hướng hồ diễn xuất của Đỗ Vũ xác thật còn thiếu độ chín chắn.

“Ai biết!” Đỗ Vũ oán hận cắn răng, “Tôi muốn Nam Thần tới đây thăm dò xem, phải khiến Tạ Tông không được trắng trợn như thế nữa!”

Phương Thành không lên tiếng, trong lòng cũng yên lặng đồng ý.

Để Nam Thần tới đây cũng là để gián tiếp biểu lộ ra địa vị của Đỗ Vũ ở Nam Thị, thuận tiện tạo thêm tin tức.

Nhưng Đỗ Vũ lại không biết cùng ngày này Tạ Tông trao đổi với tổng biên kịch, bảo anh ta cố gắng giảm bớt phần diễn của Áp Khương, cuối cùng phần diễn so với những nhân vật nhỏ khác cũng không nhiều hơn được bao nhiêu, mãi đến tận buổi chiếu thử Đỗ Vũ mới biết chuyện này, lại càng hận Tạ Tông thấu xương.

Thành thật mà nói thì Tạ Tông đối xử với Đỗ Vũ nghiêm khắc hơn người như vậy, là bởi vì anh ghét Đỗ Vũ suốt ngày ý vào thân phận mình là em gái của Đỗ Tình mà tiến hành tuyên truyền, còn có quan hệ mờ ám với Nam Thần kia. Sau khi Đỗ Tình chết vì tai nạn xe cộ, Đỗ Vũ đã có nhiều lần thân mật với Nam Thần, mọi người cũng nhìn ra quan hệ của bọn họ không bình thường. Thậm chí Tạ Tông còn hoài nghi có phải Đỗ Vũ giờ trò hay không, thế nhưng dù sao Đỗ Vũ cũng là em gái ruột của Đỗ Tình, anh cảm thấy chắc hẳn Đỗ Vũ sẽ không vì một người đàn ông mà hại chính chị gái mình, vì thế cái ý nghĩ đó chỉ thoáng qua mà thôi, nhưng tới cùng anh cũng không thêm đến gần Đỗ Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 16: Đỗ Vũ sợ hãi

Tạ Tông là kiểu người mà một diễn viên chỉ cần có đóng một vai trong phim thì bất kể hôm nay người đó có diễn cảnh nào hay không, đều phải mời đối phương cố gắng ở lại studio chờ đợi, để đề phòng trường hợp sửa đổi tiến trình quay phim.

Đỗ Vũ quay phim không thuận lợi Tạ Tông bèn thay đổi kế hoạch quay phim, anh trì hoãn phần diễn của Đỗ Vũ lại để đó từ từ quay sau, đưa phần diễn của người khác lên trước.

“Lê Thu, cảnh tiếp theo là em diễn, trước tiên em hãy làm quen sơ một chút!” Tạ Tông nói.

“Được ạ.” Lê Thu gật gật đầu.

Lê Thu bảo tiểu Văn đưa kịch bản và phần lời thoại của cô cho cô.

Hôm nay quay cảnh lần đầu tiên Đắc Kỳ xuất hiện trước mặt mọi người.

Trụ vương ngồi ngay ngắn trên giường nhỏ ở chính sảnh nghị sự, đứng thẳng phía dưới là thái sư Ân Thương - Văn Trọng.

Văn Trọng hồi triều, việc đầu tiên chính là vào yết kiến Ân Trụ vương, xin Trụ vương trừng trị yêu phi Đắc Kỳ.

“Văn thái sư thắng lớn trong cuộc Bắc chiến, dọc đường đã vất vả, sao không ở trong phủ nghỉ ngơi thêm mấy ngày!” Trong lòng Trụ vương có hơi sợ hãi, Văn Trọng chính là đề sư của hắn, có địa vị dưới một người trên vạn người.

“Đây là bổn phận của vi thần, sao có thể nói là vất vả được =,=!” Khuôn mặt Văn Trọng uy vũ, tóc đã hoa râm lại vẫn toả ra khí thế hùng dũng, đôi mắt ung lợi hại khiến người ta không khỏi kinh hồn bạt vía. (Lìn: cái =,= là nguyên tác đấy, tác giả đề đấy, bạn hông có thêm vô đâu:))

“Thái sư chính là công thần của Thương triều, quả thật là tấm gương của bách quan” Trụ vương khen.

"Thần nghe nói Đại vương mới tấn phong Vương hậu Tô Đất Kỳ, chính là con gái của Ký Châu hầu Tô Hộ!" Văn Trọng nhủ chặt chân mày, "Nữ nhân này lòng dạ độc ác hãm hại trung lương*, vu cáo hãm hại hoàng hậu tru sát hoàng tử, Đại vương..."

*Trung lương: trung thần, người thẳng thắn trung thành.

"Văn thái su!" Trụ vương cắt ngang lời Văn Trọng rồi nói, "Những đại thần đó dám cựa gãi lên mặt không tôn kính đế vương có chết cũng chưa hết tội, tội mưu phản của hoàng hậu đã định chắc, hai tên nghiệt tử kia lại dám thí quân thí phụ**!"

**Thí quân thí phụ: hành thích vua, giết phụ thân.

"Hoàng hậu hiền lương thực đức chính là nữ nhi của Đông bá hầu, há có thể phạm phải tội mưu phản, trong này tất có điều kỳ quặc!" Văn Trọng không tin vương hậu lại phạm phải tội lớn này, "Còn có Thừa tướng Tỳ Can thân là Vương thúc của bệ hạ, ngài ấy đã phạm trọng tội tới mức nào mà phải nhận lấy hình phạt moi tim!"

"Là Tỳ Can Vương thúc tự nguyện lấy tim chữa bệnh cho vương hậu!" Trụ vương bất mãn nói, vì cái gì mà cứ một mực đổ hết mọi tội lỗi lên người ái phi chứ!

Văn Trọng còn muốn khuyên can thêm, lại nghe được tiếng ngọc bội va chạm vang lên.

"Đại vương!"

Lọt vào trong tai là giọng nói của một nữ tử, âm thanh vừa như thanh tuyến lại tựa hoàng oanh, trong đó lại để lộ vẻ kiêu my.

Văn Trọng ngẩng đầu nhìn.

Chỉ thấy một người con gái tuổi tác ước chừng trên dưới hai mươi, mặc một bộ váy lụa mỏng màu hồng, nửa che nửa đây, vòng eo không đầy nắm tay, trên khuôn mặt như ngọc là đôi mắt bồ câu mập mờ điểm sắc câu hồn đoạt phách người nhìn, đôi môi đỏ mọng hé mở, khiến người ta không nhìn được mơ tưởng âu yếm, từng bước chân của nàng đều mang theo vẻ kiêu my vô cùng, dường như muốn làm cả đám đàn ông phải chết mê chết mệt vì nàng.

Đắc Kỳ ngã vào ngực Trụ vương, thoáng đưa mắt nhìn qua, Trụ vương đã chìm đắm trong sắc đẹp của nàng rồi.

"Thái su, đây chính là vương hậu Đắc Kỳ!" Tay trái Trụ vương ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của người trong lòng, tay phải khẽ vuốt khuôn mặt kiêu điểm của nàng, "Đắc Kỳ, mau chào thái su!"

"Đắc Kỳ tham kiến thái su!" Đắc Kỳ nháy mắt nhìn về phía Văn Trọng.

"Thân là ** nữ tử sao có thể tiến vào chính đường nghị sự! Văn Trọng không khỏi nghĩ thầm, nàng này quả nhiên là một kẻ tai họa, dung mạo khuynh thành đáng vẻ yêu mị như vậy chẳng trách Đại vương mê muội à ta, "Thần xin Đại vương hủy bỏ vị trí vương hậu của Đắc Kỳ!"

"Thái su, người..." Trụ vương muốn phản bác, lại bị một đôi tay bạch ngọc nhẹ nhàng che miệng lại.

"Thái su, xin hỏi Đắc Kỳ làm sai chỗ nào? Tiểu nữ tận tâm tận lực vì Đại vương, chưa bao giờ làm trái bổn phận của một người vợ!" Đắc Kỳ nghiêm mặt nói, "Trái lại thái su, thân là trung thần của triều ta, rùng cột nước nhà, lại can thiệp tới chuyện riêng của Đại vương, khuyên Đại vương hủ khí chính thể, đây có phải hành vi mà một đại thần nên làm không?"

"Người!" Văn Trọng bị chặn miệng không còn lời nào để nói.

Văn Trọng vốn không giỏi nói chuyện, lời Đắc Kỳ nói quả thật rất có đạo lý, hần thân là thần tử làm vậy đúng là làm trái với bổn phận.

Lắc lắc đầu, Văn Trọng nhìn thoáng qua hai người đang thân mật, chỉ có thể cảm thán Thương triều nay nguy rồi.

"Qua!"

Ánh mắt Tạ Tông nhìn chằm chằm vào ống kính.

Quá hoàn mỹ, Đắc Kỳ kiêu my mê người được diễn dịch sâu sắc hơn rất nhiều, kỹ thuật diễn của Lê Thu thật sự không có chỗ nào để bắt bẻ.

"Nghe nói đây là lần đầu tiên em diễn phim điện ảnh, em rất có thiên phú đó!" Chu Kha khen ngợi, anh như bị cuốn vào thật, trở thành một đại đế vương bị Đắc Kỳ mê hoặc hoàn toàn lúc nào không hay.

"Anh Chu quá khen!" Vừa diễn xong, Lê Thu đã lấy lại phong thái bình thường, ánh mắt nhàn nhạt như nước.

"Quả thật là diễn rất tốt!" Nam diễn viên gạo cội đóng vai Văn Trọng cũng mang tâm tình hậu sinh khả úy* nhìn cô.

*Hậu sinh khả úy: người trẻ có tài làm người khác phải kính phục.

"Cảm ơn tiền bối!"

Lúc này Đỗ Vũ lại vô cùng kinh ngạc nhìn Lê Thu, thậm chí còn mang theo chút sợ hãi.

Sao lại như vậy!

Không thể có chuyện này!

Tuyệt đối không thể nào!

Đỗ Tình đã chết, cô tận mắt thấy di thể của chị ấy, tại sao kỹ thuật diễn của Lê Thu và Đỗ Tình lại giống hệt nhau như vậy!

Đỗ Vũ yên lặng nhìn Lê Thu.

“Sao vậy em, có chuyện gì à?” Phương Thành vỗ vai Đỗ Vũ một cái, “Không có gì đâu!”

“... Không, không cái gì...” Đỗ Vũ phục hồi tinh thần lại, nhưng trong ánh mắt vẫn còn vẻ hoảng sợ không thể tiêu tan.

“Kỹ thuật diễn của Lê Thu quả thật rất tốt,” Cho dù không hiểu không biết gì về chuyên ngành diễn xuất, nhưng Phương Thành vừa bị cảnh tượng mới vừa rồi hấp dẫn, “Kỹ thuật diễn của cô ấy xuất sắc hơn em rất nhiều!”

“...” Đỗ Vũ không nói lời nào.

“Nếu như bộ điện ảnh này được chiếu em còn bị biểu hiện của Lê Thu để xuống nữa, em sẽ rất khó lòng yuon mình trở lại!” Phương Thành trầm suy tư. Kỹ thuật diễn của Đỗ Vũ không tốt, hai năm vừa rồi doanh thu phòng vé và cả danh tiếng của cô không tốt lắm, đề tài nổi trội duy nhất mà cô có đó chính là cô là em gái của anh hậu quốc tế Đỗ Tình, còn có scandal với Nam Thần nữa, anh nhất định phải triển khai hoạt động thật tốt, nếu không Đỗ Vũ sẽ bị đào thải rất nhanh, đến lúc đó địa vị của anh tại Nam thị cũng sẽ tràn đầy nguy cơ.

Lúc này Đỗ Vũ không có chút tâm tư nào mà nghĩ tới chuyện diễn diễn này nọ, hay kết quả chiếu phim gì đó, cũng không có tâm tình mà đi hỏi sao Lê Thu lại giống Đỗ Tình đến như vậy, cô chỉ có một ý nghĩ: không thể để Nam Thần gặp mặt Lê Thu!!!

Cho dù Đỗ Tình gặp tai nạn xe cộ ngoài ý muốn và đã chết ba năm, nhưng Nam Thần lại vẫn nhớ mãi không quên chị ấy, cũng nhiều lần né tránh Đỗ Vũ, có thể cho cô một vai diễn, duy trì kinh tế cho cô, lại không chịu thân mật với cô. Cho dù cô lấy chuyện năm đó Nam Thần say rượu cưỡng bức cô để ép buộc anh ta, Nam Thần vẫn cứ không chịu ở chung với cô. Mà thứ khiến Đỗ Vũ khó có thể chịu được nhất chính là hàng tháng Nam Thần đều tới biệt thự của Đỗ Tình ở trong phòng Đỗ Tình cả đêm, kiên trì như vậy, không ai có thể ngăn cản anh được.

Lúc này Đỗ Vũ hơi sợ hãi.

Nếu Nam Thần mà gặp một người giống Đỗ Tình và tới chung với cô ta thì phải làm sao giờ!

Không, cô không cho phép chuyện này xảy ra!

Cô thích Nam Thần, cô yêu anh, từ lần đầu tiên Đỗ Tình giới thiệu Nam Thần cho cô biết, cô đã yêu anh, nhưng mà Nam Thần lại kết giao thậm chí đính hôn với Đỗ Tình.

Khi đó cô bắt đầu hận Đỗ Tình, hận người chị ruột thịt của mình, cô cho rằng là Đỗ Tình cướp đoạt người yêu cô. Khi đó cô đã quên là ai trắng đêm không ngủ chăm sóc quan tâm cô lúc cô sinh bệnh, là ai đã cố gắng làm thêm thật nhiều việc chỉ vì muốn cho cô một cuộc sống tốt hơn.

Nhưng mà giờ đây Đỗ Tình đã chết rồi, đã tan biến khỏi thế giới này, tại sao Nam Thần vẫn không chịu chấp nhận cô, so bề ngoài cô không kém Đỗ Tình chút nào, so độ tuổi cô lại càng trẻ hơn!

Hiện tại chẳng biết tại sao lại lôi ra một người là Lê Thu này, Đỗ Vũ sợ Nam Thần sẽ thích cô ta.

Lê Thu!

Trong mắt Đỗ Vũ hiện lên vẻ ghen ghét và thâm độc.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 17: Liên hoan

Thành phố về đêm vĩnh viễn khác xa những đêm tối khác, ánh đèn lóe sáng, đèn neon rực rỡ, thế nhưng có biết bao nhiêu sự giả dối được chôn vùi dưới vẻ rực rỡ này, chậm rãi mục nát theo thời gian.

“Bên điện ảnh vẫn thuận lợi chứ?” Người đàn ông ngồi ngay ngắn trên ghế, tay nâng một ly rượu đỏ.

“Ừ, rất tốt. . .” Hơi thấp thỏm mở miệng.

“Không phải em mời tôi tới tìm hiểu xem sao sao? Tôi có thời gian.”

“Ừm, anh Nam Thần anh bận quá nhiều rồi, hay là khỏi tới đi, sẽ rất vất vả cho anh!” Cơ thể không tự giác mà run lên một cái.

“Hừm?” Người đàn ông khẽ nhún mày thật nhẹ. Hai ngày trước đó còn đòi anh tới đoàn làm phim, sao lại thay đổi chủ ý nhanh chóng như thế chứ?

Nam Thần khó hiểu.

Thật ra anh biết Đỗ Vũ mời anh tới đó xem xét chỉ vì muốn làm nổi bật địa vị của mình mà thôi, vì Đỗ Tình anh đều cố gắng hết sức chiều theo ý của cô.

Chuyện say rượu là anh có lỗi, anh có thể cố gắng hết mức bù lại cho cô. Đỗ Vũ muốn thuận lợi, anh bố trí nhân vật cho cô, cho cô người đại diện tốt nhất, tài nguyên tốt nhất, nhưng mà anh chắc chắn sẽ không yêu cô.

Giờ phút này Đỗ Vũ đang lo lắng Nam Thần sẽ tới đoàn làm phim thật, cô ta sợ anh nhìn thấy Lê Thu.

Trải qua mấy ngày nay, nhìn Lê Thu diễn xuất, Đỗ Vũ cảm thấy Lê Thu thật sự rất giống Đỗ Tình, nếu không phải Đỗ Tình đã chết thật, cô ta thực sẽ cho rằng Lê Thu là do Đỗ Tình phẫu thuật thẩm mỹ mà thành.

“Tóm lại cô nên biết quý trọng đạo diễn Tạ và bộ điện ảnh này, lần sau rất khó có được cơ hội tốt như thế.” Nam Thần nói, kỹ thuật diễn của Đỗ Vũ thật sự không thể so với Đỗ Tình.

“Vâng, cảm ơn anh anh Nam Thần!” Đỗ Vũ cười duyên, hết như cô con gái ngoan ngoãn.

Không thể không nói, nếu Đỗ Vũ chịu lấy bản lĩnh làm bộ làm tịch khi đứng trước mặt Nam Thần đi đóng phim, cô ta tuyệt đối có thể là ảnh hậu.

Đoàn làm phim 《 Phong Thần 》 vẫn đang trong khí thế hừng hực tiến hành quay phim, tiến trình quay phim của Lê Thu rất thuận lợi, cực ít NG, cho dù thỉnh thoảng Tạ Tông có hô cắt thì cũng là vì màn ảnh quay phim có chút khuyết điểm nhỏ.

“Lê Thu, có thật là trước kia em chưa từng diễn qua không vậy?” Chu Kha thật sự không tin đây thật sự là lần đầu Lê Thu ** làm phim.

“Anh Chu, em cũng nói nhiều lần rồi mà, thật sự là trước kia em chưa từng quay phim điện ảnh lần nào!” Từng quay thì có nhưng đó đã là chuyện của kiếp trước rồi.

“Được rồi được rồi, thật sự là Trường Giang sống sau đây sống trước, sống trước chết trên bờ cát ah!” Chu Kha giả vờ than thở.

“Anh Chu lại nói đùa!” Lê Thu cũng không tự chủ được mà cười rộ lên. Chu Kha là một người không hề có thói tự đại, người đã hơn bốn mươi nói chuyện hài hước lại có trí tuệ. Bà xã của anh cũng từng là diễn viên có thực lực trong showbiz, sau khi kết hôn với Chu Kha thì rời khỏi vòng showbiz giúp chồng dạy con, hiện giờ con Chu Kha cũng đã ba tuổi rồi.

“Bà xã tôi rất thích bộ 《 Tình yêu khuyên thành 》 của em, tôi nói với cô ấy hiện tại em đang diễn chung với tôi, cô ấy muốn mời em tới nhà chơi một chút.” Nói đến bà xã trong mắt Chu Kha hiện lên chút tình cảm dịu dàng, “Em xem thế nào?”

“Đương nhiên là được ạ, em thật là không thể chờ đợi được rồi!” Lê Thu cực kỳ vui vẻ đáp ứng lời mời này, Chu Kha từng mang món sườn lợn chiên dầu do bà xã làm tới đây, hương vị thật sự rất tuyệt.

“Vậy thì tốt quá, không bằng liền hôm nay đi, còn có một cảnh quay nữa là xong rồi, vậy sau đó tới nhà anh luôn đi!” Chu Kha suy nghĩ một chút về tiến trình quay phim hôm nay, rồi mới nói.

“Anh Chu vậy mà không mời em đi sao?” Giang Giai Hành nhìn hai người đứng nói chuyện cũng sáp lại, anh cũng muốn đi nếm thử tài nấu nướng của bà xã anh Chu đó, “Anh Chu trọng nam khinh nữ ah!” (Lin: k hiểu sao chỗ này lại là “trọng nam khinh nữ”, theo mình đáng lí nó phải là “trọng nữ khinh nam” chứ nhì, cơ mà bản raw thế nào thì mình làm thế ấy vậy :V.)

“Được, cũng không thiếu phần cậu đâu!” Chu Kha ghét bỏ mà nhìn ảnh đế chơi xấu bày trò làm nũng trước mặt, “Ai có thể ngăn cản cậu kia chứ!”

Vì thế sau khi tan diễn, ba người xuất phát tới nhà Chu Kha.

Biệt thự của Chu Kha nằm ở khu biệt thự nghệ sĩ nổi danh, bởi vì trình độ bảo an rất tốt, cho nên mới có rất nhiều nghệ sĩ lựa chọn sống ở nơi này.

“Đẹp!”

Mới mở cửa ra Lê Thu liền cảm nhận được một cơn gió nhẹ thổi qua, ngay sau đó chân cô đã bị ôm lấy.

Vừa cúi đầu đã thấy, một bé con trắng trẻo với khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu vô cùng.

“Tiểu Mập Mập!” Giang Giai Hành bế cậu nhóc lên, cười xấu xa rồi bẹo hai má phầng trắng nõn nà phúng phính của bé, “Một thời gian không gặp nhóc lại béo lên rồi! Heo mập nhỏ!”

“Chú mới là heo mập!” Cậu bé tức giận kháng nghị, “Thả cháu xuống dưới, không cho chú ôm, chú hư hỏng!”

“Không lẽ phép, có phải muốn bị đòn rồi không!” Chu Kha vỗ ** một cái.

“Cháu muốn chị xinh đẹp ôm!” Chu Minh Vũ cố gắng vươn tay rướn tới chỗ Lê Thu.

Lê Thu đón lấy nhóc con mập mập này, ôm hơi phí sức, thật sự là nhóc này hơi bị nặng mà.

“Chị chị, sau này gả cho em nhé!” Chu Minh Vũ hôn một cái lên mặt Lê Thu, “Đây là nụ hôn đính ước á. . .!”

Lê Thu thoáng cái bị hù rồi, nhóc này mới . . . ba tuổi thôi đó. . .

“Tiểu Vũ, mau xuống đây! Còn nữa một lát ba con thật sẽ đánh con đó!” Lâm Tuệ đi tới, dù đã gần bốn mươi tuổi, phong thái bà xã Chu vẫn hệt như cũ, mình diễm trang nhã.

Cô mỉm cười chào hỏi mọi người, lại ôm Chu Minh Vũ xuống.

“Lê Thu, chào em, chị thực rất thích bộ phim truyền hình của em!” Lâm Tuệ kéo tay Lê Thu ngồi xuống ghế salon, “Chị làm rất nhiều đồ ăn, lát nữa em nhất định phải nếm thử hết, xem xem có hợp khẩu vị không!”

“Vâng, đã làm phiền chị Tuệ rồi!” Lê Thu hơi thẹn thùng cười.

“Khách sáo cái gì!”

“Thu!” Tiểu Minh Vũ bỏ nhào vào đùi Lê Thu, một đôi mắt to đen bóng ngập nước nhìn cô.

“Tên nhóc này vừa thấy con gái người ta xinh đẹp liền chạy tới bày tỏ tình cảm rồi!” Lâm Tuệ bất đắc dĩ nói, “Nụ hôn đính ước kia của con đã tặng đi mấy trăm cái rồi hửm!”

“Mẹ nói vậy!” Tiểu Minh Vũ rất nghiêm túc nhìn Lê Thu, “Lần này con thật nghiêm túc đấy!”

“Mấy lần kia của con có lần nào không phải nghiêm túc!” Lâm Tuệ không chút khách khí mà phá vỡ đài diễn của bé cưng.

“Con còn nhỏ, cô lớn hơn con rất nhiều, chỉ sợ sau này con chê cô già rồi mà thôi!” Lê Thu kiên nhẫn ôm tiểu Minh Vũ.

“Sẽ không, con thích chị Thu!”

“Vậy chờ khi con lớn bằng cô Thu rồi hãy nói có chịu không!” Lê Thu cũng hôn nhẹ lên khuôn mặt cậu bé.

“Được!” Tiểu Minh Vũ trông thật gât gât đầu

Những người khác đều tức cười nhìn một lớn một nhỏ đùa giỡn với nhau.

Theo sau đó Lê Thu và Giang Giai Hành phối hợp xếp gỗ, ghép hình với cậu bé.

Giang Giai Hành chơi đùa từ nhỏ tới giờ, với mấy thứ này có thể nói là quơ tay là xong. Lê Thu quả thật không giỏi chút nào, khi còn bé cô sống ở cô nhi viện rất ít khi có được một món đồ chơi, mà lúc lớn rồi lại không thể chơi được nữa.

Tài nấu nướng của Lâm Tuệ quả thật rất tốt, tiếp đãi mọi người một bàn lớn.

“Lê Thu, tới nếm thử món cá kho tàu chị làm!” Lâm Tuệ gấp một miếng cá lớn trong mâm đưa tới trước mặt Lê Thu, “Giai Hành cũng đừng khách khí, ăn nhiều một chút đi!”

“Đương nhiên em sẽ không khách khí gì rồi!” Giang Giai Hành gấp một cái chân gà chiên vào chén, sau đó nhận lấy ánh nhìn chăm chăm của tiểu Minh Vũ.

“Được rồi, con cũng ăn đi!” Lâm Tuệ gấp chân gà chiên còn lại tới trước tiểu Minh Vũ, chuẩn bị giúp cậu bé, để tự cậu lấy thìa xúc ăn.

Bữa cơm này ăn đến độ vừa lòng thỏa ý.

“Thu, sau này vẫn phải tới nữa đó. . .” Tiểu Minh Vũ lưu luyến kéo Lê Thu.

“Được!” Lê Thu cười đáp ứng.

Giang Giai Hành lái xe tới, anh hăng hái đưa Lê Thu về nhà.

Lúc này hai người còn không biết trong góc tối có vài ánh đèn flash thoáng lóe lên chụp hình bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 18: Lâm Dung và Lăng Duy

Chương trình thực tế « Sắc đẹp đột kích » mà Lê Thu và Lăng Duy tham gia cuối cùng cũng chiếu lên truyền hình, đây xem như chương trình thực tế tham gia hoạt động dã ngoại đoàn đội đầu tiên được xây dựng với quy mô lớn trong nước, một khi truyền ra ắt sẽ nhận được sự yêu thích của khán giả, tỉ lệ người xem TV vào thời điểm phát sóng đạt vị trí thứ nhất, trên mạng cũng có hàng loạt thảo luận cùng đề tài nhắc tới chương trình.

Nữ thần Phương Khuynh ngọc ngọc đáng yêu

Lê Tùy: chàng trai ấm áp toàn năng

“Bộ dáng không biết nấu ăn của Lê Thu và Tiêu Mộ Tuyết thật dễ thương quá à!”

“Lê Tùy quá lợi hại, tuyệt đối là ông chồng tuyệt nhất thế giới!”

“Nam thần Lê Tùy, gả cho em đi!”

“Em gái của Tiêu ảnh để cũng đẹp quá à! Đáng yêu chết mất! %>_<% ”

“Kêu gọi Tiêu ảnh để gia nhập!”

Ngoại trừ một số đề tài tích cực hiển nhiên cũng có vài tin tức tiêu cực, đặc biệt là nhóm fan trung thành liều chết của Lăng Duy, họ cực kỳ bất mãn việc Chu Doanh Doanh bu bám Lăng Duy khắp mọi nơi trong chương trình này, có chuyện gì cũng quần lấy anh, không biết là bị thương thật hay là giả vờ bị thương, lại còn bắt Lăng Duy cống suốt.

“Cảm giác Lăng Duy bị liên lụy đủ thứ phải không vậy!”

“Đồng đội không khác gì lợn, chẳng còn gì để nói.”

“Chu Doanh Doanh có cần giả vờ suốt như vậy không hả! Không được thì đừng có tới làm gì!”

“Chu Doanh Doanh hoàn toàn muốn ôm đùi Lăng Duy rồi!”

“Trước kia Dương Sóc và Chu Doanh Doanh hãy còn là CP hồng phấn, giờ cũng thành màu đen luôn rồi!” (Lin: ý chỉ trước kia 2 ng này là cặp đôi đẹp, giờ bị CDD phá hủy.)

“# Chu Doanh Doanh xấu xí rút đi #” “# Lăng Duy không khóc #” hai đề tài này nhận được lượng page view tăng lên như bão táp ở trên mạng.

Mà lúc này Chu Doanh Doanh cũng bị người đại diện của mình nhắc tới vô cùng thâm thối.

“Tôi cho cô tham gia chương trình này là vì tạo scandal với Dương Sóc, cô xem cô đã làm những gì! Nhìn xem mấy tin tức tiêu cực của cô trên mạng đi!” Người đại diện của Chu Doanh Doanh lớn tiếng trách mắng, “Có phải cô không có đầu óc hay không, Lăng Duy là người cô có thể chạm vào à!”

“Làm sao tôi biết mọi chuyện lại như vậy. . .” Chu Doanh Doanh vẫn nói năng hùng hồn không có chút ý muốn hối cải nào.

“Cô làm sao mà biết! Cô làm sao mà biết! Cô không muốn tiếp tục lăn lộn trong giới nữa chứ gì! Nên an bài của công ty không thèm nghe nữa!” Người

đại diện thật sự là tức tới nghiêng răng nghiêng lợi sao anh lại gặp phải một người phụ nữ không đầu óc như vậy.

“Tôi lại không thích Dương Sóc!” Chu Doanh Doanh chường mắt thân phận cùng giá trị của Dương Sóc trong giới nghệ sĩ, dù sao cô vẫn cho rằng lấy dung mạo của mình có thể tìm một người danh tiếng lớn trong showbiz, chứ không phải là loại nhân vật mới vào nghề như Dương Sóc này.

“Cô không thích, người ta còn chường mắt cô kia kia!” Người đại diện hận không thể tụt tụt cô, Dương Sóc mới không thiếu scandal này, nếu không phải vì tạo danh tiếng cho Chu Doanh Doanh, công ty đã sớm có an bài khác cho Dương Sóc, ” Cô tự cho mình đã là một đại minh tinh sao, cũng chỉ có tự cô cho là vậy thôi!”

“Tôi . . .”

“Nếu còn xuất hiện mấy chuyện như thế này thêm lần nữa, cô cứ chờ rời khỏi giới đi là vừa!” Người đại diện chẳng muốn nói lời vô ích với cô nữa, để mặc cô lại đó nhanh chóng bỏ đi. Anh phải đi động viên Dương Sóc một chút, hiện tại nhìn lại xem ra Chu Doanh Doanh này thật sự không phải người có thể đào tạo thành tài, anh vẫn nên chú tâm tới Dương Sóc hơn.

Nguy cơ của Chu Doanh Doanh tạm thời cứ như vậy.

Khó khăn lắm Lâm Dung mới được thả ra khỏi nhà, liền vội vã mời Lê Thu và Lăng Duy đi ăn chung.

Ba người hẹn nhau ở một quán cơm tư nhân xa hoa, là do một người trong giới khai trương cho nên * tính rất tốt.

“Em cũng rất muốn đi cắm trại dã ngoại!”

“Con rắn kia thật quá dọa người đó!”

“Anh cả em thật đáng ghét, có thể nào cũng không chịu cho em ra khỏi nhà!”

Lâm Dung hệt như con chim nhỏ trong lồng vàng hiếm khi được thả ra ngoài cứ lúi lúi nói đủ mọi chuyện, thế mà cũng không ngừng nhét đồ ăn vào miệng.

“Em phải ở nhà chăm sóc cơ thể mình cho tốt mà!” Lê Thu nhìn tướng ăn chẳng khác nào bão tố quét qua của Lâm Dung, không biết làm sao mà khuyên bảo, “Đừng ăn quá nhiều, dạ dày không chịu được đâu!”

“Ăn ít chút đi!” Lăng Duy cũng khuyên nhủ.

“Ở nhà thứ này không được ăn thứ kia cũng không được ăn, em sắp điên rồi!” Hai mắt Lâm Dung nhanh chóng xuất hiện nước.

“Anh cả em làm vậy cũng vì tốt cho em!” Lê Thu nhớ lại anh cả Lâm Dung thật sự là một người muội khổng.

“Đói chết đánh dùng dùng đây trông không giống người tốt, tông tham bu bám vi á! (Em thấy Chu Doanh Doanh kia thật không giống người tốt chút nào, suốt ngày quần lấy anh Lăng Duy á!)” Lâm Dung vừa ăn vừa nói không rõ ràng.

“Anh cũng mắc phiền với cô ta, nhưng mà không có cách nào khác cả!” Lăng Duy cũng cực kì bất đắc dĩ, hơn nữa anh còn đang thích người nào đó kia kia, không muốn để người ta hiểu lầm anh.

“Vậy thì cách xa cô ta ra chút đi!” Lâm Dung nói. Không biết vì sao, nhìn người phụ nữ kia cả ngày quần quýt anh Lăng Duy, trong lòng cô luôn thấy không thoải mái hết như năm mất mùa không mưa.

Lăng Duy lờm người nào đó chỉ biết ăn kia một cái, có chút không biết làm sao cho được.

Trái lại Lê Thu thật đã nhìn ra điều khó hiểu giữa hai người này rồi.

Lăng Duy thích Lâm Dung, đây là chuyện không thể nghi ngờ. Về phần Lâm Dung, phía cô nàng này hãy còn hơi chậm chạp, vẫn không ý thức được chuyện gì.

“Tôi có chút việc phải đi trước hai người tiếp tục ăn đi!” Lê Thu nói.

“Sao chị Lê lại đi nhanh như vậy chứ!” Lâm Dung không vui.

“Không nhớ à, lần sau chị mời em ăn cơm có được không?”

“Vậy được rồi!” Lâm Dung chu chu miệng.

Lúc gần đi Lê Thu thừa dịp Lâm Dung không chú ý vỗ vỗ bả vai Lăng Duy, tặng anh một ánh mắt ám thị.

Lăng Duy nhận được ánh mắt, hiểu ý cười.

Quả thật nên như vậy, bằng không anh cũng sợ sau này bảo bối nhõng nhẽo đáng yêu của anh gặp nhiều mỹ nam trong showbiz rồi bị người ta bắt đi thì

chết.

Thật ra về nhà Lê Thu cũng không có chuyện gì để làm, chỉ nằm ở sô pha mà xem chút tin tức giải trí nhàm chán.

Nhưng chỉ một chốc sau lại nhận được điện thoại của Lâm Dung.

“Chị Lê, em . . .” Lâm Dung ở đầu bên kia điện thoại dường như đang mắc cỡ ngại ngùng.

“Làm sao đấy, có phải là Lăng Duy hay không, hửm?” Trong giọng nói Lê Thu mang theo ý cười.

“Ah, chị Lê chị biết à!” Lâm Dung lấp bắp kinh hãi, “Chị cảm thấy, như thế nào. . .”

“Bản thân em có thích anh ấy không chứ?” Lê Thu hỏi.

“Em . . ừm . . .” Lâm Dung không chút ngượng ngùng nói ra, “Em nói với anh cả, anh ấy cảm thấy anh Lăng Duy rất tốt.”

Cô bé này thật đúng là nghe lời anh cả em mà, nào có cô nữ sinh nào được thổ lộ, vừa quay đầu liền đi nói với anh trai mình kia chứ!

“Mặc kệ anh cả em nói thế nào, nếu em thật thích thì đồng ý quen anh ấy là được rồi!” Lê Thu nói.

“Nhưng mà anh cả còn nói cho dù anh Lăng Duy có thổ lộ cũng không có thể đồng ý anh ấy nhanh như vậy, nếu không sẽ không có giá!” Lâm Dung ngượng ngùng nói.

Em gái à, anh cả em là phúc hắc + muối khổng ah!

“Nhưng nếu em không đồng ý, Lăng Duy sẽ lại nghĩ là em không thích anh ấy!”

Lăng Duy à, chị vừa giúp cậu một tay đó!

“Nhưng mà anh cả. . .”

“Hơn nữa Chu Doanh Doanh kia cả ngày đều thích quẩn lấy Lăng Duy, ngộ nhờ Lăng Duy bị người phụ nữ kia cướp đi vậy em làm sao bây giờ chứ ?”

“Kia. . .” Lâm Dung nghe được tên Chu Doanh Doanh cũng có chút thấp thòm.

“Lăng Duy ưu tú như thế nên sẽ có rất nhiều cô gái nhỏ thích, em phải ra tay trước thì chiếm được lợi thế!”

“Ừ, chị Lê chị nói rất đúng!” Lâm Dung như tỉnh mộng hiểu ra, “Em sẽ lập tức nói với anh Lăng Duy em đồng ý làm bạn gái anh ấy!”

“Ừ.” Lê Thu tỏ vẻ đồng ý.

Nhưng mà nghìn vạn lần đừng cho anh cả em biết là cô quấy rối khuyên bảo của anh ta đó!

Chính là lúc này Lê Thu còn không biết, tiểu bạch thỏ ngây thơ khờ dại Lâm Dung há lại là đối thủ của lão hồ ly Lâm Thăng được! Lâm Thăng vừa hỏi vài câu, Lâm Dung đã bán Lê Thu luôn rồi.

Tiểu thư Lê Thu, Amen ah!

Chọc vào một con hồ ly già về sau cô phải tự cầu phúc nhiều hơn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 19: Scandal

Một buổi sáng đầy ánh mặt trời, mọi người vốn nên vì khí trời tràn ngập sức sống như vậy mà bắt đầu một ngày mới.

Thế nhưng, trên thực tế có rất nhiều chuyện chẳng hề tốt đẹp như vậy. Phía sau ánh mặt trời có thể che giấu không biết bao nhiêu nguy hiểm.

Reng reng reng!

Reng reng reng reng!

Tiếng chuông điện thoại dồn dập đánh thức người trên giường.

“Sao vậy.” Giọng nói vẫn còn mơ mơ màng màng.

“Lê Thu, tôi là Trịnh Hải! Dù có thế nào thì hôm nay em tuyệt đối không được ra ngoài! Nhanh lên mạng đọc tin tức đi!” Giọng nói lo lắng của Trịnh Hải truyền vào tai.

Đây là làm sao?

Cuối cùng Lê Thu cũng tỉnh ngủ, mở máy tính lên.

“Nữ minh tinh mới nổi Lê Thu bí mật gặp ảnh đế Giang Giai Hành giữa đêm khuya!”

“Vài chuyện không rõ của ảnh đế với nữ minh tinh!”

“Dựa vào danh tiếng ảnh đế đi lên, nữ minh tinh và quý tộc ngằm giữa đêm khuya!?”

Trên các trang web lớn khác đều là những tin tức có tiêu đề bắt mắt này, hơn nữa còn chuẩn bị cả ảnh chụp.

Vì hình ảnh được chụp vào ban đêm nên không được rõ ràng, thế nhưng có thể phân biệt ra được dáng vẻ của hai người.

Đây là lúc cô với Giang Giai Hành rời khỏi nhà Chu Kha.

Bị chó săn theo dõi?

Hay là có người cố ý làm?

“Lần trước tôi và Giang Giai Hành tới nhà tiền bối Chu Kha ăn cơm, không ngờ lại có người chụp trộm!” Lê Thu giải thích với Trịnh Hải.

“Ý của công ty bên này là muốn cô gọi điện thoại cho Giang Giai Hành và Chu Kha trước, hỏi ý kiến bọn họ một chút!” Trịnh Hải nghĩ nếu như hai người kia không vì cô mà nói chuyện, như vậy fans của Giang Giai Hành nhất định sẽ không ngừng công kích Lê Thu. Nền móng của Lê Thu không ổn định, bị nói như vậy sẽ rất khó vuron mình.

“Được!”

Lê Thu lần lượt gọi điện thoại cho Giang Giai Hành và Chu Kha.

“Em không cần lo lắng, anh sẽ ra mặt giải thích cho hai em, không nghiêm trọng như vậy!” Chu Kha sáng khoái đáp ứng giúp hai người bác bỏ tin đồn, thật ra nói cho cùng thì cũng vì anh mời hai người này tới nhà ăn cơm, nên anh phải có trách nhiệm và nghĩa vụ đứng ra làm sáng tỏ mọi việc.

“Vâng cảm ơn anh Chu rồi!”

“Đừng khách khí!”

Sau đó Lê Thu chưa kịp gọi điện thoại cho Giang Giai Hành, anh đã gọi tới trước.

“Hai chúng ta cùng mở một buổi họp báo, em chuẩn bị một chút, hơn nữa thuận tiện tuyên truyền 《 Phong Thần 》 một chút!” Giang Giai Hành nói trong điện thoại.

Mặc dù bộ phim《 Phong Thần 》 đã được khởi quay, thế nhưng người khác còn chưa biết cụ thể là diễn viên nào diễn vai nhân vật cụ thể gì, lúc này vừa họp mượn tin nóng hai người bị chụp trộm có thể tuyên truyền phim điện ảnh mới một chút.

“Được ạ.”

Buổi chiều họp báo mời đến rất nhiều giới truyền thông, ngoại trừ mời đến các nhà báo lớn, còn có rất nhiều nhà báo nhỏ cũng chen vào, trong lúc nhất thời đầy tiếng người huyên náo.

“Xin hỏi ảnh chụp hai người có phải là thật không?”

“Xin hỏi có phải Giang ảnh đế đang kết giao với Lê Thu?”

“Hai người đã quen nhau bao lâu rồi?”

“Xin hỏi nguyên nhân không công khai có phải là vì Lê Thu vẫn chưa có thành tựu tốt trong showbiz?”

“Xin hỏi”

Các phóng viên truyền thông liên tiếp đặt câu hỏi về vấn đề này.

“Mọi người hãy bình tĩnh, để nhân vật chính của chúng tôi trả lời từng cái một!” Người chủ trì kiểm soát cục diện thật thỏa đáng.

“Mọi người đều đã hiểu lầm, chuyện ảnh chụp là có thật, thế nhưng đó chỉ là bạn bè bình thường gặp nhau thôi!” Giang Giai Hành mở miệng trước tiên: “Lẽ nào cho bạn bè đi nhờ xe cũng không được sao?”

“Tôi và anh Giang chỉ là bạn bè bình thường, ngày đó chúng tôi đi ăn liên hoan ở nhà anh Chu, sau đó anh Giang thuận tiện đưa tôi về nhà mà thôi!” Lê Thu cũng mở miệng giải thích.

“Chính xác là như vậy, là tôi mời hai người này đến nhà tôi ném thử tay nghề của bà xã tôi!” Chu Kha nói.

Mặc dù đã giải thích rõ ràng như thế, đám ký giả vẫn không buông tha.

“Hình như cả ba vị đều chưa từng hợp tác với nhau mà phải không?”

“Ba người đã quen biết nhau bao lâu?”

“Trước kia Lê Thu có quen biết Giang ảnh đế không?”

“Thật ra chúng tôi cũng chỉ mới quen nhau, hiện tại ba người chúng tôi đang hợp tác quay một bộ phim mới!” Giang Giai Hành nói.

“Xin hỏi là phim của đạo diễn gì?”

“Là《 Phong Thần 》 của đạo diễn Tạ Tông!”

Một trận ồn ào xôn xao.

Lúc trước chỉ biết Giang Giai Hành đóng vai Vũ Vương, Chu Kha đóng vai Ân Trụ Vương, thế nhưng lại không biết Lê Thu cũng có tham gia bộ phim này. Phải biết rằng Lê Thu chưa từng tham diễn một bộ phim điện ảnh nào, vậy mà lại có thể **tham gia bộ phim điện ảnh do Tạ Tông chế tác.

“Rất cảm ơn đạo diễn Tạ đã thương thức, trong 《 Phong Thần 》 tôi đóng vai yêu nữ họa quốc Tô Đất Kỳ!” Lê Thu bình tĩnh mở miệng.

Vô số ánh đèn flash nhắm vào Lê Thu.

So với việc Lê Thu và Giang Giai Hành là bạn bè đi ăn liên hoan, quả nhiên chuyện ngôi sao mới Lê Thu tham diễn tác phẩm mới của Tạ Tông càng làm cho người ta chú ý hơn.

Chiều gió trên mạng cũng xoay chuyển cực nhanh, rất nhiều người sôi nổi bày tỏ sự chờ mong mỹ nhân Dân quốc Phương Khuynh sẽ sắm vai như thế nào trong nhân vật mới cửu vĩ hồ Đắc Kỳ, phải biết hai nhân vật này có thể coi là khác nhau một trời một vực. Hai nhân vật ở hai thời đại khác nhau, tính cách không giống nhau, cách diễn tả cũng không giống nhau.

Mọi người ngờ ý chờ mong một Đắc Kỳ mang phong cách mới từ Lê Thu.

Thừa dịp độ hot này, đoàn làm phim 《 Phong Thần 》tung lên mạng ảnh tạo hình của mỗi người, Giang Giai Hành đóng vai Chu Vũ Vương Cơ Phát, Đỗ Vũ đóng vai phu nhân của Vũ Vương Ấp Khương, Chu Kha đóng vai Ân Trụ Vương, Lê Thu đóng vai Tô Đất Kỳ.

“Đây tuyệt đối là Vũ Vương đẹp trai nhất!”

“Giang ảnh đế của tôi quá tuấn tú, đẹp tới không siêu phàm rồi!”

“Sao Trụ vương lại có thể anh tuấn uy vũ như thế, không khoa học!”

“Trụ vương là ông chú trung niên đẹp trai, Vũ Vương là tiểu thịt tươi*. Hết lời khen ngợi!”

*Tiểu thịt tươi: có nghĩa là trẻ, ý chỉ nam giới đẹp trai trong khoảng từ 12-30 tuổi.

“Ánh mắt Đắc Kỳ quá quyến rũ, cảm giác của linh hồn nhỏ bé của tôi sắp bị câu đi rồi!”

“Đắc Kỳ, Đắc Kỳ! Đẹp đến không thể làm bạn bè rồi!”

“Hy vọng bản điện ảnh được chiếu ra nhanh hơn được một chút!”

Sau đó Lê Thu còn được Lâm Dung và Lãng Duy gọi điện chúc mừng.

“Chị Lê, ảnh tạo hình quá đẹp rồi!” Lâm Dung ở đầu kia rất vui mừng: “Em nhất định sẽ đi xem ủng hộ phim của chị!”

“Được ah!” Lê Thu trả lời, “Khoảng thời gian này có thông báo sao?”

“Có ạ, em chuẩn bị quay một chương trình khám phá mỹ thực, đã ký hợp đồng rồi!” Lâm Dung cực kỳ vui vẻ, cô thật có số ăn uống mà!

“.....” Lê Thu thật sự không nói nên lời.

Còn Lăng Duy gọi điện thoại tới ngoại trừ chúc mừng phim của cô ra thì chủ yếu là muốn cảm ơn Lê Thu đã khuyên bảo Lâm Dung.

Chẳng qua.....

“Lâm Thắng đã biết là em khuyên Tiểu Dung đồng ý quen anh rồi.” Lăng Duy không dám ôm nhiều hy vọng với trí thông minh của bạn gái mình cho lắm: “Em phải tự thu xếp cho ổn thỏa nha!”

Không phải chứ! Cái tên muội khổng kia!

Lê Thu lại hết chỗ nói thêm lần nữa.

Ngoài ra, ở một chỗ khác Đỗ Vũ đang sắp tức điên.

Bởi vì.....

“Tại sao vai nữ chính lại có thể là Đỗ Vũ!”

“Nhịp diễn của nữ chính chẳng khác gì người qua đường gấp!”

“Kỹ thuật diễn không có chút gì đáng để nói cả!”

“Mỗi lần chỉ biết dựa vào danh tiếng của chị mình!”

“Chỉ có thể nói cho dù là chị em ruột thì cũng không giống nhau!”

“Thật nhớ Đỗ Tình đó!”

“Cho Tô Đất Ký làm nhân vật chính mới xứng!”

“.....”

Lúc này Đỗ Vũ đã tức tới nổ phổi.

Scandal không thể đẩy ngã Lê Thu, trái lại còn để cô ta còn mượn cơ hội tuyên truyền phim!

Đỗ Tình thì cũng thôi đi, tại sao hiện tại ngay cả Lê Thu cũng có thể đè bẹp cô xuống dưới được!

Cô không cam lòng!

Đỗ Vũ điên cuồng đập vỡ đồ đạc trong phòng.

Lẽ nào cô phải vĩnh viễn đứng sau bóng ma của Đỗ Tình sao!

Cô sẽ không bỏ qua cho Lê Thu!

Tuy rằng cô không chọc tới tôi, thế nhưng ai bảo cô lại giống Đỗ Tình đến như vậy!

Không thể để Nam Thần gặp được Lê Thu.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 20: Chị gái như mẹ

Qua hơn hai tháng quay phim, bản « Phong Thần » được cả công chúng quan tâm cũng gần quay xong, cảnh quay hôm nay là cảnh cuối cùng của Lê Thu trong vai Tô Đất Kỳ.

Võ vương phá thành, Trụ vương tự thiêu ở Trích Tinh lâu, vương hậu Đắc Kỷ bị Khương Tử Nha bắt.

Ngày hôm nay là ngày xử quyết cửu vĩ hồ Tô Đất Kỳ.

Bầu trời vốn trong xanh thoáng chốc đã trở nên âm u, tiếng sấm vang dội không ngừng, từng trận sấm rền âm vang mạnh mẽ khiến lòng người cũng trở nên hoang mang rối loạn, nhưng cũng không ngăn cản được mong muốn nhìn yêu phi họa quốc bị xử quyết của toàn thể nhân dân.

Trên đài cao nửa thước, Khương Tử Nha với dáng vẻ tiên phong đạo cốt ngồi ngay ngắn ở trên vị trí quan giám trăm.

“Cửu vĩ hồ yêu, ngươi phụ thân vào người Tô Đất Kỳ là con gái Kỷ Châu hầu Tô Hộ, bầu bạn bên người Trụ vương, mê hoặc Trụ vương giết hại trung lương, làm chuyện thương thiên hại lý, thiên địa bất dung!” Giọng nói uy nghiêm của Khương Tử Nha truyền vào trong tai mọi người, “Hôm nay không thể không xử quyết ngươi, lấy đó an ủi linh hồn vô số anh hùng đã bị ngươi hại chết!”

Nữ tử nằm ở trên đài mặc một bộ áo trắng như tuyết, chải tóc tai hỗn độn. Nghe thấy lời ấy mới chậm rãi nâng đầu lên, đôi mắt đẹp liếc nhìn mỗi một người ở đây.

Mọi người vừa trông thấy khuôn mặt của nàng người nào cũng không nén nổi mà thần hồn điên đảo.

Hoá ra đây là Đắc Kỷ, đẹp, thật sự quá đẹp! Thật không hổ là thiên hạ đệ nhất mỹ nhân ah!

Ngay thời khắc mọi người mê muội, về mặt Đắc Kỷ bình thân như không thể bình thân hơn nữa.

Cũng có thể là vì hiện tại nàng ta đã không còn gì để nghĩ nữa.

Cờ chiếu yêu vừa ra, nàng, cửu vĩ hồ tu hành ngàn năm và Trĩ Kê Tinh, Tỳ Bà Tinh cùng vâng mệnh Nữ Oa nương nương, tới đây mê hoặc Trụ vương. Mà hiện tại, hai muội muội nàng đã chết, ngay cả phu quân của nàng Trụ vương cũng tự sát rồi.

Nhưng mà Nữ Oa đâu? Chỉ riêng bà ta không có ở đây.

Nàng không sợ chết, chết có gì đáng sợ. Nhưng mà nàng chỉ hận mình đã hại Trụ vương, làm hao hết khí số của hần, không thể nào chết giả.

Chung quy cũng là nàng phụ hần!

Ánh mắt mỹ nhân kia giờ đây chứa vô tận hối hận cùng tâm tình như tro tàn.

Tay người hành quyết mãi mê muội trên người nữ tử yêu mỹ khuynh thành, vài lần cũng không thể xuống tay.

Tự thân Khương Tử Nha cầm lấy Đả Thần Tiên hành quyết.

Máu tươi từ trong miệng nàng phun ra, rơi từng giọt lên bộ quần áo thuần trắng.

Một trận hào quang hiện lên, một con hồ ly chín đuôi hiện hình trước mặt mọi người.

Cả đời hoa lệ của cửu vĩ hồ cuối cùng cũng kết thúc.

“Cắt! OK!”

Theo một tiếng lệnh của Tạ Tông, mọi người xung quanh mới phục hồi tinh thần từ sau màn tử vong của Đắc Kỷ.

Không biết tại sao, bọn họ đều có một cảm giác hy vọng yêu tình đáng thương này không chết đi.

“Chúc mừng em đã hoàn thành vai diễn của mình!” Tạ Tông hài lòng nhìn Lê Thu vừa lấy lại tình trạng bình thường.

“Vô cùng cảm ơn anh đã chiếu cố em trong suốt thời gian qua!” Lê Thu nói, “Cũng cảm ơn các vị tiền bối đã quan tâm tới!”

“Hi vọng chúng ta còn có thể hợp tác ở những lần sau!” Chu Kha nói. Anh cảm thấy diễn chung với Lê Thu thực nhẹ nhàng!

Lê Thu diễn xong được mọi người mời chụp ảnh chung.

Không ai chú ý tới bên ngoài studio có một chiếc Ferrari màu đen đang đậu.

Ngồi ở sau ghế là một người đàn ông nhìn qua khoảng hơn ba mươi tuổi, một đôi mắt phượng xinh đẹp khiến người người phải ghé mắt ngó nhìn.

Anh là Nam Thần.

Mặc dù Đỗ Vũ nói anh không cần tới tìm hiểu làm gì, nhưng mà hôm nay anh có chút chuyện phải làm vừa lúc đi ngang qua studio, cũng thuận tiện xem tình hình quay phim.

Nhưng mà, anh không nghĩ tới anh lại nhìn thấy thiếu nữ này!

Nhìn qua trông cô chỉ hơn hai mươi, nhưng kỹ thuật diễn của cô lại có thể tương tự Hiểu Tinh tới vậy.

Là Hiểu Tinh đã trở về thật sao?!

Là linh hồn của cô nhập vào đúng không?!

“Điều tra rõ ràng tình hình của cô gái đóng vai Đắc Kỷ trong 《 Phong Thần 》 cho tôi!”

Anh vội vã gọi điện thoại bảo trợ lý đi thăm dò.

Không tới một giờ, Nam Thần đã nhận được thông tin từ trợ lý.

Đóng vai Đắc Kỷ trong 《 Phong Thần 》 tên là Lê Thu, 24 tuổi, lớn lên ở cô nhi viện, cha mẹ không rõ. Tham gia tuyển vai phim truyền hình, bước vào nghề từ bộ phim truyền hình 《 Tình yêu khuyên thành 》 do Quách Lâm đạo diễn, nhờ khí chất trang nhã và kỹ thuật diễn siêu phẩm mà có được vô số fan hâm mộ.

Nam Thần nhìn ảnh chụp Lê Thu trong máy tính, không khỏi muốn gặp mặt cô một lần.

Anh muốn biết liệu Lê Thu có quen biết Hiểu Tinh hay không, dù sao anh cũng không biết liệu trước kia Hiểu Tinh có tốt tới mức chỉ dẫn giúp đỡ kỹ thuật diễn của mình cho bạn bè biết không.

Ngân phòng vạn phòng, chuyện Đỗ Vũ sợ hãi nhất rốt cục đã xảy ra, mà giờ khắc này cô ta còn không biết.

Nếu Lê Thu đã kết thúc phần diễn của mình Lê Thu có thể tạm thời nghỉ ngơi trước mọi người một đoạn thời gian, Trịnh Hải thấy mấy ngày này cô đều phải mệt nhọc quay phim bèn cho cô thêm mấy ngày nghỉ.

Từ sau khi vụ scandal lần trước được làm sáng tỏ, cô cũng tìm tới bên trình thẩm lần trước nhờ điều tra, qua mấy ngày thông tin scandal này cũng đã được gửi tới hòm thư của cô.

Bám đuôi sau xe chụp ảnh cô và Giang Giai Hành tối hôm đó chính là nhiếp ảnh gia của một tòa soạn nhỏ, thế nhưng trong tài khoản của nhà xuất bản tòa soạn ấy lại đột ngột có thêm một khoản tiền, nhìn thời gian là ở sau khi Lê Thu gia nhập đoàn làm phim không lâu, năm trăm nghìn nhân dân tệ chẳng biết từ đâu mà có, mà khoản tiền mờ ám này lại được gửi từ một người.

Đỗ Vũ.

Nhìn kết quả này, Lê Thu thoáng chốc sùng sốt.

Tại sao chứ?

Đời này cô và Đỗ Vũ không hề xuất hiện cùng nhau, chưa từng va chạm gì nhau, sao Đỗ Vũ lại tìm người chụp lên cô chứ!

Lê Thu không khỏi nhớ tới chuyện đời trước.

Cô không nhớ rõ cha mẹ ruột của mình, chỉ biết mỗi cái cô nhi viện rách nát kia.

Hình như sau khi cha mẹ chết, Đỗ Tinh bảy tuổi và Đỗ Vũ ba tuổi bị đưa vào đó.

Cuộc sống ở cô nhi viện rất khổ, đồ ăn không đủ no, quần áo cũng chỉ có thể mặc quần áo cũ người khác quên tặng. Hơn nữa vì chị em Đỗ Tinh là người mới tới, thường bị những đứa trẻ lớn hơn bắt nạt, bị cướp đồ ăn là chuyện thường xuyên xảy ra nhất. Vì không muốn để em gái mình chịu khổ, đồ ăn của mình Đỗ Tinh cũng cho em gái, bản thân thì nhẫn nhịn chịu đói. Vì bảo vệ không để em gái bị bắt nạt, lần nào cô cũng cố gắng đứng cản trước mặt em cô, khiến mình bị thương tích đầy mình.

Khi đó vẻ ngoài của Đỗ Tinh rất đẹp dễ dàng yêu, ngoại trừ vì dinh dưỡng không đầy đủ nên làn da có hơi vàng ra thì bề ngoài của cô rất dễ khiến người ta thích. Lúc ấy có rất nhiều người đến cô nhi viện nhận nuôi trẻ con, người nào cũng liếc mắt một cái cũng chọn trúng cô. Chính là cô không chịu đi, bởi vì cô muốn mãi mãi ở chung với em gái, nhưng lại không có gia đình nào bằng lòng thu dưỡng tới hai cô bé.

Cứ thế Đỗ Tình ở lại cạnh Đỗ Vũ sống chung trong ở cô nhi viện.

Lớn hơn một chút cô nhận được sự giúp đỡ của nhiều nhà tài trợ trong xã hội thành công lên tiểu học. Cô cố gắng học tập, mỗi cuộc thi đều dành được vị trí thứ nhất, rất nhanh liền nhảy lên hai cấp hơn nữa còn giành được rất nhiều học bổng. Trung học, đại học cô cũng lên học xong. Cô chọn lựa bước vào giới diễn viên nghệ sĩ cũng bởi vì nghề này có thể kiếm được tiền rất nhanh, cô dùng tiền làm thuê cùng tiền mình có được khi chụp hình quảng cáo để cung cấp cho Đỗ Vũ vào học trường học tốt nhất, tạo cho cô ấy một cuộc sống sung túc, đầy đủ. Dù cô là chị, nhưng tình yêu mà cô dành cho Đỗ Vũ lại như tình mẹ, dù hai người chỉ kém nhau hai tuổi. (Lin: hơi bị khó hiểu, một người 7t một người 3t mà sao lại kém nhau 2 tuổi, tác giả chị có bị mù toán k vậy???)

Bởi vì thường xuyên làm việc tới kiệt sức, Đỗ Tình bị bệnh đau bao tử, bị bệnh thoái hóa đốt sống cổ, viêm khớp rồi dần dần trở thành di chứng nặng hơn, nhưng cô vẫn không nói cho Đỗ Vũ biết, chỉ vì sợ em gái mình lo lắng.

Nhưng mà thực tế thì sao ——

Cũng vì cô quá tốt với Đỗ Vũ, cho nên cô lại càng khó chấp nhận chuyện em gái có quan hệ bất chính với chồng chưa cưới của mình.

Hiện tại cô đã trùng sinh sống một cuộc sống khác, nhưng không nghĩ tới Đỗ Vũ lại cố ý gây sự với cô như vậy.

Được rồi, tùy ý em ấy đi.

Hiện tại Lê Thu không có năng lực chống chọi với Đỗ Vũ, thuyền tới cầu tự nhiên thăng, cứ thế đi.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 21: Uy hiếp

Nam Thần trở lại biệt thự Đỗ Tình đã từng ở, cuối tuần đều có người chuyên phụ trách dọn dẹp nơi này, bởi vì thỉnh thoảng hần sẽ trở về.

Đây là nơi chứa đầy hồi ức tình yêu giữa hần và Đỗ Tình, cũng nơi gặp nhau lần cuối của hai người, lần gặp mặt đó đã làm Đỗ Tình gần như sụp đổ.

Nam Thần yêu Đỗ Tình, đây là chuyện không thể nghi ngờ .

Anh không chấp nhận tình yêu của Đỗ Vũ **, nhưng anh cũng như những người đàn ông tràn ngập kiêu ngạo khác đều rất thích cảm giác được nhiều phụ nữ yêu thích, hần cho rằng hần chỉ yêu Đỗ Tình, sẽ không yêu người khác. Vì thế hần mới gạt Đỗ Tình chuyện Đỗ Vũ tỏ tình với mình, lúc Đỗ Tình ở ngoài thì hèn hò với Đỗ Vũ, rồi cuộc sau khi say rượu lại gây ra sai lầm lớn.

Kết quả của lần sai trái này đã khiến hần không thể chịu đựng nổi, Đỗ Tình chết rồi, người hần yêu nhất đã không thể quay trở lại!

Trong ba năm này hần đều cảm thấy bị dằn vò bởi sự hối hận và thống khổ, hần rút khỏi giới giải trí, vì người đóng nữ chính mà hần đối diện vĩnh viễn cũng không thể là Đỗ Tình! Hần tiếp nhận Nam Thị, mỗi lần ký hợp đồng với người mới hần đều dùng tiêu chuẩn của Đỗ Tình mà ký kết, thậm chí nhìn

thấy một người nào có một chút giống như Đỗ Tinh, hấn đều tận lực đi lảng xê.

Mãi đến khi nhìn thấy Lê Thu.

Nam Thần còn xem phim truyền hình《 Tinh yêu khuynh thành 》do Lê Thu đóng, kết quả đã khiến hấn giật nảy mình.

Diễn xuất của Lê Thu giống Đỗ Tinh như đúc, những phương thức để miêu tả tính cách, khuôn mặt của nhân vật đều hoàn toàn tương đồng với Đỗ Tinh. Đối với Đỗ Tinh, Nam Thần tự nhận không ai có thể hiểu rõ cô hơn hấn. Hai người học chung đại học bốn năm, yêu nhau rồi qua lại cũng gần được mười năm, hấn vô cùng rõ ràng những thói quen nhỏ và kỹ thuật diễn của Đỗ Tinh. Còn Lê Thu, chẳng qua chỉ là một người mới vào nghề hơn hai mươi tuổi, lúc Đỗ Tinh vào nghề thì Lê Thu cũng chỉ mới mười mấy tuổi, hai người hoàn toàn không thể gặp nhau, hấn cũng chưa từng nghe thấy cái tên này, hai người chỉ có một điểm tương đồng duy nhất chính là đều xuất thân từ cô nhi viện.

Trong lòng hấn tràn đầy nghi hoặc, Nam Thần gọi tới số điện thoại của Lê Thu mà trợ lý hấn điều tra ra được.

“Alô?” Giọng nữ đối diện tràn đầy nghi hoặc.

“Tôi là Nam Thần tổng giám đốc tập đoàn Nam Thị, tôi muốn gặp mặt cô một lần.” Giọng nói Nam Thần có chút run rẩy mà hấn không nhận ra được.

“Tôi không quen anh, có chuyện gì không?” Tâm Lê Thu bỗng nhiên co rụt lại, Nam Thần.

“Tôi muốn nói chuyện với cô về chuyện của Đỗ Tinh, cô rất giống với cô ấy! Cô có biết cô ấy không?”

“Thật xin lỗi, tôi không biết, anh tìm nhầm người rồi!” Giọng nói Lê Thu lạnh lẽo.

“Tôi.”

Nam Thần chưa kịp nói nữa thì điện thoại đã bị cắt liên lạc.

Nam Thần không thể làm gì khác hơn là gọi điện thoại cho Đỗ Vũ, cô ta cùng đóng phim với Lê Thu, hẳn là có thể hẹn Lê Thu ra ngoài.

Đỗ Vũ nhận được điện thoại của Nam Thần nên rất vui vẻ, trong giọng nói chứa sự nhẹ nhõm và sung sướng.

“Anh Nam Thần, sao lại rảnh rồi gọi điện thoại cho em?”

“Diễn viên Lê Thu đóng vai Đắc Kỷ trong 《 Phong Thần 》, em biết cô ấy chứ?”

“ Lê Thu?” Đỗ Vũ bỗng nhiên run lên, Nam Thần nhìn thấy cô ta sao? Sao lại có hứng thú với cô ta?

*“Tôi phát hiện cô ấy rất giống cô, nên tôi muốn gặp cô ấy!” Nam Thần nói.

“ ” Tại sao, tại sao lại là chị ấy, anh không nhìn thấy em sao! “Đã ba năm rồi anh Nam Thần! Chị em đã chết rồi anh có biết không!”

“Đỗ Vũ!” Giọng nói Nam Thần lạnh như băng: “Đó là cô!”

“Chị, đúng vậy, chị ấy là em!” Giọng nói Đỗ Vũ tràn ngập bi ai: “Anh không nhìn thấy em sao! Ba năm nay em đều ở bên cạnh anh, anh có yêu chị ấy thế nào đi nữa thì cũng nên buông tha đoạn tình cảm ấy đi chứ!”*

* . . . *:Linh: chú thích thêm chút, trong đoạn này, NT nói ĐV là ĐT, vì anh ta đang coi ĐV là ĐT để sống để nhìn, nên mới có câu: “LT giống ĐV => nhưng thực tế là giống ĐT, rồi “đó là cô”: ý nói người chết là ĐV chứ k phải ĐT.”

“ Tôi đã sớm nói với cô, tôi chỉ yêu Đỗ Tĩnh!”

“Thế nhưng chị ấy đã chết rồi, người bên cạnh anh là em!”

“.....” Nam Thần không nói gì.

Mỗi lần đều như vậy, nhắc tới Đỗ Tình là Nam Thần không nói lời nào.

Đỗ Vũ cảm thấy mình thật bi ai, vĩnh viễn đứng ở dưới cái bóng của Đỗ Tình không vươn mình lên được.

Đỗ Vũ không đồng ý hẹn gặp Lê Thu thay Nam Thần, nhưng cô nhất định phải gặp Lê Thu một lần, cô không thể để Lê Thu trở thành thế thân của Đỗ Tình, trở thành chướng ngại giữa cô và anh Nam Thần.

Lê Thu thấy Đỗ Vũ gọi điện thoại mời gặp mặt, chần chờ một chút nhưng vẫn đáp ứng.

Đó là em gái của cô.

Mặc kệ ra sao, em ấy vẫn là em gái của cô.

Đỗ Vũ và Lê Thu đi vào một căn phòng bí ẩn trong quán cà phê.

Buổi tối, Lê Thu đi đến chỗ hẹn đúng giờ, lúc ấy Đỗ Vũ đã ngồi ở chỗ đó.

Đỗ Vũ mặc một bộ quần áo cao cấp được làm riêng có màu xanh nhạt, khuôn mặt trang điểm tinh xảo như vẽ, ngồi ngay ngắn trên ghế sofa ở trong quán cà phê.

Trong nháy mắt Lê Thu cảm thấy cực kì xa lạ.

“Chị Đỗ hẹn gặp tôi có chuyện gì không?” Lê Thu nháp một ngụm cà phê đắng.

“Cô đừng có giả bộ nữa, cô có biết Đỗ Tình không!” Đỗ Vũ vừa mở miệng đã để lộ ra bản tính hung hăng vênh váo của mình.

“Có chứ, tôi có biết, e rằng không ai không biết ảnh hậu Đỗ Tình!” Lê Thu tránh nói vào vấn đề chính.

“Tôi mặc kệ cô có quen biết không, cô nhất định phải rời khỏi giới giải trí!” Đỗ Vũ đặt một tờ chi phiếu ở trước mặt Lê Thu.

“Đây là ý gì?”

“Tôi không muốn cô xuất hiện ở trước mặt mọi người.” Đỗ Vũ nói: “Đây là một ngàn vạn, cô muốn xuất ngoại hay đi nơi nào thì tùy cô, tóm lại tôi không muốn nhìn thấy cô trong giới giải trí lần nữa!”

Một ngàn vạn cơ đấy, không ngờ em gái của cô lại hào phóng như vậy!

“Tôi sẽ không rời đi!” Lê Thu nhìn thẳng Đỗ Vũ, đôi mắt của cô hiện lên tinh quang.

Đỗ Vũ cảm thấy vô cùng kinh sợ khi nhìn thấy ánh mắt của Lê Thu.

Giờ phút này cô lại có cảm giác sợ hãi, nhưng sau đó cô liền bỏ qua nó.

“Tôi khuyên cô vẫn nên ngoan ngoãn cầm tiền đi, nếu không tôi sẽ dùng vô số biện pháp để cô tự rời đi, đến lúc đó một xu cô cũng chẳng có, hơn nữa còn thân bại danh liệt!” Đỗ Vũ uy hiếp nói, cô nhất định phải xử lý người phụ nữ giống Đỗ Tình này.

“Bức ảnh lần trước do cô chụp đúng không?” Lê Thu dùng giọng điệu khẳng định nói: “Đương nhiên tôi biết năng lực của cô Đỗ không nhỏ!”

“Cô làm sao. Biết.” Đỗ Vũ nghe thấy lời này cũng sững sốt.

“Không muốn người khác biết thì đừng làm!” Lê Thu nói: “Chẳng qua, nếu để Nam Tổng biết cô chụp trộm Giang ảnh để bạn tốt của anh, thì việc này cũng không tốt lắm nhĩ!”

Đỗ Vũ kè lên một tia sợ hãi.

Cô tự ý chụp trộm Giang Giai Hành, kéo hẳn vào scandal, chuyện này Nam Thần không biết, nếu để hắn biết, chắc chắn sẽ lại hận cô thêm.

Đỗ Vũ thật không nghĩ tới Lê Thu lại có thể tra ra người đứng sau chuyện này là cô.

“Để đối phó với cô tôi tất có biện pháp, hôm nay cô không chịu đi, sau này tôi sẽ khiến cô phải cầu xin tôi để cô rời đi!”

Đỗ Vũ bỏ lại câu này rồi tức giận rời khỏi quán cà phê.

Cho dù lần nói chuyện này Lê Thu chiếm thế mạnh, nhưng cô lại không có chút cảm giác vui vẻ nào.

Dù Đỗ Vũ và Nam Thần có qua lại với nhau, nhưng Lê Thu chưa từng nghĩ tới em gái mình lại là dạng người dùng tiền uy hiếp người khác như thế.

Trong trí nhớ của cô, Đỗ Vũ là cô bé vô cùng đáng yêu hoạt bát, dưới sự bảo vệ của cô em ấy dần dần trưởng thành trở thành cô gái được chiều chuộng, cho dù yếu ớt, nhưng rất hiền lành, luôn gọi cô một tiếng chị thật ngọt ngào, lúc nào cũng làm nũng với cô. Nhưng dáng vẻ của bây giờ, thật sự là lần đầu tiên cô nhìn thấy.

Vênh vào hung hăng, sử dụng quyền lực uy hiếp đe dọa người khác.

Khỏe miệng Lê Thu hiện lên một nụ cười khổ.

Xem ra sau này Đỗ Vũ sẽ nghĩ biện pháp để đối phó cô rồi

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 22: Album mới của Tần Lâm

Quay xong « Phong Thần », Lê Thu lại tham gia ghi hình một kỳ « Sắc đẹp đột kích » mới.

Có lẽ là do những lời bình luận của cư dân mạng ở kì trước đã có tác dụng, cũng có thể là do Chu Doanh Doanh đã bị công ty mình ước thúc, mấy lần quay sau rốt cuộc cũng không bám lấy Lăng Duy làm phiền nữa, ngoan ngoãn theo sát Dương Sóc, cũng không dám nổi cáu tùy tiện nữa.

“Nếu cô ta vẫn không biết hối lỗi, anh sẽ không giữ mặt mũi cho cô ta nữa đâu!” Lăng Duy nói với Lê Thu. Nếu để cho Lâm Thăng nhìn thấy anh đây đưa không rõ với người nào khác ngoài Tiểu Dung, chắc chắn Lâm Thăng sẽ không tha cho anh dễ dàng, cũng chắc chắn không chịu để cho anh và Tiểu Dung đến với nhau.

“Anh và Tiểu Dung nhất định phải cẩn thận nhiều hơn chút, đừng để bị paparazi chụp ảnh!” Lê Thu hơi lo lắng. Nếu chuyện hai người yêu nhau bị rò rỉ ra ngoài, khẳng định Lâm Dung sẽ bị fan Lăng Duy chỉ trích, dám chắc cô ấy sẽ không thừa nhận nổi.

“Thật ra chuyện này không đáng lo, vốn Tiểu Dung tiến vào showbiz cũng chỉ do lòng hiếu kỳ của em ấy quấy phá, em ấy lại ít có tính cuồng nhiệt,” Lăng Duy thật sự không hề lo lắng việc này ảnh hưởng tới nghiệp diễn của Lâm Dung. “Lâm Thăng cũng nói qua Tiểu Dung không được tham gia showbiz lâu, nhiều lắm là hai ba năm, sau đó Tiểu Dung phải ra nước ngoài bồi dưỡng.”

Thật ra Lâm Dung vẫn rất thích thiết kế, cho nên Lâm Thăng chuẩn bị chờ thêm hai năm nữa thì thu xếp cho Lâm Dung đi học thiết kế đá quý.

“Thành thật mà nói thì cô ấy không thích hợp với showbiz, tính tình cô ấy quá thuần túy thành thực.” Lê Thu thẳng thắn nói, Lâm Dung rất thẳng thắn, lại luôn có người bảo vệ hộ tống, cô ấy chưa từng có cơ hội tiếp xúc với mặt tối của xã hội.

“Đúng vậy ah.” Lăng Duy thở dài.

Chỉ có điều, cái anh thích chính là dáng vẻ đơn thuần đáng yêu của Tiểu Dung.

“Em đã có tính toán gì về sau chưa, không phải 《 Phong Thần 》 cũng quay xong rồi sao?”

“Trước tạm nghỉ ngơi rồi tính, rồi lại nói tuyên truyền cho hoạt động hậu kỳ của 《 Phong Thần 》 cũng tốn khá nhiều thời gian!” Lê Thu nói. Tạ Tông đã nói sơ qua với cô, khi《 Phong Thần 》 chính thức chiếu bọn họ sẽ phải đi khắp toàn quốc tiến hành hoạt động tuyên truyền, đến lúc đó chắc chắn sẽ vội vàng tới chân không chạm đất.

“《 Phong Thần 》 quy tụ không ít người nổi tiếng, chờ sau khi truyền ra chắc chắn vị thế của em lại được nâng lên một tầm mới.”

“Có lẽ vậy.” Đối với những chuyện này Lê Thu đã trải qua rất nhiều lần rồi nên cũng thấy khá phai nhạt, với cô mà nói giờ đây những thứ này chỉ là kiến thức nghiệp vụ phổ thông mà thôi, “Sắp tới anh tính làm gì?”

“Chuẩn bị quay một bộ phim truyền hình hiện đại, Tiểu Dung tham gia cùng anh, nhưng em ấy không biết đây là do Lâm Thăng ngầm bỏ vốn đầu tư,” Lăng Duy nói, “Em cũng biết tình hình thực sự của giới giải trí rồi, nếu anh chọn quay bộ phim khác Tiểu Dung chưa hẳn được chọn diễn vai nữ chính! Chỉ cần vài ba người chen lấn nhắm vào họ đều có thể đẩy em ấy ra rồi!”

“Đó là chắc chắn.” Lê Thu quả quyết nói, “Đến lúc đó em sẽ tới tìm hiểu thử xem.”

“Lúc nào cũng hoan nghênh em.”

Nhưng mà không đợi Lê Thu nghỉ ngơi hai ngày, cô liền nhận được điện thoại của Thời Phần.

Lúc trước cô và Lăng Duy thu âm khúc chủ đề của 《 Tình Yêu Khuynh Thành 》 bản hợp xướng, Thời Phần đã từng mời cô tham dự chế tác album mới của Tần Lâm, chỉ có điều lúc ấy cô không nghĩ tới Thời Phần thật sự mời cô gia nhập, dù sao album của Tần ca vương mà chọn dùng người mới thì quá mạo hiểm rồi.

Chỉ có điều nếu Thòi Phần đã mở miệng, cô cũng không ngốc đến mức đi từ chối.

Khi Lê Thu đi tới phòng thu âm của Tần Lâm, không khỏi khen ngợi không hổ là phòng thu âm chuyên thuộc dành cho ca vương. Phòng thu âm nằm ở tầng đỉnh cao ốc công ty EM, chiếm trọn vẹn không gian một tầng, có được tất cả phương tiện tốt nhất của công ty, không gian rộng lớn, thiết bị đầy đủ hết lại được quy hoạch cao. Có lẽ là vì suy tính tới sở thích của Tần Lâm, cả phòng thu âm đều có một màu xanh da trời, trông có vẻ rất bình thản.

Giờ phút này trong phòng thu âm chỉ có một mình Thòi Phần.

“A Lâm lát nữa sẽ tới, em thử nhịp điệu đoạn điệp khúc mà em sẽ song ca với A Lâm đi, làm quen trước một chút!” Thòi Phần đưa qua một tờ giấy A4, bên trên có ghi khúc phổ và ca từ.

Album này Tần Lâm dùng làm số đặc biệt chuẩn bị cho lễ Nô-en, thu 11 bài hát, song ca chỉ có một bài, chính là bài này 《 Cây thông Noel 》.

“(Nam) tình yêu cây thông Nô-en

Treo đầy lời chúc phúc

Dựa sát vào nhau ngồi dưới tàng cây

Nhìn bông tuyết kia bay múa

Nhớ tới món quà em dành riêng tặng anh

Cảm giác hạnh phúc vô tình tuôn tràn

(Nữ) tình yêu cây thông Nô-en

Có pháp thuật rực rỡ

Mở ra bản đồ trong tay

Tìm kiếm đất nước yêu thương

Độ ẩm hai ta có thể ngăn cản gió lạnh thấu xương

Cả đời này có anh cùng chung bước em đã rất thỏa lòng

(Hợp) Anh/em rất thỏa lòng

Dưới bóng đêm lãng mạn không khí thoảng chút mãnh liệt

Tuyết long lanh thuần khiết như tình yêu đời ta

(Nam) Em tựa vào vai anh

Hình ảnh này ngừng trôi trong nháy mắt xúc động lòng người

Ngọn đèn lưu ly bảy màu chớp sáng gợi cảm nỗi nhớ của anh

(Hợp) yêu trang sức mỗi ngày

Mãi đến lâu dài.

Bài hát này làn điệu trong sáng, không yêu cầu phát huy kỹ thuật quá cao. Chỉ có điều nhìn ca từ này, Lê Thu không khỏi nhớ lại Tần Lâm mê ca hát nên hẳn sẽ không đuổi giết cô đâu nhỉ.

“Bài hát này có độ khó không cao, dựa vào năng lực của em chắc không có vấn đề gì, chờ một lát A Lâm đến đây hai người cố gắng phối hợp thật tốt!” Thời Phần nói xong, “Luyện tốt rồi mới quay một MV đơn giản sau.”

“Ừ, được.”

Lúc Lê Thu một người ngồi nghe làn điệu trong tai nghe, cửa phòng thu âm bị đẩy ra.

Người tới thân cao ước chừng 1m8, mặc áo somi màu lam nhạt và quần thường màu đen, tôn lên làn da đặc biệt trắng nõn.

Anh chính là ca vương — Tần Lâm.

“Chào em, tôi là Tần Lâm!” Một đôi tay thon dài trắng nõn hiện ra trước mặt Lê Thu.

Lê Thu tháo tai nghe xuống, bắt tay anh.

Tĩnh tĩnh Tần Lâm lạnh nhạt, nhưng những người đam mê ca hát lại cứ một đám rồi một đám mê muội anh. Ngoại trừ khuôn mặt đẹp trai ra, thì giọng hát của anh lại càng là thứ duy nhất trên đời, vô luận tone cao, tone trung hay giọng thấp, anh đều có thể khống chế hoàn mỹ, lượng tiêu thụ album hàng năm luôn đứng vị trí đầu bảng, tất cả mọi người đều gọi anh bằng cái tên “Ca thần trời sinh!”

Thực lực Tần Lâm đương nhiên miễn bàn, Lê Thu cũng phát huy rất khá.

Đối với biểu hiện của hai người Thòi Phàn rất hài lòng, hai người chỉ luyện mấy lần đã được Thòi Phàn hoà âm triệt để.

“Giọng của em rất tốt!” Tần Lâm phá lệ khen ngợi Lê Thu một câu.

“Cảm ơn lời bình của anh Tần!” Lê Thu cũng kinh ngạc Tần Lâm lại có thể nói cô “Rất tốt” .

Lúc này Tần Lâm bỗng nhiên đưa qua một quyển sổ nhỏ màu lam và một cây bút.

“Xin ký cho tôi một chữ!” Tần Lâm bình tĩnh nói.

Ah! ?

Ca thần tìm cô kí tên?

Lê Thu vô cùng khó hiểu mà ký và ghi tên xuống chỗ trống trên trang giấy.

Dường như nhìn ra nghi hoặc của Lê Thu, Tần Lâm nói một câu “《 Tình Yêu Khuynh Thành 》 rất hay rất đẹp!”

Nhất thời Lê Thu có cảm giác ngổn ngang trong gió, Tần Lâm cũng xem phim truyền hình! Còn tìm người muốn xin chữ ký!

Mãi đến khi rời khỏi phòng thu âm Lê Thu vẫn luôn ở trong trạng thái như lọt vào đám sương mù.

“A Lâm, em dọa cô ấy rồi !” Thòi Phàn nở nụ cười một tiếng.

“...” Sắc mặt Tần Lâm lại có thể thoáng phỉếm hồng.

Nhìn thấy bộ dáng đáng yêu này, Thòi Phàn nhin không được đi lên phía trước hôn lên gương mặt anh một cái.

Về mặt Tần Lâm càng hồng hơn.

Thòi Phàn ôm Tần Lâm vào ngực, một tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt anh.

Người khác sao có thể biết được thật ra nam thân ca vương nhìn như lạnh nhạt thế thôi nhưng trong nội tâm anh rất ngượng ngùng!

Người khác càng không biết Thòi Phàn và Tần Lâm đã sớm đến với nhau, từ lúc Tần Lâm chưa nổi danh, Thòi Phàn cũng không phải là tổng giám đốc âm nhạc hai người đã là một đôi rồi.

Lời của bạn Linh:

Quác quác, hồ nhà chúng ta có một cặp nam nam, yêu anh ca vương chết mất, người gì dễ thương quá đi, giờ tui mới biết ở đây có chuyện tình đam mỹ. Ôi đam mỹ

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 23: Quay MV

MV 《Cây thông Noen》 là do Lê Thu và Tần Lâm đảm nhiệm vai chính cùng quay chung.

Tình tiết được xây dựng rất đơn giản, nam sinh và nữ sinh tình cò quen nhau ở ven đường trong đêm Giáng sinh, vừa gặp đã yêu, với hai người mà nói đêm Giáng sinh hàng năm là đêm quan trọng nhất trong cuộc sống, nhưng rồi cả hai lại vì một hiểu lầm nhỏ mà chia tay, cũng trong đêm Giáng sinh năm ấy hai người lại ă ỷ gặp nhau tại nơi đầu tiên gặp gỡ, cả hai hoà hảo như lúc ban đầu.

“Kịch bản là vậy, không có vấn đề gì chứ?” Thòi Phàn đảm đương đạo diễn của MV này.

“Ừ, tôi không sao.” Lê Thu nói.

*

MV chính thức khởi quay.

Cảnh một.

Đêm Noel ánh đèn đầu phố lấp loè, khắp nơi đều là những đôi yêu nhau ngọt ngọt ngào ngào.

Một nữ sinh khoác áo lông trắng dày đang bước đi một mình trên đường, trong miệng thỉnh thoảng còn phả ra hơi lạnh khiến hình ảnh trước mắt cô như nhòe đi.

Bộp!

Cô gái nhỏ mơ màng không nhìn rõ đường đường như vừa va vào thứ gì.

“Bạn không sao chứ?” Giọng nam dịu dàng vang lên trên đỉnh đầu cô.

Nữ sinh ngẩng đầu, khuôn mặt tuần dật mang theo tươi cười ấm áp của nam sinh hiện ra.

Đáy lòng cô gái nhỏ như bị rung động mạnh, trên mặt nữ sinh hiện lên ánh đỏ.

“Nếu bạn cũng đi một mình, vậy không bằng hai chúng ta cùng đi chung nhé?” Nam sinh nói.

“Ừ.”

Hai người chậm bước trong dòng người đông đúc nhốn nháo mà lại như cả thế giới giờ đây chỉ còn lại mỗi bọn họ.

Cảnh hai.

Nam sinh và nữ sinh cứ thế trở thành bạn bè.

Bọn họ cùng đi dạo phố, cùng ăn com, như đôi bạn bình thường, mãi đến mùa Noel thứ hai.

“Mỗi đêm Noel về sau chúng ta đều cùng nhau trải qua có được không?”

“Ừm, được.”

Và thế bọn họ chính thức trở thành người yêu.

Cảnh ba.

Có lẽ là vì hai người gặp nhau quá mức tình cờ, có lẽ vì vừa gặp đã yêu nên thời gian quá ngắn, cũng có lẽ là do bọn họ còn chưa tìm hiểu rõ nhau.

Hai người bắt đầu tranh cãi, bắt đầu chia rẽ, cãi nhau chỉ vì vài chuyện bé con con.

Dưới sự kích động, cả hai chia tay mỗi người một hướng.

Cảnh bốn.

Lại một đêm Noel nữa tới, nữ sinh cô đơn đi trên đường, dường như không thấy được không khí sung sướng chung quanh mình.

Cô không biết cô muốn đi đâu, cũng không biết mình muốn làm gì tiếp.

Giờ anh đang ở đâu đang làm gì...

Phải chăng anh đã tìm được người cùng anh trải qua đêm giáng sinh rồi...

Nữ sinh nhớ lại, dần không tự chủ được, nước mắt doanh trùng.

“Đã nói sẽ hạnh phúc bên nhau mỗi mùa Giáng sinh, em chạy loạn như vậy khiến anh tìm em thật vất vả!”

Giọng nói quen thuộc thỉnh thoảng vang lên làm cô kinh ngạc ngẩng đầu.

Trên khuôn mặt anh vẫn mang nụ cười tươi khiến cô rung động không thôi ngày ấy, giờ đây nụ cười ấy lại khiến cô khóc không thành tiếng.

“Bé ngốc!” Nam sinh thở dài, sau đó yêu chiều ôm cô vào ngực, “Đã nói sẽ mãi bên nhau rồi!”

*

“Hiệu quả rất tốt!” Thòi Phàn khen ngợi.

“Phải!” Lúc này Tần Lâm lấy lại dáng vẻ cao ngạo lạnh lùng trước sau như một của mình.

Tình tiết vở kịch này với Lê Thu mà nói nó rất dễ dàng, mà Tần Lâm đã tham gia quay rất nhiều MV đương nhiên lại càng quen tay, hai người ăn ý đúng nhịp, MV hoàn thành rất thuận lợi.

“Lê Thu, lát nữa đi ăn khuya chung đi!” Thòi Phàn gửi lời mời, quay xong MV thì cũng gần chín giờ tối rồi.

“Không cần, mọi người đi ăn đi!” Lê Thu từ chối. Thật ra nói cho cùng hai bên vẫn chưa quá quen thuộc, tùy tiện đồng ý đi chung không hay cho lắm.

“Cùng đi.” Tần Lâm cao lãnh nói.

Đối mặt với người như vậy Lê Thu rất không có biện pháp, dường như bọn họ không tiếp thụ ý kiến của cô và ý kiến của hai bên đều không gặp nhau thì phải.

“Đi ăn chung đi, a Lâm thật sự rất yêu thích em!” Dường như nhìn ra Lê Thu đang do dự Thòi Phàn nói, “Ba người cùng đi không phải lo sẽ gặp scandal gì.”

Lê Thu chỉ có thể đáp ứng.

Ba người tới nhà hàng tiệc đứng (buffet) sa hoa, dù đã về khuya nguyên liệu nấu ăn vẫn rất đầy đủ.

Lê Thu và Thòi Phàn cùng đi lấy đồ ăn, Tần Lâm ngồi chờ ngoài ghế.

“Em đừng nhìn bẽ ngoài A Lâm có vẻ rất khó đến gần, thật ra em ấy thật rất đáng yêu!” Thòi Phàn nhìn ra Lê Thu hơi câu nệ, lặng lẽ nói.

“...Đáng yêu? Là ý nghĩa bình thường kia í hả? Không phải chứ?”

Song Lê Thu lại phát hiện Tần Lâm rất thích ăn đồ ngọt, nhất là bánh ngọt và các loại pudding thạch hoa quả.

“Chỉ được ăn hai cái, nếu ăn nhiều hơn thì tuần này không được ăn đồ ngọt nữa!” Thòi Phàn bung miếng bánh ngọt thứ ba trước mặt Tần Lâm đi, “Trước đó em đã bảo đảm thể nào, quên rồi hả?”

Tần Lâm chỉ có thể yên lặng quay đầu đi dùng bữa, thỉnh thoảng liếc mắt nhìn cái bánh bé nhỏ đã bị đưa đi, bộ dạng này nhìn qua quả thật có chút đáng thương.

Chỉ có điều Lê Thu không tiện nói gì, chỉ đành yên lặng dùng bữa.

Thế nhưng, lấy nhãn lực của Lê Thu cũng nhìn ra giữa hai người Thòi Phàn và Tần Lâm có quan hệ vô cùng đặc biệt.

Cái gì Thòi Phàn cũng quản, không được ăn đồ ngọt quá nhiều, không ăn rau xanh là không được, ăn tôm sẽ lột vỏ trước sau đó cho vào đĩa của Tần Lâm.

Đối với hai người đàn ông mà nói, hành động như vậy thật quá thân mật rồi.

Chẳng qua Lê Thu cũng không muốn suy nghĩ theo hướng quá sâu sắc.

“Quay xong em còn thu xếp việc gì nữa không?” Thòi Phàn hỏi.

“Còn hoạt động truyền bá phim điện ảnh nữa ạ.”

“Là 《Phong Thần》 ư?” Thòi Phàn nhớ tới vụ scandal lúc ấy, “Khi nào phim chiếu?”

“Ngày mười tháng mười hai sẽ làm lễ mở màn, tới hai mươi sẽ công chiếu.” Lê Thu trả lời.

“Chúng tôi có thể đi xem lễ chiếu mở màn không?” Tần Lâm đột nhiên hỏi.

“...” Lê Thu sững sốt một phen, rồi mới mê mang mà nhìn về phía Thòi Phàn, Tần Thiên vương hẳn là người bận rộn công việc, có thời gian đi xem sao?

“Thật ra album của A Lâm cũng gần như xong rồi, vẫn có thời gian đi xem buổi công chiếu mở màn.” Thòi Phàn cười nhìn thoáng qua Tần Lâm.

“Nếu hai người muốn xem em sẽ tặng hai người hai tấm vé vào bàn hâm lễ chiếu mở màn.”

“Chúng tôi sẽ đi.” Tần Lâm trả lời rất nghiêm túc.

Lê Thu chợt cảm thấy trên người Tần Lâm như có một cảm giác kỳ diệu, chính là cảm giác “Ngốc manh” mà dân mạng hay nói!

Ba người ăn cơm xong Thời Phàn và Tần Lâm tiễn Lê Thu về nhà trọ.

Thời Phàn lái xe, Tần Lâm ngồi bên ghế lái phụ, từ từ chạy về biệt thự của hai người.

“A Lâm, dường như em đối xử với cô ấy rất khác biệt.” Thời Phàn cũng có chút khó hiểu, đương nhiên anh không cảm thấy là do Tần Lâm thay lòng đổi dạ hay cái gì.

“...Em cảm thấy cô ấy rất giống chị Tinh.” Tần Lâm hơi do dự nói.

“Thật vậy sao?”

“Kỹ thuật diễn giống, tính tình cũng giống.” Bản thân Tần Lâm cũng cảm thấy rất kỳ quái, “Thậm chí tới cả thói quen lúc ăn cơm của cô ấy cũng có cảm giác...”

“Nhưng Đỗ Tinh đã qua đời gần ba năm rồi.” Thời Phàn lắc đầu, rồi mới nói.

“Ừ.” Tần Lâm hơi rầu rĩ.

“Kỹ thuật diễn của em ấy quả thật không thua ai, cái khác anh không tiện nói tốt không.” Thời Phàn an ủi, “Đã vậy em cứ coi cô ấy là Đỗ Tinh đi!”

Thời Phàn biết ý nghĩa của Đỗ Tinh với Tần Lâm, chẳng qua Tần Lâm chỉ coi Đỗ Tinh như chị gái như người thân.

Lê Thu không biết hai người đang bàn bạc về cô, cô chỉ chợt nhớ tới lúc cô còn là Đỗ Tinh cô và Tần Lâm từng có duyên gặp mặt một lần.

Đỗ Tinh là nghệ sĩ lớn giàu kinh nghiệm trong giới diễn viên nghệ sĩ, còn Tần Lâm là Thiên vương trong giới ca hát, hai người rất ít khi cùng xuất hiện. Chỉ có một lần, là trong đêm dạ hội sau khi trao giải Ảnh hậu, Tần Lâm lúc ấy có thể coi là khách quý giữa đường lên hát tặng một bài hát, đẩy lên một trận hào hứng. Khi đó cô từng có lần gặp ngắn với Tần Lâm ở sau hậu trường, chỉ là chưa nói gì cả.

Cho nên cô chưa từng nghĩ đến Tần Lâm lại có thể có tính cách ngốc manh, thật khiến người ta thoáng thấy buồn cười.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 24: Lễ chiếu mở màn

Edit + beta: Linux

Ngày mười tháng mười hai là hôm thực hiện lễ chiếu mở màn bộ phim điện ảnh ma huyền 《 Phong Thần 》, qua nhiều lần tinh chế bộ phim hoàn mỹ hao tổn lượng lớn nhân lực tài lực cuối cùng cũng có thể công chiếu trước mặt mọi người.

Hội trường buổi chiếu được bố trí cực kỳ long lẫy, hai chữ “Phong Thần” lớn chạm rồng làm từ đại kim thiếp vàng được đặt trên sân khấu, trang trí chung quanh cũng đều long lánh ánh vàng đỏ.

“Em lấy hai tấm vé mời là để đưa cho ai hả?” Tạ Tông tò mò hỏi thăm.

“Nếu bọn họ tới vậy không cần hỏi, nếu không có thời gian vậy cũng không nhất thiết phải rõ.” Lê Thu trả lời.

Thật ra hai tấm vé tham dự lễ chiếu mở màn đó Lê Thu đã đưa cho Thời Phàn và Tần Lâm.

“Em đó.” Tạ Tông bắt đầu dĩ lắc đầu.

Tối tham dự lễ công chiếu ở đây hôm nay trừ các diễn viên chính ra, còn có nhiều phóng viên của các tạp chí lớn.

Lê Thu cũng thấy Nam Thần đến đây, chỉ có điều với tư cách là nhà đầu tư của bộ phim này việc anh xuất hiện tại đây cũng là chuyện đương nhiên.

“Chào em, anh là Nam Thần!”

Nam Thần mặc một bộ vest đen làm nổi bật hương vị của một tình anh thương trường.

“Chào anh!” Lê Thu thản nhiên đưa tay. Nhìn thấy Nam Thần trái tim cô lại vô cùng bình tĩnh.

Có lẽ cô vốn không yêu anh nhiều tới mức đó.

“Nghe đạo diễn Tạ nói em có thiên phú và thực lực rất cao, không biết em có muốn tới Nam thị không?” Nam Thần trực tiếp gửi lời mời chào với Lê Thu. Rất giống Đỗ Tình, thật sự quá giống, không phải cái giống từ ngoại hình, mà là khí chất tản mát ra từ trong xương cốt, quả thực giống Đỗ Tình như đúc.

“Cảm ơn ý tốt của Nam tổng,” Lê Thu cau mày trả lời, “Chỉ có điều EM rất tốt với tôi, trước mắt tôi còn chưa có ý định đổi nơi công tác.”

“Nam thị sẽ không bạc đãi em, tiền vi phạm hợp đồng công ty cũng có thể trả thay em!” Nam Thần nói, anh thật sự rất muốn lấy được cô ấy.

“Không đáng...”

“Anh Nam Thần!”

Lê Thu chưa nói xong đã bị Đỗ Vũ vội vã ngắt lời.

Nam Thần mắt hứng nhìn Đỗ Vũ, đẩy cánh tay đang kéo tay mình của Đỗ Vũ ra.

“Những gì anh vừa nói, em vẫn nên suy xét cẩn thận hơn rồi trả lời anh!” Nam Thần nói với Lê Thu, “Nam thị sẽ giúp em phát triển tốt hơn!”

Sau đó Nam Thần rời khỏi nơi này.

“Tôi cảm cô đến gần Nam Thần!” Ánh mắt nhìn Lê Thu của Đỗ Vũ ẩn chứa thái độ thù địch và cảnh giác.

“Tôi cũng không có hứng thú đó.” Lê Thu nói.

“Nếu cô dám tới Nam thị, tôi tất sẽ khiến cô chết thê thảm!” Đỗ Vũ cắn hận nhìn Lê Thu.

Lê Thu phì cười một tiếng, ngay sau đó tới sát bên tai Đỗ Vũ.

“Cô vẫn quá coi trọng đàn ông của cô rồi, mà cũng phải dù sao anh ta cũng là cô đoạt được từ tay người khác!”

Hận ý trong mắt Đỗ Vũ lại càng lớn hơn.

Lê Thu chẳng thèm để ý, nhịp bước nhẹ nhàng đi về phía sân khấu công chiếu.

Trước khi công chiếu thử còn có một khâu phỏng vấn nho nhỏ, sẽ hỏi một số vấn đề chính trong bộ phim này.

“Xin hỏi đạo diễn Tạ, theo ông ý nghĩa của bộ điện ảnh này là gì?” Người chủ trì đặt câu hỏi.

“Bộ phim này sẽ trình diễn về một mặt mà trước nay tất cả quý vị đều xem nhẹ, cá nhân tôi cảm thấy kịch bản này có ý tưởng rất tân tiến!” Tạ Tông trả lời ngắn gọn.

“Xem ra bộ phim này rất đáng để chờ mong đây!” Người chủ trì lại chuyển hướng sang Giang Giai Hành, “Có thể nói quan điểm của Giang Ảnh Đế về Võ Thành vương là gì được chứ?”

Hôm nay Giang Giai Hành mặc một bộ vest khá thoải mái, chỉ đứng đó thôi cũng đủ khiến người khác không thể bỏ qua.

“Võ Thành vương quả thực là một người anh tuấn uy vũ, nhưng tôi không thể không thừa nhận rằng vận số của ngài ấy cũng quá tốt. Trụ vương bất kính khinh nhờn Nữ Oa, ngài ấy liền có được thiên thời, Trụ vương bạo ngược vô đạo khiến dân chúng lâm than, ngài ấy lại có được địa lợi, Khương Tử Nha rời núi tương trợ, ngài ấy chiếm thêm cả nhân hòa,” Giang Giai Hành cân nhắc rồi nói, “Thiên thời địa lợi nhân hòa, tất cả những cái này ngài ấy đều có, vậy có thể nói Võ Thành vương là một người vô cùng may mắn!”

“Lý giải của Giang Ảnh Đế về Võ Thành vương quả thật rất không bình thường đó!”

Người chủ trì lại theo thứ tự phỏng vấn đám người Đỗ Vũ, Chu Kha.

Nhưng anh ta lại cố tình bỏ qua Lê Thu.

Xem ra có người cố ý thu xếp như vậy.

Lúc này sắc mặt Tạ Tông và Giang Giai Hành, Chu Kha, kể cả Nam Thần đều có vẻ khó chịu rồi.

Chỉ có Lê Thu vẫn bình thường, vẻ mặt như cũ sóng nước chẳng xao động ở một bên, như một đoá sen thu.

Đối với vẻ bình tĩnh lúc này của Lê Thu các phóng viên ở đây đều có thêm sự khen ngợi dành cho cô.

Khâu phỏng vấn kết thúc, bộ phim chính thức phát sóng.

Các phóng viên tới xem đều không khỏi cảm thán bộ phim này được chế tác quá thật rất hoàn mỹ, hình thức hoành tráng, đặc hiệu lại càng không thua gì những bộ phim có tiếng ở nước ngoài. Theo từng bước triển khai tình tiết trong tác phẩm, mọi người đều không khỏi đắm chìm vào đó.

Nhưng cái quan trọng là, sau khi xem xong mọi người đều xuất hiện một thắc mắc chung.

Cho dù bề ngoài nhân vật tên Ấp Khương được xếp vị thứ chỉ dưới mỗi mình Võ vương, nhưng mà rốt cuộc trong bản điện ảnh này Ấp Khương là nữ chính của Võ vương, hay Đắc Kỷ mới là nữ chính hả!?

Thật ra cũng khó trách mọi người có thắc mắc về chuyện này, do kỹ thuật diễn của Đỗ Vũ quá cứng nhắc Tạ Tông bèn quyết định cắt giảm rất nhiều phần diễn của Ấp Khương trong nguyên bản, ngoài ra còn tăng thêm phần diễn cho Đắc Kỷ, do đó đã làm nổi bật tầm quan trọng của Đắc Kỷ, còn Ấp Khương ngược lại lại trở thành một nhân vật qua đường không quan trọng.

Lúc này, Đỗ Vũ ngồi bên dưới mới xem xong bộ phim, sắc mặt đen như mực.

Kết thúc bộ phim là phân đoạn phóng viên đưa ra câu hỏi, mọi người không hẹn mà cùng sôi nổi hỏi vấn đề này.

“Với này bộ điện ảnh mà nói, không một ai là nhân vật chính tuyệt đối cả, tất cả đều là kết cấu để tạo thành thế giới mà thôi. Mỗi người có một điểm đặc biệt riêng, chú trọng từng phương vị khác nhau, hiệu quả hiện ra cuối cùng cũng khác nhau!” Tạ Tông chỉ tăng cho mọi người một câu trả lời lập lòe nước đôi.

“Như vậy Đỗ Vũ có cho rằng phần diễn của cô quá ít không?”

“Đạo diễn thu xếp như thế nào tôi sẽ không nghi ngờ, đạo diễn Tạ làm vậy hẳn là có dụng ý riêng mình.” Cho dù nhìn qua sắc mặt Đỗ Vũ rất không tốt những vẫn trả lời câu hỏi.

“Thế Lê Thu, cô nghĩ gì về điều này?”

Thật ra Lê Thu cũng có chút kinh ngạc về thành phẩm chế tác cuối cùng, cô không nghĩ tới phần diễn của Đỗ Vũ bị xóa bỏ nhiều như vậy.

“Cách nghĩ của tôi cũng giống Đỗ Vũ, chúng tôi chỉ là diễn viên không phụ trách tới phần chế tác hậu kỳ!” Lê Thu trả lời.

“Đạo diễn Tạ có cái nhìn thế nào về diễn xuất của cô Lê Thu đây?”

“Lê Thu là một diễn viên giỏi, diễn xuất rất tốt, tôi rất hi vọng sẽ được tiếp tục hợp tác với cô ấy về sau!” Tạ Tông đánh giá rất cao về Lê Thu.

Các phóng viên như ngửi được một ý vị không rõ, ánh đèn flash liên tiếp chớp tắt không ngừng trước Lê Thu.

Sau khi lễ chiếu mở màn kết thúc Lê Thu chuẩn bị rời khỏi thì bà vai đột nhiên bị vỗ một cái.

Lê Thu quay đầu liền nhìn thấy hai người mặc trang phục khiêm tốn màu đen, còn mang hai chiếc mũ lưỡi trai rất lớn.

Một người trong đó ngẩng đầu lên, người được che dưới chiếc mũ rõ ràng là Thôi Phàn.

Như vậy người còn lại chắc chắn là Tần Lâm.

“Em còn tưởng hai người không có thời gian rảnh tới đây nữa đó!” Lê Thu cũng lấy làm kinh hãi, lúc trước cô không có nhìn thấy hai người.

“Nếu không cẩn thận che giấu xử lý, bị phóng viên nhìn thấy sẽ rất phiền toái.” Thôi Phàn trả lời.

“Thật ra xem trong CD cũng giống nhau mà.”

“A Lâm thích phong cách diễn của em, nhất định phải rút thời gian đi ủng hộ một chút mới chịu!” Thôi Phàn không biết làm sao nói, may mắn đợt ghi âm lần trước của Lê Thu và Tần Lâm diễn ra khá thuận lợi, chỉ tốn thời gian rất ngắn, giờ album đã gần như xong, nếu không cẩn bản không có thời gian đi xem.

“Em diễn rất giỏi!” Tần Lâm vô cùng nghiêm túc khen ngợi Lê Thu, hai mắt nhìn cô lấp lánh hữu thần.

“Cảm ơn.”

“Chúng ta tìm một chỗ rồi tâm sự,” Tần Lâm thoáng ngừng, “Chị Tình...”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 25: Tần Lâm nhận thân*

Edit + Beta: Linxu

*Cũng không hẳn là nhận thân, nhưng mọi người đọc chương này xong sẽ hiểu. Cơ bản là vì Linh ko biết nên đề tiêu đề sao cho đúng mà thuận tai nên đề như vậy.

Đột nhiên nghe một tiếng “Chị Tinh” của Tần Lâm, Lê Thu chợt hoảng hốt trong phút chốc, sau đó lại khôi phục như thường.

“Cậu đang nói gì ah.” Dáng vẻ Lê Thu vô cùng tự nhiên nhìn Tần Lâm. Sao cậu ấy có thể nhận ra cô, ngay cả hai người từng thân mật nhất với cô là cả Đỗ Vũ và Nam Thần đều không nhận ra cô, chỉ cho rằng cô tương tự Đỗ Tinh mà thôi. Mà Tần Lâm, hai người hầu như chưa từng gặp nhau chưa từng cùng xuất hiện lần nào cả.

“Chúng ta tìm một chỗ rồi hãy nói, nơi này không tiện.” Thờì Phàn nghe được xưng hô của Tần Lâm cũng kinh ngạc một phen, sau đó nhìn nhìn bốn phía, may mắn lúc này giới truyền thông đều rời khỏi rồi, người ở hiện trường đang sắp xếp đồ đạc, không ai chú ý tới bọn họ.

Lê Thu không có cách nào đành phải đi theo hai người ra ngoài.

Hai người lái một chiếc Audi màu đen khiêm tốn, trông khá đại chúng.

Thời Phàn phụ trách lái xe, Tần Lâm ngồi ở ghế lái phụ, Lê Thu ngồi vào hàng ghế sau.

Dọc theo đường đi ba người đều không mở miệng nói chuyện.

Tần Lâm như đang lên tinh thần chuẩn bị, còn Lê Thu thì không biết nên nói gì.

Bất chấp gió lạnh, chiếc xe chạy một đường từ nội thành tới một khu biệt thự vắng lặng, cuối cùng dừng lại trước tòa biệt thự ba tầng màu xanh trắng.

Đây là nhà của Thời Phàn và Tần Lâm.

Cửa chính biệt thự được mở ra, tầng một của biệt thự là một phòng tiếp khách, trên thảm lông cừu lớn bày một bộ sofa bao da màu trắng, trên sofa có đặt vài chiếc gối ôm vuông màu lam nhạt, trước mặt bộ sofa là một bàn trà thủy tinh trong suốt, phía trên xếp bộ ly màu lam tinh xảo, đối diện là chiếc TV màn hình lớn 70 inch, ở trên sô pha và bàn trà là bộ đèn treo thủy tinh lộng lẫy, một bên tường toàn bộ là cửa sổ sát đất, treo rèm cửa xanh lam, góc phòng khách còn lại đặt bàn đàn Piano màu trắng, trên bàn phím còn đặt quyền nhạc phổ đang được mở ra.

Tần Lâm và Lê Thu ngồi ở hai đầu sofa, Thời Phàn bưng ba cốc nước hoa quả tới.

“Em biết chị là Đỗ Tinh!” Hai mắt Tần Lâm sáng quắc không nháy nhìn chằm chằm Lê Thu.

Trong lúc nhất thời Lê Thu không biết trả lời thế nào.

Nếu là Nam Thần hay Đỗ Vũ, có lẽ cô còn biết ứng phó ra sao, nhưng mà người ngồi đây lại chính là người cô không hề quen biết, Tần Lâm.

Hơn nữa cô thật sự không rõ, sao Tần Lâm lại nhận ra cô!

“Cậu nhận nhầm rồi, Đỗ Ảnh hậu đã qua đời ba năm rồi!” Lê Thu chỉ nói như thế.

“Em không nhận sai,” Tần Lâm vô cùng nghiêm túc nhìn cô, “Em có thể nhận nhầm bất kỳ người nào nhưng sẽ không nhận nhầm chị!”

Thật quá kinh ngạc khi Tần Lâm có thể chắc chắn như thế.

“Đại Tinh!” Tần Lâm gọi lên cái tên này trong vô vàn cảm xúc.

Nghe tới cái tên “Đại Tinh” này Lê Thu kinh ngạc mở to hai mắt.

Trong trí nhớ của cô dường như chỉ có một bé trai gọi tên cô như vậy.

Đó là lúc cô và Đỗ Vũ vừa mới đến cô nhi viện sống.

Lấy lớn lẫn nhỏ là chuyện thường ở cô nhi viện, lúc ấy nhờ có cô bảo vệ Đỗ Vũ, ít nhất có thể xem như Đỗ Vũ không bị ai bắt nạt.

Tình cờ có một ngày, vào giờ ăn trưa cô nhìn thấy một bé trai cỡ bốn năm tuổi ru rú một mình trong góc tường, quần áo trên người đều rách tung toé bẩn thỉu vô cùng, xuất phát từ ý muốn bảo hộ không thể nói rõ lý do, Đỗ Tinh bé nhỏ khi đó đã đi qua nói chuyện với cậu bé.

“Em sao vậy?” Đỗ Tinh ngồi xổm người xuống sờ sờ đầu bé trai.

Bé trai nâng đầu nhỏ giữa hai chân lên, cho dù trên mặt đã bị nước mắt và bùn đất bôi bẩn nát bét, nhưng Đỗ Tinh vẫn bị cặp mắt to tròn kia hấp dẫn, đôi con ngươi trong suốt sáng rõ hết như hắc bảo thạch.

“Đồ ăn bị cướp đi rồi...” Bé trai thấp giọng nói, cậu quá nhỏ, lúc nào cũng bị bắt nạt.

“Không sao, em ăn đồ ăn của chị đi!” Đỗ Tinh đưa cơm của mình tới trước mặt cậu bé. Cơm ở cô nhi viện rất đơn giản, chỉ là chút cải trắng xào và một cái bánh mì.

“Vậy chị sẽ ăn gì?” Bé trai dù rất đói nhưng cũng biết ngại ngần không cầm lấy ngay.

“Không sao đâu, chị không đói lắm!” Đỗ Tinh lập tức tươi cười như ánh mặt trời chiếu sáng bầu trời của bé trai.

“Chị tên là Đỗ Tinh, em tên gì vậy?”

“Em không có tên, mẹ viện trưởng gọi em là tiểu đậu đính!”

“Tiểu đậu đính, cái tên thật đáng yêu!”

Về sau Đỗ Tinh mang theo Đỗ Vũ đồng thời phía sau cũng có một bé trai đi theo.

Bé trai kia gọi cô là “Đại Tinh”.

Sau nữa bé trai được nhận nuôi, còn cô dẫn Đỗ Vũ rời khỏi cô nhi viện, từ đó chưa từng gặp lại.

“Em là tiểu đậu đính...” Lê Thu không khỏi thốt ra tiếng, sau đó lại dừng lại.

Trong mắt Tần Lâm chứa đầy vui sướng hân hoan, vội vàng gật đầu.

“Đại Tinh!” Cuối cùng Tần Lâm cũng xác nhận được Lê Thu thật đúng là Đỗ Tinh.

“Haiz!” Lê Thu thờ dài, không còn cách nào, “Sao em có thể nhận ra chị?”

Thật ra lúc đầu Tần Lâm cũng không rõ lắm chỉ hơi cảm thấy Lê Thu và Đỗ Tinh có chút tương tự nhau thôi, nhưng hai người thực tế lại cách nhau quá xa.

Lần trước anh muốn Lê Thu kí tên cho anh, dù Lê Thu cố ý che giấu nét chữ, nhưng cách viết chữ của một người không thể thay đổi hoàn toàn một cách dễ dàng như vậy, lúc ấy anh cũng có chút hoài nghi. Sau đó lại đi quay MV chung với Lê Thu, cùng hát chung, anh lại càng hoài nghi Lê Thu chính là Đỗ Tinh nhiều hơn.

Mãi đến ngày hôm qua, sau khi anh nhận được kết quả giám định nét chữ.

Nét chữ hai người cơ bản giống hệt nhau, có thể phán định là do cùng một người viết!

Lúc ấy Tần Lâm thật sự mừng như điên.

Kiếp trước anh có biết Đỗ Tinh hoạt động trong showbiz, nhưng vì quá ngượng ngùng còn vì vài vấn đề khác nên anh không dám đi nhận người quen với cô ngay, không nghĩ tới sự chần chừ của anh lại chỉ nhận được tin tức Đỗ Tinh đã mất.

Anh không tìm Đỗ Vũ, bởi vì tiềm thức nói cho anh biết, quan hệ Đỗ Vũ và Đỗ Tinh không hề hài hòa như bề ngoài. Thậm chí anh còn từng hoài nghi có phải Đỗ Vũ hại Đỗ Tinh không, bởi vì hầu như người người đều biết sau khi chị gái qua đời Đỗ Vũ lại có quan hệ không rõ ràng với Nam Thần, nhưng anh cũng không tra được gì.

Mà lần này lại có thể gặp lại Đỗ Tinh, Tần Lâm thật vui mừng quá đỗi.

“Chị Tinh, sao chị lại thành thế này?” Tần Lâm khó hiểu hỏi, mượn xác hoàn hồn, có phải là hơi bị thái quá hay không ah!

“Thật sự chị cũng không biết nữa,” Lê Thu cũng rất không giải thích được chuyện như thế này, “Chị bị tai nạn xong tỉnh lại đã biến thành Lê Thu, hơn nữa còn là bỗng chốc lướt qua ba năm thời gian!”

Loại chuyện này thật sự không thể tưởng tượng nổi.

“Thật ra như vậy cũng tốt không phải sao, ít nhất chị lại có thêm một lần nhân sinh mà!” Lê Thu nói. Lúc ban đầu cô cũng sợ hãi, nhưng đây có lẽ là do ông trời cho cô thêm một cơ hội!

Tần Lâm thực vui với việc được nhận thân cùng Đại Tinh, vội sai Thời Phần đi phòng bếp làm một bữa tiệc lớn chúc mừng.

“Đừng gọi chị là chị Tinh, nhờ người khác nghe được sẽ không hay!” Lê Thu nói, ngộ nhờ bị người khác biết nói không chừng cô sẽ bị xem là quái vật

mà bắt lại.

“Vậy em phải gọi thế nào đây?”

“Gọi tên hiện tại của chị là được.”

“Vậy em gọi là A Lê nhé, cảm giác rất êm tai!” Tần Lâm suy nghĩ hồi lâu.

Chỉ có điều, A Lê? A lê**!?

**A Lê mà Tần Lâm gọi là 阿黎, lê [lǐ] trong họ Lê. Còn A lê sau là 阿梨, cũng đồng âm là [lǐ] nhưng lại là quả lê, cây lê.

Thôi, cứ như vậy đi. Lê Thu chỉ có thể thỏa hiệp.

“A Lê, tôi và A Phàn là...” Tần Lâm không thể không ngượng khi muốn nói ra ý của mình, cả hai tai đều đỏ au lên.

(Giờ chuyển sang xưng của các chương trước, vì đoạn trên là nhận người quen mà Đỗ Tình lớn hơn T.Lâm nên gọi là chị em, giờ thành L.Thu rồi nên mình để theo xưng hô trước kia là tôi – em.)

“Một đôi chứ gì!” Thật ra Lê Thu đã nhìn ra từ sớm, không có hai người cùng giới tính nào lại thân mật như vậy cả.

“Ừ, tôi muốn nói với em, vì em là người thân của tôi, là người thân duy nhất trừ A Phàn ra!” Tần Lâm nhìn Lê Thu.

Lúc này Lê Thu rất khó hiểu, rõ ràng năm đó Tần Lâm đã được nhận nuôi không phải sao? Người nhận nuôi cậu ấy đâu rồi?

Dường như đã nhìn ra Lê Thu nghĩ tới điều gì, nhưng Tần Lâm cũng không nói gì, không phải không thể nói mà là anh hoàn toàn không biết mở miệng thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 26: Kịch bản mới

Edit + beta: Linxu

“A Lê, lần tai nạn xe đó... Có phải... có liên quan tới em gái Đỗ Vũ của cậu không?” Tần Lâm hơi do dự hỏi ra.

Nghe anh hỏi như thế, Lê Thu hơi kinh ngạc nhún mày.

“Tôi cũng không biết Đỗ Vũ có nhúng tay vào không, chỉ có điều,” Lê Thu nghĩ nghĩ, “Toàn bộ tài sản trong tài khoản của tôi đều bị chuyển đi cả rồi, tôi vẫn không thể điều tra ra chúng đã bị chuyển tới đâu.”

“Liệu có quan hệ gì với người đứng sau mọi việc này không?” Tài sản bị chuyển, tám phần là do người thân thiết làm, “Còn có ai biết tài khoản của cậu nữa?”

“Những tài khoản khác Đỗ Vũ đều biết, nhưng tôi có mấy tài khoản bí mật theo lý ra thì không ai biết được cả.” Lê Thu thật sự không có chút manh mối.

“Vậy Nam Thần thì sao? Anh ta và Đỗ Vũ...”

“Xem như lúc ấy mắt tôi bị mù là được, trọn kiếp này anh ta và tôi chẳng có quan hệ gì nữa!” Nhắc đến Nam Thần, Lê Thu chỉ cảm thấy mình nhìn người thật không rõ chút nào.

“Vậy sau này cậu định thế nào?”

“Cứ như bây giờ, tiếp tục làm việc của trước kia thôi.” Cho dù sống lại thêm lần nữa, Lê Thu cũng không có chí hướng lớn lao cao cả gì, chỉ muốn tiếp tục làm những việc mình đã làm như trước kia =.=.

“Cũng được.”

Lúc này Thôi Phàn cũng nấu xong bữa trưa, quả là một bữa tiệc lớn.

“Thật không nhìn ra được, tài nấu nướng của giám đốc Thôi lại tốt tới thế đâu ah!” Lê Thu nhìn mấy món ăn đủ sắc hương vị trên bàn khen ngợi không

ngọt.

“Tài nấu nướng của A Phàn quả thật rất tốt!” Tần Lâm thấy người yêu được khen ngợi như thế liền cười tới mi mắt đều nheo nheo hứng khởi.

“Nhanh ăn đi, đừng khen ngợi nữa!” Thòi Phàn nhìn hai người cười cười.

Rất cục A Lâm đạt được ước muốn, tiếc nuối lớn nhất của anh chính là không thể nhận nhau với Đỗ Tình, không nghĩ tới Đỗ Tình lại có thể trọng sinh thêm một lần nữa, giờ thì A Lâm cũng không còn tiếc nuối nữa.

Cơm nước xong, Thòi Phàn muốn lái xe đưa Lê Thu về, Tần Lâm ra sức khuyên bảo Lê Thu chuyển đến đây sống, lại bị Lê Thu quyết đoán từ chối.

Làm ơn đi, nếu để đám phóng viên kia chụp được chẳng biết sẽ bị biến tấu thành cái gì!

Hơn nữa, Tần Thiên vương, cậu bánh đậu bộp chộp này, cậu thật không thấy được sắc mặt tổng giám đốc đại ca nhà cậu giờ đã đen thui sắp thành Bao Chửng rồi ư!

Thật khó mới sống lại lần nữa đó, cô không muốn quấy rối người ta yêu đương rồi bị sét đánh đầu ah!

Lê Thu không chịu, Tần Lâm cũng không thể miễn cưỡng.

Chỉ có điều, anh yêu cầu Lê Thu nếu xảy ra chuyện gì thì nhất định phải nói cho anh biết, gặp phải việc khó giải nhất định phải tìm anh thu xếp, tuyệt đối không được xem anh là người ngoài.

Lê Thu không có cách nào chỉ đành vừa buồn cười mà đồng ý.

Chờ tới lúc Thòi Phàn về nhà, liền nhìn thấy ca vương ngạo kiều nhà mình đang vui vẻ khẽ ngâm điệu nhạc, viết viết vẽ vẽ trên giấy.

Thòi Phàn thoáng nhìn lên mặt giấy, thế mà lại viết nhạc.

Hơn nữa tên của ca khúc còn rõ ràng là: “Thiên sứ của anh”!

Đôi mắt quyến rũ ấy là của anh

Mái tóc đen dài kia cũng vậy

Anh vẫn luôn lo lắng về chính mình

Em cho anh dũng khí cho anh sức mạnh cho anh ánh sáng

Em đã cho anh ấm áp gửi anh hương thơm để anh luôn mạnh mẽ kiên cường

Cô gái của anh, em cười lên xinh đẹp tựa thiên sứ.

“Ta nói, cuối cùng thì em cũng vui vẻ lại rồi!” Thòi Phàn cũng vui mừng nhìn người yêu cười đùa.

“Ừ.” Tần Lâm vui vẻ gật gù đầu.

“Nhưng mà, lời bài hát kiểu này em mà cho ra liệu có... không!” Rất buồn nôn sến sảm đó, hơn nữa nếu để các fans biết họ sẽ nghĩ thế nào đây!

“Thì có liên quan gì, cũng có ai biết người mà em viết tới trong này là ai đâu!” Tần Lâm bất nản trả lời, có thể nào thì đây cũng là bài hát quý giá nhất của anh!

Thòi Phàn không vui, cục cựa còn chưa từng viết nhạc tặng riêng anh nữa!

Vì không vui, Boss Thòi trực tiếp ôm ngang ca vương đại nhân vào phòng ngủ, muốn dùng hành động thực tế để biểu đạt sự bất mãn của mình.

Chúng ta hãy cùng cầu nguyện cho ca vương! Amen!

Lúc này Lê Thu đương nhiên không biết Tần Lâm đã viết một bài hát dành tặng riêng cô.

Cô đang ngăn người trong nhà trọ.

Lê Thu không nghĩ tới sẽ bị người khác nhận ra cô chính là Đỗ Tình nhanh chóng như thế, may mắn không phải người nào khác.

Nhưng mà, việc này cũng vừa lúc tặng cho cô một lời cảnh cáo, cô cần biết che dấu mình tốt hơn, kể cả những thói quen nhỏ ít bị chú ý tới nhất, nhất định phải chú ý hơn.

Ngoài ra, hiện tại buổi ra mắt của 《 Phong Thần 》 cũng kết thúc, tiếp tới là tình huống công chiếu chính thức, chuyện này không phải việc cô có thể quyết định, cho nên cô cần chuẩn bị tác phẩm tiếp theo mình muốn diễn đã.

Trịnh Hải có gửi cho cô vài kịch bản phim, nhờ có danh tiếng của 《 Phong Thần 》, những kịch bản gửi tới cho cô đều có chất lượng không tệ, hơn thế đều có triển vọng dự tính rất khả quan.

《 Mật Mã Tuyệt Đối 》 kể về một nữ cảnh sát lên vào tổng bộ **, bí mật tìm kiếm kế hoạch không lồ của ** sau đó đổi thành mật mã rồi gửi tín hiệu ra ngoài, lại bị một người đàn ông phát hiện, hai người bèn tiến hành cuộc đấu trí so tài.

《 Mưa gió 》 lại là một câu chuyện nói tới một cô gái sống trong thời dân quốc bị gia tộc gả cho một thiếu gia tàn tật, nhưng cô lại yêu anh trai vị thiếu gia đó, cuối cùng người anh trai hy sinh vì nước, cô gái kia cũng tự sát theo anh.

Còn bộ 《 Cô nương, cô lên 》 lại là bộ phim hài có nội dung rất tiêu, chuyện kể về một thực tập sinh vừa tốt nghiệp trải qua trăm cay nghìn đắng mới xin vào công ty nọ làm việc được, lại gây ra vô số trò cười, cuối cùng cũng được nam thần cấp trên xem trọng.

Hiện giờ cô đang do dự mình nên chọn cái nào, thật ra cô rất muốn thử thách với phim hài một lần, kiếp trước cô rất ít diễn hài kịch, cho nên rất muốn hưởng thụ bầu không khí thoải mái này một phen.

Ngay khi cô muốn chọn đóng bộ phim 《 Cô nương, cô lên 》 thì nhận được điện thoại của Tiêu Mộ Tuyết.

Từ khi tham gia quay chương trình 《 Sắc đẹp đột kích 》 xong cô nàng này liền xem cô như cô bạn thân nói khổ, cứ cách vài ngày là gọi điện cho cô một lần, hẹn cô ăn cơm đi dạo phố không thì cũng rủ đi xem phim, hơn nữa cô đại tiểu thư này cũng không có tính cách cao ngạo của mấy vị tiểu thư khác, thực hồn nhiên đáng yêu vô cùng, đi chung với cô ấy cũng thật thú vị.

“Lê, bồ đang làm gì đấy?” Giọng nói vui vẻ truyền qua điện thoại.

“Mình đang chọn kịch bản, mới vừa kết thúc một bộ điện ảnh xong!” Lê Thu trả lời.

“Lê, tớ có viết kịch bản phim, bồ xem thử đi, rồi coi có tham gia diễn được không?” Thông qua vài lần du lịch Tiêu Mộ Tuyết cũng có được linh cảm, vừa mới hoàn thành kịch bản này, còn chưa lựa chọn ai diễn vai nào.

“Thật hả? Gửi qua mình xem xem.” Lê Thu cũng rất tò mò liệu kịch bản Tiêu Mộ Tuyết viết ra sẽ như thế nào.

Trước đó cô có xem qua các tác phẩm Tiêu Mộ Tuyết biên kịch, nhìn qua đại tiểu thư này trông có vẻ ngây thơ hồn nhiên, không nghĩ tới kịch bản viết ra đều rất có chiều sâu, Tiêu Mộ Tuyết còn nhiều lần nhận được “Giải biên kịch xuất sắc”.

Không bao lâu sau, Tiêu Mộ Tuyết đã gửi nội dung chính của kịch bản vào mail của Lê Thu.

Tìm bộ phim này là 《 Chuyện lữ hành 》，đây là một luồng phong cách tươi mát mới. Một cô sinh viên đại học năm hai chuyên ngành hội họa nhân kỳ nghỉ tham gia đoàn du lịch, lúc tới một nơi có phong cảnh xinh đẹp để vẽ tranh, lại tình cờ gặp một chàng nam sinh có thể nói làm kinh ngạc cả người thần, trong vô tình bị anh thu hút cô đã vẽ bức chân dung của anh chàng ấy, bị anh nhìn thấy, hai người liền kết bạn cùng đi du lịch chung.

Kết thúc cuộc hành trình, cô sinh viên phải đi, chàng trai kia lại chưa từng nói tới chuyện của mình, cũng không có ý muốn giữ cô lại khi cô phải đi. Cô gái mất mát trở về trường học, vốn tưởng rằng hai người chỉ ngẫu nhiên gặp nhau một lần trong đời rồi từ nay về sau sẽ lướt qua nhau.

Nhưng cái gọi là trò đời hay đùa chính là, khi cô gái có ý định chấp nhận lời tỏ tình của một bạn học nam khác, cô lại nhìn thấy anh. Hóa ra anh là học trưởng học trên cô một khóa trong trường, vì thế hai người trở thành một cặp.

Mãi đến khi tốt nghiệp xong, trong hôn lễ của hai người treo cao hai bức chân dung, một là nam sinh, một là nữ sinh.

Lê Thu cũng phải công nhận, kịch bản này rất hay, lập ý rất mới, kết cấu cũng rất hoàn chỉnh.

Cô cảm thấy rất có hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 27: Tiêu Mộ Vân tham gia

Edit: Thiên Bảo

Beta: Linxu

Xem xong kịch bản của Tiêu Mộ Tuyết, Lê Thu tỏ vẻ cô thật sự rất hài lòng.

“Kịch bản rất hay.” Lê Thu gọi điện trả cho Tiêu Mộ Tuyết một đáp án.

“Vây chị Lê diễn vai nữ chính nhé, có được không?” Tiêu Mộ Tuyết được khen rất vui vẻ, vô cùng mong đợi mời mọc.

“Em đã quyết định vai nam chính là ai chưa?” Lê Thu quan tâm nhất đó là ai sẽ là người hợp tác với cô, bởi vì vai nam chính của bộ phim này đóng vai trò rất then chốt.

Vai nam chính tốt nhất phải là người có nét riêng, khiến cho người ta vừa gặp là nhất kiến chung tình không thể quên đi, nếu không ai lại đi về chân dung của một người xa lạ mới gặp lần đầu.

Thật ra, Tiêu Mộ Tuyết vẫn chưa có quyết định gì với vai nam chính, kịch bản thì cô mới vừa hoàn thành hôm qua, hôm nay đã không thể đợi được mà gọi cho Lê Thu. Nếu kịch bản của cô được làm phim thì đương nhiên sẽ không thành vấn đề, cho nên chuyện đầu tiên mà cô muốn làm chính là mời Lê Thu đóng vai nữ chính, còn ai vào vai nam chính cô vẫn chưa nghĩ tới.

“Em đi liên hệ chọn diễn viên trước và chờ khi xác định xong thì sẽ nói cho chị biết!” Tiêu Mộ Tuyết không lo không tìm được diễn viên, dù sao nhân tài dưới cờ công ty Thánh Hoàng rất nhiều, cô có thể nhờ anh hai giới thiệu mấy người.

“Tốt.”

Ngừng điện thoại với Lê Thu, Tiêu Mộ Tuyết vội gọi cho ông anh hai bận rộn của mình—— anh rể Tiêu Mộ Vân.

“Chuyện gì?” Một giọng nói bình tĩnh lại đầy mị lực vang lên.

“Anh hai, có thể bớt lạnh nhạt với em gái mình như vậy được không, em là em gái ruột của anh đó!” Mỗi lần nghe thấy giọng nói của Tiêu Mộ Vân, Tiêu Mộ Tuyết vô cùng bất đắc dĩ, lúc nào anh hai cô cũng duy trì một dáng vẻ, cứ như dù trời có sập xuống cũng không liên quan gì tới anh, dù đứng trước mặt người nhà cũng bình thản như vậy.

“.....” Im lặng.

“Anh hai, em có viết một kịch bản.” Tiêu Mộ Tuyết bất đắc dĩ từ bỏ ý nghĩ làm thế nào để Tiêu Mộ Vân nhiệt tình với cô một chút, nói tới chuyện chính: “Anh xem qua giúp em hén!”

“Gửi qua đi.”

Tiêu Mộ Tuyết liền vội vàng gửi nội dung bản thảo đến email của Tiêu Mộ Vân.

Tiêu Mộ Vân xem kịch bản xong cảm thấy cũng không tệ lắm, tuy bình thường em gái anh hơi bướng bỉnh, nhưng khả năng biên kịch chuyên nghiệp thì thật không thể khinh thường, bộ phim 《 Tâm lý cực đoan 》giúp anh lấy được giải ảnh đế phim điện ảnh chính là tác phẩm của Tiêu Mộ Tuyết.

“Anh giới thiệu cho em vài diễn viên nghệ sĩ có thực lực với, anh xem ai thích hợp với nhân vật nam chính này.” Tiêu Mộ Vân vô cùng mong chờ nói.

“Vai nữ chính em đã quyết định?” Tiêu Mộ Vân thuận miệng hỏi một câu.

“Đúng vậy, chính là chị Lê, lúc trước em có cùng chị ấy tham gia một chương trình du lịch.” Tiêu Mộ Tuyết trả lời: “Không phải anh cũng xem qua vai diễn 《 Tình yêu khuynh thành 》của chị ấy sao, lúc đó anh còn nói chị Lê diễn rất khá!”

Lần đầu tiên anh hai cô khen ngợi người khác! Lúc đó cả nhà đều vô cùng kinh ngạc!

Là cô ấy?

Tiêu Mộ Vân nhớ lại biểu hiện của Lê Thu trong 《 Tình yêu khuynh thành 》, là một diễn viên hoàn toàn mới lần đầu đóng phim nhưng phát huy rất tốt, hơn nữa cách diễn lại rất giống ảnh hậu Đỗ Tĩnh năm đó, không phải cái kiểu bắt chước cách diễn, kỹ thuật diễn cứ như phát ra từ trong xương, thần thái ngập tràn.

“Anh hai, anh hai, anh có nghe em nói chuyện không?” Không nghe được giọng nói của Tiêu Mộ Vân, Tiêu Mộ Tuyết không khỏi thúc giục, “Anh thấy ai hợp để diễn vai này?”

“..... anh diễn.” Tiêu Mộ Vân hạ quyết định.

A!

Tiêu Mộ Tuyết kinh ngạc khi nghe được anh hai nói ra hai chữ này.

Không phải chứ!

Tuy rằng anh hai soái tới nổi nhân thần kinh hãi, diễn xuất vô cùng tốt, nhưng anh sắp ba mươi tuổi rồi, vào vai một sinh viên đại học mới hơn hai mươi tuổi có phải là có chút..... chưa sừng lắm nhé* không.....

*装嫩: đại ý chỉ người đã lớn tuổi nhưng thích vẻ như mình còn trẻ, mang ý chế nhạo. Ai biết cách dịch nào hay hơn thì góp ý để mình sửa lại nha.

Về mặt Tiêu Mộ Vân hơi quẫn.

“Thế nào, anh không xứng với vai diễn này?” Giọng nói lạnh lùng thông qua điện thoại truyền tới.

“Đương nhiên không phải, được anh hai thưởng thức, vui lòng tham diễn vai chính đó chính là vinh hạnh của em!” Tiêu Mộ Vân vội vã lấy lòng trả lời.

Làm nghề thì làm nghề đi, anh hai đẹp trai đại soái ca như vậy nhất định khán giả sẽ xem nhẹ vấn đề tuổi tác thôi. Hơn nữa có trời mới biết, ở trong nhà này cô không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ nhất là anh hai, khuôn mặt băng sơn nghiêm túc lại còn tàn khốc, chỉ nhìn một cái là đã có thể khiến người ta đông thành lớp băng dày ba thước!

“Ừ.” Giọng nói của Tiêu Mộ Vân hoà dịu hơn: “Năm chắc thời gian mà bắt tay chuẩn bị đi, sắp tới đây anh cũng chỉ có một lịch trình.”

Tiêu Mộ Vân vừa mới đóng xong một bộ phim, vốn định nghỉ ngơi một thời gian, vì thế mới không nhận thêm lịch diễn nào mới.

“Vâng ạ.”

Tiêu Mộ Tuyết lập tức gọi điện thoại lại cho Lê Thu, nói rằng vai nam chính cô quyết định là anh hai Tiêu Mộ Vân.

Lúc mới nghe Lê Thu cũng có chút kinh ngạc.

Ảnh đế lại chịu tham gia một bộ phim điện ảnh tuổi trẻ bình thường mà còn vào một vai sinh viên đại học, cảm thấy có chút đại tài tiểu dụng*! Phải biết phim điện ảnh loại này thứ nhất ít đầu tư chi phí, hai là thời gian sản xuất ngắn, cuối cùng chính là vé bán ra có thể không quá tốt!

* đại tài tiểu dụng*: sử dụng nhân tài vào việc không cần thiết.

Lê Thu lại nghĩ hóa ra Tiêu ảnh đế rất qua tâm đến em gái của mình, nên mới ra sức cổ động như thế!

Thật ra Tiêu ảnh đế tới hoàn toàn là vì Lê Thu!

Nếu Tiêu Mộ Vân đã nói phải mau chóng chuẩn bị, Tiêu Mộ Tuyết không dám trễ nải tí nào, nhanh chóng tập hợp các thành viên nòng cốt, đều là nhân tài tốt nhất dưới cờ Thánh Hoàng.

“Dùng người mới có quá mạo hiểm không, diễn vai nam chính là Tiêu ảnh đế đó!” Đạo diễn bộ phim này là Lộ Nguyên, một đạo diễn kì cựu với nhiều năm kinh nghiệm quay điện ảnh văn nghệ, phim điện ảnh văn nghệ của ông rất được mọi người hoan nghênh, cực hợp khẩu vị của đại chúng, vé bán ra rất nhiều.

“Anh không nên xem thường chị Lê, diễn xuất của chị ấy rất tốt! Chị hoàn toàn khác với Thẩm Vân Ly!” Tiêu Mộ Tuyết không vui khi có người không hài lòng với người mà cô chọn. Cô chọn Lê Thu không phải vì thích chị ấy, mà vì Lê Thu thật sự có thực lực! Hơn nữa cô ghét nhất là loại người không có thực lực không tự nhận rõ bản thân lại còn tỏ vẻ ta đây, Thẩm Vân Ly chính là kiểu người đó!

Nhiều năm qua Thẩm Vân Ly luôn được vinh dự đăng quang trong bảng xếp hạng những người đáng ghét của đại tiểu thư Tiêu Mộ Tuyết, hơn nữa còn liên tục đứng đầu bảng.

Hai nhà Thẩm, Tiêu thân thiết với nhau nhiều năm, qua lại nhiều lần, Thẩm Vân Ly là hòn ngọc quý trong tay nhà họ Thẩm, cô ta lớn hơn Tiêu Mộ Tuyết ba tuổi, cũng coi như lớn lên bên nhau, nhiều năm trước nhà họ Thẩm cũng từng nói qua mấy câu đùa rằng muốn đính ước với nhà họ Tiêu, tuy nhiên chỉ có tính đùa giỡn, thế nhưng mỗi lần Thẩm Vân Ly mở miệng lại muốn trở thành vợ của cậu hai nhà họ Tiêu, Thẩm Vân Ly tìm cách lấy lòng của Tiêu Mộ Tuyết, nhưng mà Tiêu Mộ Tuyết rất không thích cô ta, đặc biệt ghét nhất là mỗi lần cô ta và Tiêu Mộ Tuyết đi chơi mà cứ chỉ hỏi chuyện anh hai, ai cũng nhìn ra cô ta thích anh hai, nhưng anh hai lại không thích cô ta.

Vì anh hai Thẩm Vân Ly cũng bước vào giới giải trí, hơn nữa Thẩm Vân Ly nhiều lần còn dựa vào cái tiếng hai gia đình quen biết nhiều năm đòi hợp tác cùng Tiêu Mộ Vân, nhưng đều bị Tiêu Mộ Vân không chút nể mặt từ chối.

Vì thế Tiêu Mộ Tuyết chưa từng nhìn Thẩm Vân Ly bằng khuôn mặt hòa nhã, cô cũng không muốn có người chị dâu như thế!

“Được rồi, nếu như cô đã quyết định như vậy tôi cũng không phản đối nữa.” Lộ Nguyên cũng biết quan hệ giữa Tiêu Mộ Tuyết và Thẩm Vân Ly.

“Ừ, dù sao đến lúc quay phim anh sẽ nhìn thấy chị Lê diễn xuất tốt như thế nào!” Đối với người mình yêu thích Tiêu Mộ Tuyết chưa từng tiết kiệm lời khen.

“Được rồi.” Lộ Nguyên cũng chỉ đành tin tưởng ánh mắt của Tiêu Mộ Tuyết. Hơn nữa không tin cũng không được, một khi Tiêu Mộ Tuyết quyết định thì dù có chín trâu cũng không kéo về được.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 28: Phong Thần đột phá doanh thu phòng vé

Edit + beta: Linxu

Bản điện ảnh bộ phim thần thoại cổ trang 《Phong Thần》 cuối cùng cũng được công chiếu.

Do đạo diễn danh tiếng Tạ Tông chế tác, có lực hút mạnh mẽ từ ảnh đế Giang Giai Hành, cộng thêm hiệu quả chế tác chuyên môn hoàn mỹ, ngày đầu công chiếu doanh thu từ phòng vé đã được hơn tám mươi triệu, hơn nữa những ngày sau lại càng thu hút hơn, doanh thu phòng vé tăng nhanh liên tục, ước tính bảo thủ nhất cũng có thể tăng thêm bảy tám triệu, giới điện ảnh đặt triển vọng rất cao vào nó.

Mà khiến người xem xuyết xoa không ngớt lại là nhân vật nữ xuất sắc nhất phim—— hồ yêu Tô Đắc Kỷ!

Phản diện của Áp Khương bị cắt giảm cực lớn, sự hiện diện trong phim kém đi rất nhiều, thêm nữa kỹ thuật diễn của Đỗ Vũ lại không chút tiến bộ, dù có nể mặt Ảnh hậu Đỗ Tinh hồi trước hơn nữa thì người ta cũng chỉ có thể phê phán nhẹ nhàng chút, chứ chẳng ai đủ sức mở miệng khen ngợi trắng trợn trái lờng tâm cho được.

Còn Lê Thu xuất hiện trên màn ảnh với tư cách là một diễn viên mới lần đầu tham diễn điện ảnh, biểu hiện trong bộ phim này quả thật rất đáng chú ý, khiến khán giả xem phim sáng cả mắt nhìn.

Trong 《Phong Thần》, Tô Đắc Kỷ được định vị không chỉ là một cửu vĩ hồ hại nước hại dân, mà còn là một nhân vật có máu thịt có cảm xúc, là một mắc xích quan trọng cốt truyện. Là yêu tinh được Nữ Oa nuông nuong tuyên triệu, nàng ấy không có quyền lựa chọn, đem lòng yêu thương Trụ Vương, cuối cùng lại gián tiếp hại chết người mình yêu, nàng đau lòng bất lực, cuối cùng bị Khương Tử Nha xử tử, không ai có thể cứu nàng, trong mắt nàng là sự tuyệt vọng và lên án với lẽ trời với thể gian.

Khi người xem trong rạp nhìn tới cảnh máu tươi nhuộm đỏ tà áo trắng tinh khôi của Đắc Kỷ, trái tim ai nấy đều như bị tảng đá lớn mạnh mẽ đập vào, không khỏi sinh lòng đau thương.

Đắc Kỷ nào có làm gì sai, nàng mê hoặc Trụ Vương là tuân theo lệnh của Nữ Oa, đến khi nàng hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn mỹ thì lại phải rơi vào kết cục hồn bay phách tán.

Thiên Đạo thật quá bất công!

Netizen cũng sôi nổi nghị luận kịch tính của 《Phong Thần》.

“Giang Ảnh Đế cool quá đi ^0^!”

“Võ vương thật sự rất đẹp trai, nhưng sao lại lấy bà vợ tệ hại như vậy chứ!”

“Có chết tôi cũng không tin được một người tiên phong đạo cốt như Khương Tử Nha lại sinh ra một kẻ như kia, thật như sinh ra là để đeo lên đầu cái mũ xanh biếc xanh!”

“Chênh lệch giữa Đỗ Vũ và Đỗ Tinh thật sự quá lớn, là hai chị em nhưng thật khác xa, cách nhau một trời một vực luôn!”

“Chu Kha diễn vai Trụ Vương rất được!”

“Lê Thu tuyệt quá!”

“Lần đầu tiên đóng phim điện ảnh mà có thể diễn xuất thần như vậy! Tôi gục mắt rồi!”

“Ánh mắt rất câu hồn, kỹ thuật diễn thực sự quá khóa mắt người xem!”

“Rõ ràng là lỗi của Nữ Oa đẩy thôi, chột cảm thấy Đắc Kỷ thật đáng thương!”

“Đắc Kỷ thật đẹp đó, khó trách Trụ Vương yêu cô ấy tới vậy!”

“Thật tôi chỉ muốn để Đắc Kỷ tiếp tục sống, cho cô ấy và Trụ Vương một hạnh phúc mỹ mãn!”

“Đắc Kỷ, đẹp quá đẹp! Đừng chết thế chứ!”

“Giờ tôi mới thật hiểu được ý nghĩa thực sự sau cụm từ hồng nhan họa thủy này!”

“Thật lòng mà nói diễn xuất của Lê Thu quá quá quá tốt, vốn khi xem cô ấy diễn Phương Khuynh tôi không nghĩ cô ấy lại giỏi như vậy!”

Thông qua bộ phim này Lê Thu thật sự đã thành một cái tên hot, lượng người hâm mộ điên cuồng tăng lên, cô hoàn toàn nổi tiếng.

Đối mặt với cục diện này người mất hứng nhất là Đỗ Vũ.

“Cái quỷ gì vậy hả! Tôi mới là nữ chính đây!”

Lúc Đỗ Vũ xem bình luận trên mạng xong cô nàng như muốn phát điên.

Tạ Tông xóa bỏ hầu hết phần diễn của cô, mà Lê Thu vốn diễn vai nữ thứ chính lại có thể có được nhiều đất diễn như vậy.

Cô sắp tức điên mất rồi!

“Em bình tĩnh chút đi!” Phương Thành quả thực vô kế khả thi với chứng cuồng loạn kiểu này của Đỗ Vũ.

“Anh bảo tôi bình tĩnh thế nào được hả?” Vất vả lắm mới xin Nam Thần cho cô diễn vai chính được, vốn định một lần vùng lên, không nghĩ tới nửa đường lại lòi ra một người là Lê Thu, cướp hết hào quang nổi bật của cô!

“Giờ em có sốt ruột cũng chẳng được gì, khả năng diễn xuất của em không tốt thì còn trách gì được!” Phương Thành cũng cau mày, bản thân không có thực lực thì trách ai cho vừa.

“Anh đang trách tôi đó hả!”

“Từ đầu tôi đã không đồng ý khi em muốn đóng phim của Tạ Tông, Tạ Tông vốn đã không thích gì em, em còn vội vã chạy tới!” Phương Thành nói, hơn nữa Tạ Tông là người chủ trọng tới khả năng diễn xuất của diễn viên như vậy nào có chuyện sẽ để người khác hủy đi tác phẩm của anh ta cho được chứ. Nhưng cái anh không nghĩ tới là Tạ Tông lại có thể ngoan độc tới mức đó, cứ thế liều lĩnh biến vai nữ chính thành một kẻ qua đường, nữ thứ chính lại biến thành nữ chính!

“...” Đỗ Vũ cắn chặt môi dưới, mặt mày xanh lét.

Mà Lê Thu bên này quả thật tràn ngập niềm vui.

“Thật tốt quá, Lê Thu, lần này em thật sự nổi tiếng rồi!” Trịnh Hải vui mừng hơn hờ cứ như anh ta vừa trúng xổ số năm trăm ngàn vậy, trước kia anh ta hoàn toàn không nghĩ rằng Lê Thu có thể làm việc tốt như thế, một đường thuận lợi tới giờ. Biết đâu chừng Lê Thu chính là Ánh hậu kế tiếp! Quá tuyệt vời! Đến lúc đó anh cũng sẽ được ăn theo nước lên thì thuyền lênahaha!

“Ừ.” Lê Thu bình tĩnh đối diện với tình hình trước mắt, có gì mà kiêu trước cô chưa từng gặp qua, giờ chỉ là phòng vé cao hơn chút thôi, kịch vui còn ở sau nữa.

Vừa rồi Tạ Tông gọi điện thoại cho cô báo 《Phong Thần》 được đề cử vào giải thưởng Tinh Vũ năm nay, dù nó không phải giải thưởng có uy tín số một giới điện ảnh, nhưng lực ảnh hưởng vẫn rất mạnh. 《Phong Thần》 được đề cử trao giải biên kịch xuất sắc nhất, hiệu ứng chuyên môn tốt nhất, nhạc phim hay nhất, giải đạo diễn xuất sắc nhất vân vân, còn cá nhân Lê Thu được đề cử trao giải nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất và diễn viên mới xuất sắc nhất.

Nếu không có gì mờ ám, Lê Thu rất tự tin mình sẽ nhận được giải diễn viên mới xuất sắc nhất. Nhưng lại không mấy hy vọng vào giải nữ phụ xuất sắc nhất, bởi vì có rất nhiều nghệ sĩ có thực lực có danh tiếng lâu năm tham dự vào giải thưởng này, với một “diễn viên mới” như cô mà nói, có thể được giải diễn viên mới xuất sắc nhất đã kết quả tốt nhất rồi.

“Em không cần lo lắng, tôi nghĩ giải diễn viên mới xuất sắc nhất không phải em thì chẳng còn ai!” Đương nhiên Tạ Tông rất xem trọng kỹ thuật diễn của Lê Thu, sợ Lê Thu lo lắng nên phá lệ an ủi cô.

“Tôi không lo lắng, trái lại chắc chắn ngài sẽ nhận được giải thưởng đạo diễn tốt nhất, tôi xin chúc mừng đạo diễn Tạ trước!” Lê Thu cười nói. Không phải Lê Thu tăng bốc, thực lực của Tạ Tông đều được người trong giới tán thành, có thể nói là số một số hai, đã từng đoạt giải đạo diễn xuất sắc nhất rất nhiều lần rồi.

“Nhờ lời lành của em.” Tạ Tông rất thoáng với việc có được nhận giải gì không, đi đến vị trí này của anh thì có giải thưởng hay đã không còn là gì cần thiết nữa, “Em có dự định gì sắp tới chưa?”

“Tôi vừa nhận một bộ điện ảnh thể loại văn nghệ, nhưng còn chưa xác định thời gian mở máy chính thức là khi nào.” Lê Thu trả lời, bộ phim của Tiêu Mộ Tuyệt giờ còn đang trong giai đoạn trừ bị sơ kì.

“Tôi và Đỗ Tinh từng chuẩn bị một kịch bản phim, nhưng Đỗ Tinh...” Tạ Tông thoáng ngừng, “Nếu kịch bản này được quay thành phim, lúc đó tôi muốn mời em tới tham gia!”

Bộ phim ấy đã bị anh gác lại sau khi Đỗ Tinh chết, Đỗ Tinh đã không còn, anh cảm thấy không còn ai có thể điều khiển nhân vật kia tốt được.

Hơn nữa năm đó anh vốn tính xem bộ phim kia như bản chế tác cuối cùng của mình trước khi rời ghế, không ngờ Đỗ Tinh lại gặp chuyện ngoài ý muốn.

Giờ đây, Lê Thu hơn hai mươi tuổi lại có đủ tinh túy và kỹ thuật diễn thành thực như Đỗ Tinh năm ba mươi, cho nên anh muốn hoàn thành kịch bản kia, cũng có thể nói đó là tâm nguyện của anh, để anh có thể không mang tiếc nuối mà rời showbiz.

“...” Lê Thu cũng nhớ tới kịch bản đó, đó là bộ phim được sắp xếp trước khi cô bị tai nạn, “Được, đến lúc đó dù tôi có bận việc gì đi nữa, tôi cũng sẽ dành thời gian ra vì đạo diễn Tạ.”

Kịch bản đó cũng có thể coi là một trong những nuối tiếc của cô! Giờ đã có cơ hội bù lại nó rồi!

“Được, vậy cứ quyết định thế nhé!”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 29: Hẹn hò với em (1)

Edit: thienbao95

Beta: Linxu

Album mới của ca vương Tần Lâm 《Giáng Sinh bên em》phát hành đúng vào lễ Giáng Sinh, ngay ngày đầu tiên số album tiêu thụ đã lên tới năm trăm nghìn bản, riêng ca khúc chủ đề chính của album – bản tình ca《Cây thông Noel》đã có gần mười triệu lượt nghe online, hơn mười triệu bình luận chỉ trong một ngày.

Đây chính là thực lực của ca vương Tần Lâm!

Lúc nghe Tần Lâm chọn song ca cùng nữ nghệ sĩ mới nổi Lê Thu rất nhiều người đam mê âm nhạc đã tỏ ý nghi ngờ, may mà những năm qua Tần Lâm rất ít khi song ca với nữ minh tinh nào, thế nên scandal cũng cực ít.

Sau khi bọn họ nghe được giọng hát của Lê Thu bất giác đều thấy mê say, giọng hát không quá hoàn mỹ, nhưng lại ẩn chứa sự lôi cuốn kỳ lạ cùng tình cảm sâu sắc làm lòng người run động, tiếng hát ấy như đi thẳng vào lòng người, khiến người ta muốn ngừng nhưng không ngừng được.

“Nghe chất giọng này tai tôi cũng muốn nở hoa!”

“Quá êm tai, hòa dưới tiếng ca của ca vương mà vẫn không kém!”

“Không hổ là ca vương, cái nhìn thật xuất sắc! Mắt sắc nhận rõ người tài!”

“Nữ thần giỏi quá đi!”

“Có chất giọng thế này nhất định phải ra album cá nhân!”

“Nữ thần, cô cũng ra 1 album đi!”

“MV thật sự rất hay! Rất ấm lòng!”

“Năm giờ sáng qua cửa hàng chờ mua mà vẫn chưa mua được, hôm nay tôi tính xin nghỉ ngơi canh me cả đêm!”

“Xin đó, các đại đại* ai có album bán cho tôi đi! Tôi không giành được!”

*đại đại: một cách xưng hô trên mạng của giới trẻ hoặc fans Trung Quốc.

“Quy xin album!”

“Có ai đó tốt bụng phát MV cho xem chút đi!” MV《Cây thông Noel》chỉ có trong album, hiện nay vẫn chưa phát hành trên mạng.

“Nữ thần Lê Thu thật đa tài đa nghệ! Diễn xuất giỏi, hát cũng thật hay, mà người cũng đẹp nốt!”

“Hai người đứng chung có cần phải xứng đôi vậy không!”

Đương nhiên ngoại trừ những đánh giá tích cực này, rất nhiều fan nữ trong các fanchub của Tần Lâm tỏ vẻ không thể chấp nhận chuyện nam thần đại nhân hát tình ca Giáng sinh với một cô gái khác, trái tim như vỡ thành từng mảnh, nghiêm trọng hơn chính là còn có một ít fan kích động liên tục dùng ngôn ngữ công kích hạ thấp Lê Thu, đương nhiên chuyện này cũng khiến fan của Lê Thu vô cùng bất mãn, song phương nhắc lên một trận khẩu chiến trên mạng xã hội.

Với mấy chuyện như thế này Lê Thu không bày tỏ gì thêm, mà cũng không quan tâm, bởi vì đây là chuyện vô cùng bình thường trong giới giải trí.

Bạn đồ, ắt sẽ có người bôi đen bạn!

(Linxur: cụ thể là bạn thành công, bạn tốt đẹp ắt sẽ có người khó chịu rồi nói xấu, chê bai, xỉ vả bạn.)

Có người thích bạn, thì sẽ có người ghét bạn!

Không cần giữ những lời này trong lòng, nếu không bạn sẽ ngày ngày tức giận, tức đến nỗi không nuốt nổi cơm.

Chẳng qua Tần Lâm lại sợ Lê Thu không vui, vội vã post bài thanh minh.

“Lần này có thể hợp tác với Lê Thu tôi rất vui vẻ, với tôi cô ấy là người bạn tốt nhất, tôi rất yêu quý cô ấy. Lần hợp tác này là tôi chủ động mời Lê Thu, hi vọng các fansite thích tôi cũng có thể yêu thích cô ấy, thế nên tôi mong mọi người hãy có cái nhìn đúng đắn với sự hợp tác này!”

Phát ngôn này của Tần Lâm vừa được đưa ra đã khiến khá nhiều người hâm mộ của anh tạm im lặng hơn rất nhiều.

Song họ lại nhao nhao suy đoán có phải Tần Lâm đã thích Lê Thu rồi không! Nam thần của họ đã độc thân hơn ba mươi năm, mà trước nay một xú scandal cũng chưa từng dính!

“Bao năm qua nam thần đều không dính scandal, tình huống như giờ liệu có phải là đã gặp được tình yêu đích thực!?”

“Tôi không muốn đâu!”

“Có phải nam thần thích Lê Thu rồi không???”

“Cầu nam thần không cần yêu thích người khác!”

“Tôi có điều muốn nói, tôi vẫn cho rằng tình yêu đích thực của nam thần chính là Thôi Phàn đấy!”

Bình luận này được dân cư mạng điên cuồng chia sẻ và khen ngợi.

Nhìn chung trên con đường ca vương mà Tần Lâm đã đi suốt mấy năm qua, hơn mười album của anh album nào cũng do Thôi Phàn đích thân làm người chế tác, đạo diễn của mỗi MV cũng là Thôi Phàn, quan hệ của hai người tuyệt không thể suy nghĩ một cách bình thường được!

Hơn nữa ngoại trừ làm nhà chế tác cho Tần Lâm Thôi Phàn rất ít tham gia chế tác album cho những ca sĩ khác, cho dù là ca sĩ dưới công ty mình cũng khó có thể mời được anh ấy.

Lần Lê Thu và Lăng Duy hợp tác song ca cũng chỉ nhờ Thôi Phàn chỉ đạo thêm chút mà thôi.

Mọi người có cảm giác dường như điều này chính là sự thật.

Đương nhiên suy đoán tào tào* này không nhận được câu trả lời của người trong cuộc.

*Tào tào: gốc: 靠谱 ngôn ngữ mạng của TQ, thường biết tới với cụm từ “dựa vào”, “ta kháo”... đại ý mang tính tiếng lóng hơi tục, Lin chuyển ra như thế cho mn dễ hiểu.

“Thôi Phàn, chờ tìm được cơ hội thích hợp chúng ta công khai có được không?” Lúc này Tần Lâm đang nhàn nhã nằm trong lòng Thôi Phàn cọ cọ.

“Lỡ fans của em không chấp nhận được thì sao?” Điều Thôi Phàn lo lắng nhất chính là sau khi hai người công khai mối quan hệ liệu có ảnh hưởng đến sự nghiệp của Tần Lâm không, dù anh rất muốn đứng trước cả thế giới quang minh chính đại tuyên bố chủ quyền của mình.

“Nếu các fans có thể chấp nhận thì rất tốt, nhưng nếu họ không chấp nhận thì cùng lắm em liền rời khỏi giới ca hát chuyển sang bên hậu trường!” Thật ra Tần Lâm không quan tâm tới danh hiệu ca vương này cho lắm, anh thích hát nhưng không nhất định phải làm ca sĩ để sống, hơn nữa tiền thì giờ anh kiếm được cũng đủ nhiều rồi, cho dù rời khỏi showbiz cũng không sao, còn vòng luẩn quẩn này vốn chẳng có gì tốt để anh lưu luyến.

Chỉ cần có thể ở bên người mình thương thì những thứ khác có đáng là gì! Anh có A Phàn là được rồi!

“Được, chờ tới lúc thích hợp!” Thôi Phàn gật đầu.

“Nhưng tốt nhất vẫn nên đợi tới khi chị Lê đứng vững trong giới giải trí đã!” Điều Tần Lâm lo lắng nhất chính là Lê Thu. Nếu như anh rời khỏi showbiz, Lê Thu có chuyện gì thì lúc ấy có khi sẽ ngoài tầm với của anh. Khó khăn lắm mới có thể nhận thân với Lê Thu, đời này anh nhất định phải bảo vệ tốt chị ấy, bù đắp những tiếc nuối trước đây.

“Được được được, anh biết cô ấy quan trọng với em nhất!” Thôi Phàn một bộ ghen tuông đưa tay捏 mũi Tần Lâm.

“Ồi chao, anh cũng biết em chỉ coi chị ấy là chị gái mà!” Tần Lâm vội vàng bày tỏ tâm ý, thấy sắc mặt Thôi Phàn không tốt liền hôn một cái.”A Phàn! Em

yêu anh!”

“Anh cũng yêu em!” Thời Phần hôn một cái lên trán Tần Lâm, đương nhiên anh biết người yêu anh yêu ai, anh chỉ thích trêu đùa em ấy mà thôi.

Hai người tiếp tục ngọt ngọt ngào ngào.

Mà bên chỗ Lê Thu, cô đang ghi hình chương trình phỏng vấn một đôi một của đài truyền hình.

Chương trình này có tên 《 Hẹn hò với em 》，ti lệ người xem rất cao, do Thẩm Tinh một người dẫn chương trình giàu kinh nghiệm chủ trì, cô luôn được khen ngợi bởi vốn ngôn từ hài hước nhưng không kém phần sắc bén.

“Hoan nghênh mọi người đến với chương trình《 Hẹn hò với em 》ngày hôm nay, tôi là Thẩm Tinh!”

Dù Thẩm Tinh đã qua tuổi bốn mươi nhưng mị lực không giảm, mái tóc ngắn nhuộm nâu với tông màu đậm, mặc một bộ tây trang màu trắng nhìn qua vô cùng chuyên nghiệp mà không kém phần thoải mái, đôi mắt hẹp dài vô cùng khí thế.

“Khách mời đến với chương trình của chúng ta ngày hôm nay là một nữ thần vô cùng mới.” Thẩm Tinh chỉ về phía bóng người xinh đẹp sau màn hình lớn trên sân khấu, “Cô ấy là Phương Khuynh dám yêu dám hận trong《 Tình yêu khuynh thành 》，cũng là hồ yêu Đắc Kỷ mê hoặc chúng sinh trong《 Phong Thần 》，mọi người cùng nhau hô to tên của cô ấy để mời cô ấy đi ra được không!”

“Lê Thu! Lê Thu! Lê Thu!”

Lòng nhiệt tình của khán giả ở trường quay tăng mạnh, cùng nhau la lớn cái tên Lê Thu, không ít người cầm trong tay poster hình Lê Thu và bảng điện có tên cô.

Theo tiếng hô nhiệt tình mạnh mẽ, hai bên màn hình kéo ra, một cô gái chậm rãi đi tới giữa sân khấu.

Khuôn mặt tú lệ, lông mày thanh tú, đôi mắt linh động hữu thần như có ngàn ý vạn lời, khiến người ta như bị hút vào sâu vào trong, mặc một bộ áo đầm màu trắng gạo làm nổi bật da thịt mềm mại trắng nõn.

Trên mặt mang theo một nụ cười nhẹ khiến lòng người thoải mái vui vẻ, tràn đầy hấp dẫn.

“Chào mọi người, tôi là Lê Thu!”

Dường như lúc nào cô cũng đoan trang thuần chất như vậy khiến người ta không thể xoi mói, nhưng cũng không thể coi thường.

Tiếng vỗ tay ở trường quay vang lên không ngớt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 30: Hẹn hò với em

Edit + beta: Linxu

Phòng quay 《 Hẹn hò với em 》được bố trí không quá nghiêm túc, phong cách ở đây thiên về đơn giản mà ấm áp, chỗ Thẩm Tinh ngồi là sofa đơn, đối diện là chiếc sofa dài dành cho ba người ngồi vì thi thoảng sẽ mời bạn bè khách quý tới tham dự cuộc nói chuyện, sofa có màu vàng cát ấm áp, ở giữa là bàn trà thủy tinh trong suốt, bức tường sau lưng treo vài khung hình của các vị khách mời đã từng tới tham dự. Bố trí như vậy nhằm giúp các khách mời có thể thoải mái và thả lỏng tâm tình, không bị căng thẳng.

Lê Thu ngồi xuống chiếc sofa đối diện Thẩm Tinh.

“Hoan nghênh Lê Thu đến với chương trình của chúng ta, hiện nay có thể nói Lê Thu chính là nữ thần hoàn mỹ trong cảm nhận của mọi người!” Thẩm Tinh cất lời.

“Tôi thật sự rất vui khi được mọi người yêu thích.”

“《 Tình yêu khuynh thành 》đã tạo nên một kỷ lục mới, lại nói tới 《 Phong Thần 》đây là bộ phim điện ảnh đầu tiên mà Lê Thu tham diễn, và đã quay rất tốt!” Thẩm Tinh nhìn hình ảnh hồ yêu xinh đẹp trong phim trên màn hình lớn phía sau. “Lát nữa em nhớ ký tên tặng cho chị đấy!”

“Nếu chị Tinh thích có ký trăm lần em cũng bằng lòng cả!” Lê Thu cười nói.

“Đạo diễn của 《 Phong Thần 》là Tạ Tông, đạo diễn Tạ còn là người có tiếng nghiêm khắc vô cùng đó!”

“Đạo diễn Tạ chuyên nghiệp nghiêm cẩn, là một đạo diễn tốt và tôn trọng nghề nghiệp, đã chỉ dẫn cho em rất nhiều, cũng rất cảm tạ đạo diễn Tạ đã cho em cơ hội này.” Lê Thu trả lời.

“Chị nghe nói Lê Thu có song ca một bài hát với ca vương Tần Lâm, đây là chuyện mà rất rất nhiều người mong muốn có được!” Thẩm Tinh hâm mộ nói.

“Em cũng rất vinh hạnh, được hợp tác với anh Tần em thật sự rất vui!

“Em đã có dự định sẽ làm gì tiếp theo chưa? Là diễn phim truyền hình hay điện ảnh thế?” Thẩm Tinh hỏi, “Khán giả đều rất mong đợi vào em đó!”

“Cụ thể thế nào em vẫn chưa quyết định, nhưng chắc chắn sẽ vẫn đóng phim!” Lê Thu không mập mờ hay nhắc tới bộ phim của Tiêu Mộ Tuyết.

“Lê Thu mới 24 tuổi thôi, em có từng nghĩ tới hình mẫu bạn trai mà em muốn tìm sẽ thế nào chưa?” Thẩm Tinh hỏi ra vấn đề mà hầu hết người xem đều muốn biết.

“Em cũng không biết nữa, có lẽ là tùy duyên thôi, nhưng em hy vọng người yêu đầu tiên của em cũng sẽ là người cuối cùng!” Lê Thu ghét loại tình cảm hư vô, cô chỉ hi vọng tìm được một người có thể chung sống cả đời, không cần có quá nhiều tình cảm mãnh liệt, chỉ mong làm được một điều là vĩnh viễn không phản bội. Cô từng cho rằng Nam Thần là người như thế, cuối cùng lại không phải vậy.

“Lê Thu là một cô gái rất truyền thống đó...” Thẩm Tinh cũng rất kinh ngạc khi nghe Lê Thu nói những lời này. Rất ít nữ minh tinh trẻ sẽ trả lời như vậy, hầu hết các cô ấy đều trả lời rằng họ không biết và cũng chưa xác định được người họ lựa chọn bầu bạn trong hôn nhân sẽ là ai.

“Có thể xem là thế ạ.” Lê Thu gật gù đầu. Thật ra thì nội tâm cô quả thật có chút nghiêng về phía truyền thống.

“Có nghĩ sẽ kết hôn lúc bao nhiêu tuổi chưa?”

“Cái này thì không cần thiết lắm, gặp đúng người thì bao nhiêu tuổi cũng được ạ!”

Lê Thu không quá quan tâm tới chuyện tuổi tác, cũng không tính làm như các ngôi sao trước vì muốn giữ chân fan mà che giấu chuyện hôn nhân, trong suy nghĩ của cô có thể sống chung với nhau vậy sẽ kết hôn. Kiếp trước yêu đương với Nam Thần nhiều năm mà không kết hôn, nguyên là do bên nhà Nam Thần. Giờ ngẫm lại, không kết hôn vẫn tốt, nếu không chuyện chồng ngoại tình càng khiến cô khó sống hơn là vị hôn phu.

Thẩm Tinh hỏi rất nhiều vấn đề mà phần lớn những cái này đều được chuẩn bị sẵn trong bản thảo.

Nhưng Thẩm Tinh chợt nheo nheo ánh mắt tò vò thần bí, làm Lê Thu hơi khó hiểu.

“Hôm nay chúng tôi có mời tới đây một vị khách quý bí mật cho em, Lê Thu có muốn đoán thử xem đó là ai không nào?” Thẩm Tinh ra vẻ thần bí nhìn Lê Thu.

Khách mời bí mật?

Những người cô biết trong showbiz hiện nay không quá nhiều.

Là ai tới đây?

“Vị khách quý này là nam có hợp tác với Lê Thu!” Thẩm Tinh nói, “Anh cao 1m83, và đến nay vẫn còn độc thân! Anh chính là người đóng vai Võ vương trong 《Phong Thần》, chính là ảnh đế số một —— Giang Giai Hành! Mọi người hãy cùng vỗ tay hoan nghênh nào!”

Người xem trong trường quay đều vỗ tay ầm ầm!

Giang Giai Hành ư!

Lê Thu cũng giật mình, khâu này cô chưa được nghe tới, Giang Giai Hành cũng không nói cho cô.

Giang Giai Hành từ sau màn ảnh bước tới.

Khuôn mặt anh tuấn phối hợp với bộ vest trắng khiến anh trông như bạch mã hoàng tử.

“Chào mọi người!” Giang Giai Hành phát tay cười nói, “Chào chị Tinh!”

“Có phải giờ Lê Thu đang cảm thấy rất giật mình không nào!” Thẩm Tinh nhìn Lê Thu.

Lúc này Lê Thu cũng hơi thần bí mỉm cười.

“Là anh cố ý không nói cho em biết!” Mặt Giang Giai Hành lộ vẻ gian trá nói, “Anh rất muốn nhìn nét mặt Lê Thu lúc giật mình hay đột ngột bất ngờ!”

“Vậy giờ anh thành công rồi!” Lê Thu bắt đầu dĩ lắc đầu.

“Chị Tinh không biết đấy thôi, ngoại trừ lúc diễn ra, lúc nào Lê Thu cũng mang về thật bình tĩnh!” Giang Giai Hành liền thoáng: “Có khi động đất hoá hoạn gì cũng không thể dọa tới em ấy!”

“Hoá ra Lê Thu lại là người như vậy!” Thẩm Tinh cũng tỏ ý quá hiếm thấy: “Vậy chúng ta cùng chơi một trò chơi nhỏ nhé!”

Trò chơi có tên gọi là “Đoán vật”, ban tổ chức chương trình chuẩn bị ba ly nước, nhưng trong ba chiếc ly này không phải nước uống bình thường, một ly là nước muối cực mặn, một ly là nước tiêu nóng cực cay, còn ly cuối cùng là nước lọc. Lê Thu phải theo thứ tự tiến hành nếm ba ly nước này, Giang Giai Hành sẽ căn cứ nét mặt Lê Thu đoán xem đó là loại nước nào theo đúng thứ tự.

“Lê Thu chuẩn bị xong chưa?”

“Không thành vấn đề.” Lê Thu gật gù đầu.

“Ảnh đế của chúng ta có tự tin không đấy?” Thẩm Tinh hỏi.

“Để em thử xem!” Giang Giai Hành cau mày khổ não.

Lê Thu cầm ly nước đục đầu tiên uống một ngụm, bình tĩnh mỉm cười. Ly thứ hai vẫn là nét mặt đó. Tới ly cuối cùng cũng vậy.

“Chị Tinh chị có chắc chắn là nước trong ba ly đó khác nhau không vậy?” Giang Giai Hành khó hiểu nhìn nét mặt như cũ của Lê Thu: “Thế này sao em có thể đoán ra được!”

“Nhìn Lê Thu hẳn là một người rất biết kiểm soát bản thân!” Thẩm Tinh cũng rất ngạc nhiên.

Cho dù có thể nhẫn nhịn khi uống nước muối được, nhưng nước tiêu cay nồng kia thật sự rất rất cay, có là người ăn cay giỏi nhất cũng khó lòng giữ vững nét mặt.

“Được rồi, vậy có nghĩa là em thắng!” Lê Thu nói xong nhìn sang Giang Giai Hành, “Hình phạt cho sự thất bại của ảnh đế, anh Giang phải hát cho mọi người nghe một bài!”

“Hát, hát cái gì?” Không biết sao Giang Giai Hành lại có dự cảm không mấy tốt lành.

“Ừm, hát bài 《 Ba con gấu 》 đi!” Lê Thu cười tùm tùm nói, “Còn phải nhảy nữa...!”

Ông trời của con ơi!

Ảnh đế hát《 Ba con gấu 》 thật sự rất mất hình tượng!

“Ah, anh sai rồi! Anh không nên giấu em chuyện này!” Giang Giai Hành vội vàng năn nỉ. Anh mà hát thì cả thiên hạ đều trốn hết, hơn nữa bài hát nhi đồng thế này nếu anh hát chắc chắn sẽ bị mọi người cười rộ rỡ.

“Không được!” Lê Thu kiên quyết từ chối.

Cuối cùng, những khán giả tới xem 《 Hẹn hò với em 》 đều được nhìn thấy nét mặt khốn quẫn nhưng vẫn phải làm vũ đạo ngẫu nhiên của ảnh đế, còn có thêm tiếng ca lạc nhịp tám trăm dặm kia nữa.

Thật đáng yêu! Thật quẫn.

Mọi người tươi cười thích thú.

Chuyện này đã nói cho chúng ta biết, không thể chọc tới một người nhìn qua không có lực sát thương!

Bởi vì sau này bọn họ sẽ cho bạn thưởng thức những điều không tưởng hơn!

Tóm lại, kỳ quay 《 Hẹn hò với em 》 lần này kết thúc thuận lợi, sau đó còn nghe nói đoạn Giang Giai Hành khiêu vũ là phần quay được xem nhiều nhất trong suốt quá trình phát sóng!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 31: Thiếu

Nguồn cài pass cập nhật sau

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 32: Thiếu

Nguồn cài pass cập nhật sau

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 33: Thiếu

Nguồn cài pass cập nhật sau

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 34: Tranh chân dung

Edit +beta: Linxu

Ba người đến địa điểm quay phim, đó là nơi có phong cảnh cực đẹp. Hơn nữa nó thường xuyên được cho mượn để quay phim, cho nên quang cảnh khu này được giữ gìn rất tốt.

Một hồ nước không nhỏ tỏa sáng rực rỡ tựa ngọc quý dưới ánh mặt trời, chung quanh là mấy cây hoa không rõ tên và hàng hàng cây lớn, bên cạnh còn có một cái đình nhỏ mang hương sắc cổ xưa.

Đó là nơi nữ chính và nam chính gặp nhau lần đầu.

“Mộ Vân và Lê Thu đi thay trang phục đi!” Lộ Nguyên nói, “Xong rồi quay cảnh đầu luôn.”

Hai người chia nhau đi thay quần áo.

Trang phục ngày đầu gặp mặt chính là bộ đồ hôm trước hai người chụp ảnh tạo hình nhân vật, nhẹ nhàng đơn giản.

“Cảnh đầu《Lữ hành》, action!”

Nữ sinh cột tóc đuôi ngựa cao cao chậm rãi dạo bước cạnh hồ nước u tĩnh, trên mặt là nét cười trong sáng.

Cô tùy ý chọn một tảng đá bằng phẳng ngồi xuống, sau đó lấy giá vẽ tranh ra.

Cầm cây bút chì trên tay, cô gái trẻ vừa muốn động bút thì một con gió nhẹ thoảng qua, cô vuốt tóc mái bị gió thổi rồi sang bên, trong lúc lơ đãng ánh mắt như bị thứ gì thu hút.

Ở bờ bên kia có một chàng trai nghiêng người tựa dưới tàng cây, đeo tai nghe màu trắng, hai mắt khép hờ, lông mi vừa dài vừa dày chớp nhanh tạo thành bóng mờ, ánh mặt trời xuyên qua kẽ lá lấm tấm rồi xuống người chàng trai.

Một thoáng vô tình, trái tim vì rung động mà lồi nhịp.

Chỉ một cái liếc mắt, đã không thể nào quên.

Như bị ma quỷ mê hồn, bàn tay cô không ngừng lướt nhanh trên trang giấy, một hình bóng tươi đẹp dần hình thành.

Trong lúc này, cả thế giới dường như chỉ còn lại tiếng chim hót, tiếng lá cọ, và tiếng ngòi bút xoạt xoạt.

Bức tranh được hoàn thành rất nhanh, nữ sinh đưa mắt ngẩng nhìn.

Dưới tàng cây bên ấy đã không còn bóng ai.

Trong mắt cô gái thoáng hiện vẻ mắt mát, sau đó lại dời mắt lên bức tranh.

Nhưng, lại có chiếc bóng in lên người cô.

Nữ sinh ngẩng đầu.

Một khuôn mặt đẹp tới hoàn mỹ xuất hiện ngay trên đầu cô.

“Bạn... Đang vẽ mình?”

Giọng chàng trai trầm ấm, khiến người ta như thấy mê.

Khuôn mặt cô bé vô thức đỏ ửng.

“Cắt! Qua!”

Lộ Nguyên vô cùng kinh hãi nhìn hai người.

Mộ Vân là diễn viên trời sinh, cảnh nào cũng xử lý rất hoàn hảo.

Làm anh kinh ngạc chính là Lê Thu, dưới khí thế mạnh mẽ của Tiêu Mộ Vân cô lại không bị đè ép không bị khóp chút nào, tới cả ánh mắt cũng cực kỳ thích hợp.

Hai người kia nhìn như bình tĩnh kì thực trong lòng đã dậy sóng ngầm.

Hai người đều ngầm hiểu đại khái diễn viên giỏi đụng phải nhau đều như vậy!

Lê Thu lấy lại tinh thần, không thể không thừa nhận kỹ thuật diễn của Tiêu Mộ Vân quả thực không thể soi mói.

Cho dù là cô, vừa rồi cũng có khoảng khắc thất thần.

Có lẽ là do vẻ ngoài của Tiêu Mộ Vân thật sự quá hoàn hảo, phỏng chừng không ai chịu đựng được!

Lê Thu chỉ có thể an ủi mình như vậy.

Tiêu Mộ Tuyết đứng ngoài quan sát lại càng vui hơn, quả nhiên cô không tìm lầm người.

Dưới sự nổi bật của anh mà không bị phân tâm che mờ, bộ phim này chắc chắn sẽ thành công!

Ánh mắt Tiêu Mộ Vân rơi xuống bàn vẽ trong tay Lê Thu.

Không nghĩ tới Lê Thu lại vẽ tranh thật, lúc này hình ảnh vẽ trên trang giấy đã hoàn thành được một nửa, mặc dù bút pháp thừa thớt, nhưng đã thành hình nên nét, thần vận cũng hiện ra phần nào.

“Em từng học vẽ tranh?” Tiêu Mộ Vân hỏi.

“... Không, chỉ là tùy tiện vẽ!” Lê Thu hơi giật mình, vốn Lộ Nguyên đã nói chỉ tùy ý làm ra động tác vẽ tranh là được, tới hậu kỳ tìm người hoàn thành bức họa rồi bỏ sung cảnh bức họa là ok, không nghĩ tới cô lại vẽ trong vô thức như vậy!

“Á, chị Lê vẽ đẹp quá!” Tiêu Mộ Tuyết cũng thấy bức tranh trên bàn vẽ, trông na ná anh hai.

“Xem ra chúng ta không cần phải tìm người khác vẽ rồi,” Lộ Nguyên cũng ngạc nhiên khi Lê Thu có thể vẽ đẹp tới vậy, “Sao trước đó chưa nghe ai nói em biết vẽ tranh nhỉ?”

“Em chỉ vẽ bậy thôi, không được tốt đâu, vẫn nên tìm người tới vẽ ạ!” Lê Thu nói. Không thể để bức họa này xuất hiện trên màn ảnh, mặc dù chỉ là phác họa đơn giản, nhưng ngộ nhờ có người phát hiện bút pháp giống Đỗ Tình thì nguy.

“Tìm người khác vẽ đi!” Tiêu Mộ Vân nói, sau đó lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai rút bức tranh trên bàn vẽ ra: “Nhưng nếu bức tranh đã vẽ tới, vậy tôi sẽ lấy nó đi.”

Không đợi những người khác kịp phản ứng, Tiêu Mộ Vân đã cầm tranh vẽ lên xe.

Lê Thu sững sờ.

Ảnh đế đây là... Cướp tranh... Trước mặt bàn dân thiên hạ à?

Không tiện tìm Tiêu Mộ Vân lấy lại, Lê Thu chỉ có thể thấp thỏm nghĩ suy hình như cô của ngày trước không quen biết Tiêu Mộ Vân, hơn nữa nếu đã về anh, vậy có lẽ anh sẽ không cho người khác xem, thế chắc là không sao đâu!

“Anh hai quá gian xảo!” Tiêu Mộ Tuyết giận dữ, “Lại công khai cướp tranh đi luôn!”

Lộ Nguyên cũng bị hành động của Tiêu Mộ Vân làm giật mình, nhưng chỉ cho rằng anh thích tranh Lê Thu về thôi.

Tiêu Mộ Vân quán lấy Lê Thu đòi cô vẽ ảnh chân dung cho cô ấy.

Lê Thu không biết từ chối thế nào đành chịu đồng ý với cô, một bên suy tư nếu vẽ nữa thì hải nghĩ cách tách khỏi phong cách hội họa trước kia của mình.

“Chờ lúc về chúng ta lại tìm chỗ nào đẹp đẹp rồi vẽ!” Tiêu Mộ Tuyết nói, “Em muốn mặc bộ đồ đẹp nhất rồi vẽ!”

Đoạn nhạc đệm nhỏ này cứ thế kết thúc, sau đó lại bắt đầu quay phim như cũ.

《Chuyện lữ hành》tiếp tục quá trình quay.

Nữ sinh lén lút vẽ tranh lại bị chính chủ bắt tại trận.

“Tranh bạn vẽ rất đẹp!” chàng trai nhìn nét vẽ trên giấy, cười nói: “Nhưng có thể cho mình bức tranh này không?”

“Thật, thật ngại quá, chưa được bạn đồng... đồng ý!” Nữ sinh cuống quýt xin lỗi, sau đó lúng ta lúng túng đưa bức tranh tới.

“Không có gì.” chàng trai nhận bức tranh cười cười, trong phút chốc ánh mặt trời như đã mờ đi, “Bạn tới đây du lịch à?”

“Chuyên ngành của mình là hội họa, nhân kỳ nghỉ tới đây luyện tập vẽ vật thực!” Nữ sinh nói.

“Tớ tên Tô Triệt,” chàng trai nói, “Có tiện cho tớ biết tên của cậu không?”

“Chào cậu, tên mình là Lâm Vi.” Nữ sinh trả lời.

“Tớ đi một mình, nhìn qua hình như cậu cũng đi một mình, cậu có muốn kết bạn đi dạo chung với tớ không?” Tô Triệt cười cười ngỏ ý, nhìn qua tựa như vương tử mời công chúa khiêu vũ.

Ánh mắt Lâm Vi chột tóa sáng.

Hai người đi dạo trong rừng, thỉnh thoảng nói với nhau vài câu, có lúc lại ăn ý thưởng thức phong cảnh ven đường.

Lúc Lâm Vi vẽ cảnh Tô Triệt sẽ ngồi ở bên cạnh nghe nhạc nhìn cô vẽ.

Không ngờ rằng hình ảnh của hai người ở trong mắt những người chung quanh lại là bức tranh tươi sáng vô cùng.

Thiếu nữ tươi trẻ và cậu thiếu niên xinh đẹp tạo nên cảm giác hài hòa như người yêu.

Lâm Vi và Tô Triệt dường như bị thế giới rộng lớn sau cánh cửa bí mật của đối phương cuốn hút. Hai người cùng đi ăn, đi dạo ngắm cảnh, nói về những món ăn ưa thích, về sở thích và âm nhạc, như có cảm giác khi đối mặt với đối phương họ có vô số đề tài để nói với nhau như thể không bao giờ hết.

Tình yêu từ cái nhìn đầu tiên tựa hồ được ẩn trong im lặng.

Song cả hai đều không chọc thùng tảng giấy mỏng manh kia.

Mãi đến khi nữ sinh hết thời gian vẽ cảnh thật, phải về trường học ngay sáng hôm sau!

Quá trình quay phim của Lê Thu và Tiêu Mộ Vân rất thuận lợi, thuận lợi tới nỗi khiến Lộ Nguyên cảm thấy khó tin.

Hai người kia hệt như sinh ra là để phối hợp diễn chung vậy, ăn ý khiến người ta thật hâm mộ.

Lộ Nguyên cảm thán.

Xem ra hành trình ở thành phố Y sắp kết thúc được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh: Nhật Ký Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.